

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2011

เดือนมีนาคม

เพื่อประเทศในลาตินอเมริกา จะได้ดำเนินชีวิตซื่อสัตย์ต่อข่าวดี
ร่วมสร้างสังคมที่มีความยุติธรรมและสันติภาพ

อันเนื่องมาจากปก

ปกหน้า : อุดมसानต์เชื้อ
ว่า คริสตชนไทยทุกคน
โดยเฉพาะคาทอลิกไทย
คง ชื่น ชม ยิน ดี โดย
ทั่วหน้า เมื่อทราบข่าวว่า
สมเด็จพระสันตะปาปา

ยอห์น ปอล ที่ 2 จะได้รับการสถาปนาเป็นบุญราศี
ในวันอาทิตย์ที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 2011 นี้ เพราะ
พระองค์จะทรงเป็นบุญราศีที่ชาวไทยเคยสัมผัส เผ่าชม
ความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์อย่างใกล้ชิดเมื่อครั้งเสด็จ
เยือนประเทศไทย เมื่อวันที่ 10-11 พฤษภาคม ค.ศ.
1984

การได้สัมผัสพระองค์ท่านนั้นมีได้หมายเพียงการ
ได้สัมผัสพระหัตถ์ หรือจูบแหวนพระหัตถ์แสดง
ความเคารพพระองค์เท่านั้น แต่หมายถึงการเฝ้ามอง
พระจริยวัตรอันงดงาม เฝ้าฟังคำสอนอันบรรเทาใจ
เฝ้าคอยดูภาพถ่ายทอดอันสง่างามไม่ว่าพระองค์จะปรากฏ
องค์เมื่อเสด็จเยือนชาวโลก ณ แผ่นดินใดก็ตาม

เราสัมผัสพระเมตตาขององค์พระเยซูเจ้า
ผ่านการเฝ้าสัมผัสพระองค์ท่าน เพราะพระองค์ท่าน
เป็นผู้ประกาศการฉลองพระเมตตาของพระเยซูเจ้า

และพระองค์จะได้รับการสถาปนาเป็นบุญราศีในวัน
ฉลองพระเมตตาของพระเยซูเจ้า (1 พฤษภาคม 2011)
ที่พระองค์รักและเชื่อมั่นในโอกาสนี้ด้วย จึงทำให้
การสัมผัส สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2
เป็นการสัมผัสพระเมตตาของพระเยซูเจ้าแก่ชาวเรา
อย่างแท้จริง

ปกหน้าใน : สมเด็จพระสันตะปาปา
ยอห์น ปอล ที่ 2 บน
พระแท่นระหว่าง
ถวายพิธีบูชาขอบ-

พระคุณ ทุกดินแดนที่พระองค์เสด็จไปเยือน ทุกอิริยา-
บถของพระองค์ สง่างาม และมีความเป็นเรื่องราวสัมผัส
และต้องจิตใจผู้คน (Drama) ทุกท่วงท่า พระองค์ทรง
เป็นเพียงพระองค์เอง ไม่เคยเสแสร้งสร้างภาพ เรา
พบว่าภาพถ่ายธรรมดาๆ ของพระองค์ท่านกลับเป็น
ภาพถ่ายศิลปะ พร้อมมูลด้วยองค์ประกอบภาพ และ
อารมณ์

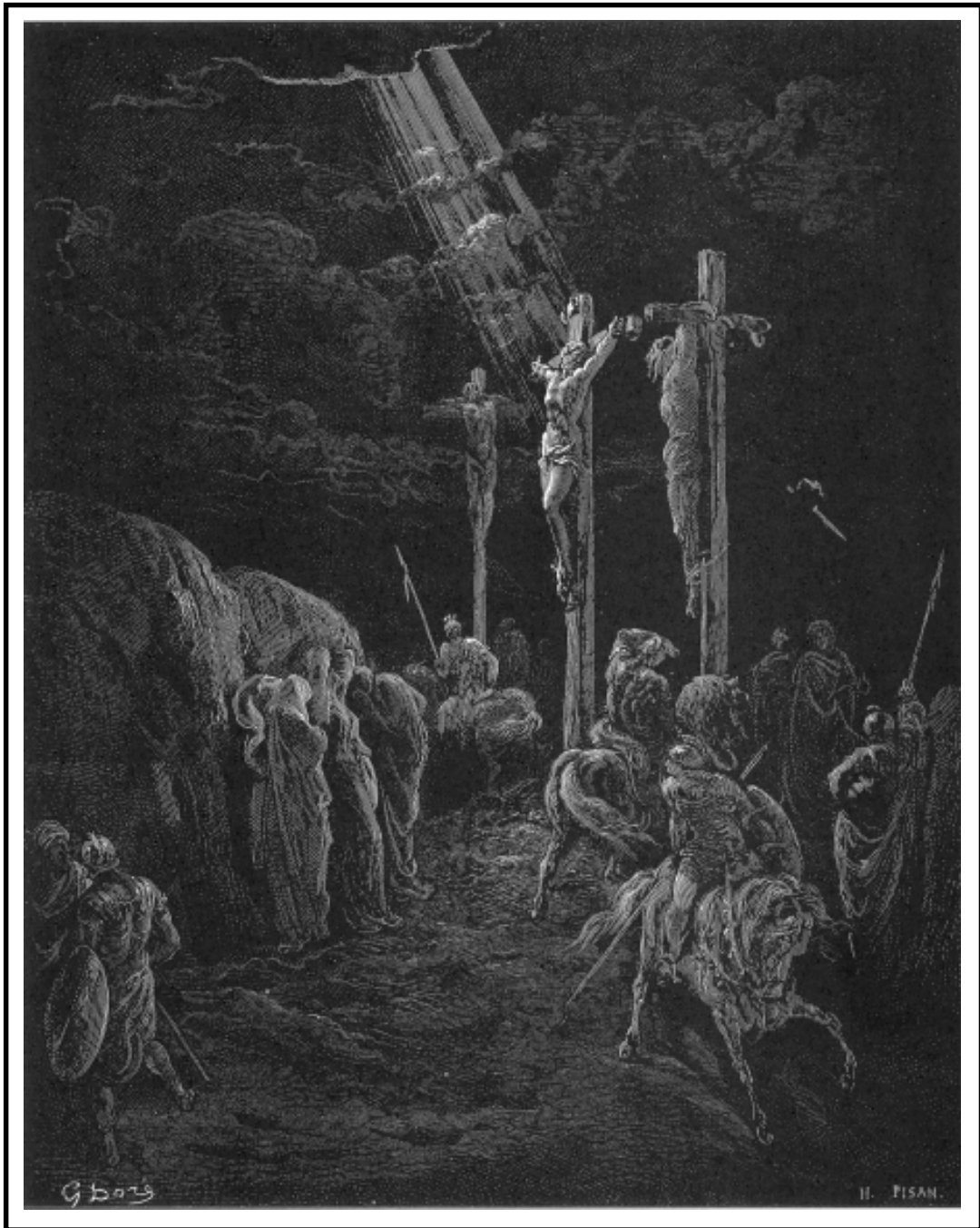
ที่สุดพระองค์ทรงเป็นมนุษย์แท้ที่กลับกลายเป็น
บุญราศีขององค์พระเยซูเจ้า

วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

วันนี้ท่านจะอยู่กับเราในสวรรค์

ลก 23:44-49

กุสตาฟ โดเร เน้นความของบทพระวรสารตอนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูเจ้าตรงประโยคที่พระเยซูเจ้าตรัสเป็นประโยคสุดท้ายก่อนสิ้นพระชนม์นั่นคือ “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” เมื่อตรัสดังนี้แล้วก็สิ้นพระชนม์ นักบุญลูกายังบันทึกเรื่องของนายร้อย เช่นเดียวกับนักบุญมัทธิวไว้ด้วย ที่นายร้อยพอเห็นปรากฏการณ์ในท้องฟ้า และม่านในพระวิหารฉีกขาดตรงกลางก็กล่าวว่า “ชายคนนี้เป็นผู้ชอบธรรมแท้ทีเดียว” ขณะนั้นเป็นเวลาเที่ยงวัน ทิวแผ่นดินมืดไปจนถึงเวลาบ่ายสามโมง เพราะดวงอาทิตย์มืดลง

มีผู้รวบรวมประโยคสำคัญ 7 ประโยค ที่พระเยซูเจ้าตรัสก่อนสิ้นพระชนม์

- 1) “เอลี เอลี ลามา สะบักธานี” แปลว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ทำไมพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าเล่า” (มธ 27:46 / มก 15:34)
- 2) “พระบิดาเจ้า โปรดอภัยบาปความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” (ลก 23:34)
- 3) “เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ท่านจะอยู่กับเราในสวรรค์” (ลก 23:43)
- 4) “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” (ลก 23:46)
- 5) “แม่ นี่คือลูกของแม่” แล้วตรัสแก่ศิษย์ผู้นั้นว่า “นี่คือแม่ของท่าน” (ยน 19:26-27)
- 6) “เรากระหาย” (ยน 19:28)
- 7) “สำเร็จบริบูรณ์แล้ว” (ยน 30)

3 ประโยคอยู่ในบทพระวรสารของนักบุญลูกา 3 ประโยคจากนักบุญยอห์น และอีกหนึ่งประโยคจากนักบุญมัทธิว และนักบุญมาระโก

ข้าแต่พระเจ้า... พระบุตรของพระองค์ได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนไถ่บาปมนุษยชาติทั้งหมด ถูกฝังไว้ 3 วันในคูหา และเสด็จคืนพระชนม์ชีพประกาศชัยชนะยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์เจ้าเหนือความตาย ขอพระองค์ระลึกถึงข้าพเจ้าด้วย เมื่อพระองค์จะเสด็จเข้าสู่พระอาณาจักรของพระองค์ ✠

มองไปข้างหน้า อยากกลับไปข้างหลัง

มีเหตุการณ์ใหญ่ๆ 2 เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และส่งผลทั่วโลก เหตุการณ์ที่หนึ่งคือ การออกมาเรียกร้องประชาธิปไตย หรือการเสนอให้ผู้ที่อยู่ในอำนาจนาน แล้วยังเผด็จการอีกต่างหาก ให้ได้สละบัลลังก์เก้าอี้หรือตำแหน่ง นับว่าเพื่อให้เกิดความผาสุก สงบ และความดีของประเทศชาติ อีกเหตุการณ์หนึ่งคือภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นๆ ทั่วโลกล่าสุดก็เห็นจะเป็นที่ประเทศนิวซีแลนด์ ดินแดนที่หลายคนแทบไม่เชื่อถ้าไม่ได้เห็นกับตา หรือไม่ได้ยินข่าวซ้ำว่า เกิดแผ่นดินไหว ในประเทศที่สวยงาม เงียบและสงบ และแน่นอนสงบกว่าชายแดนไทย-กัมพูชา (ฮา)

ปรากฏการณ์แบบนี้เราคิดอะไรกัน ตามหลักสมการง่ายๆ สำหรับเหตุการณ์ที่หนึ่ง เมื่อมีการถูกกดทับมากๆ วันหนึ่งก็ถึงคราวระเบิด เมื่อมีการกดขี่มากเข้า มากเข้า วันหนึ่งคงจะมีคนลุกขึ้นมาทำทลายต่ออำนาจกดขี่นั้น ส่วนภัยธรรมชาติคงเป็นสมการเดียวกัน คือเมื่อมนุษย์รุ่มโรมธรรมชาติ มากเข้า มากเข้า อันนี้ธรรมชาติไม่ได้รุ่มโรม แต่ธรรมชาติก็แปรเปลี่ยนไป ตามความไม่ทะนุถนอม ไม่บันยะบันยัง แล้วยังแอบไปฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของมัน บางคนบอกว่าธรรมชาติเอาคืน อันนี้ผมก็ว่า ถ้าเอาคืนจริงคงยุติธรรมดี แต่คงใจดีด้วย เพราะว่าปล่อยไว้นาน ในมุมมองของศาสนา กับความเชื่อล่ะ?

ผมคิดว่าทุกอย่างมีน้ำพระทัยของพระอยู่ตรงนั้น บางคนอาจจะรู้สึกโหดร้ายจัง รับไม่ได้ วันที่ผมเขียนบทบรรณาธิการ ผมเพิ่งเขียนที่สเตตัส (Status) ของอุดมสารแฟนคลับ (เฟซบุ๊ก) ไว้ว่า “ภัยพิบัติทางธรรมชาติ อย่ามัวตระหนก แต่จงตระหนักว่า วันเวลาที่เหลืออยู่คือพระพร ลมหายใจที่ให้อยู่ควรจะมีความรักต่อแม่ ต่อเพื่อนมนุษย์” และนำเอาเฟซบุ๊กที่เชิญชวนร่วมกันสวดภาวนาหรือให้ความช่วยเหลือสำหรับประเทศนิวซีแลนด์มาลงแบ่งปัน ผมพบว่าคาทอลิกที่นิวซีแลนด์ก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ไม่น่าเชื่อว่าภายใน 4-5 นาที มีคนแสดงความคิดเห็น กดถูกใจ (ซึ่งอาจจะหมายความว่าได้เปิดดู) อย่างน้อย 10 คน ผมนึกเลยไปถึงมุมมองของการสื่อสารมวลชน ความรวดเร็วและผลที่ตามมาของมัน

ทุกอย่างบนโลกใบนี้เรามีและใช้เพื่อพระเกียรติมงคลของพระเจ้า ถ้าผู้นำประเทศ หรือผู้นำระดับใดก็ตาม ไม่ได้ใช้อำนาจ หรือโอกาสเพื่อสร้างความรัก สันติสุข วันหนึ่งคงต้องชดเชยสิ่งที่ตนได้ทำด้วยวิธีใดก็ตามแต่ ถ้าเราไม่ได้ใช้ธรรมชาติที่พระเจ้าให้ด้วยความรัก ดูแล เหมือนแรกสร้างที่พระเจ้าประทานให้กับเรา เรา ซึ่งหมายถึงมนุษยชาติคงต้องได้รับผลกระทบเช่นกัน เครื่องมือสื่อสารที่พระเจ้าประทานให้เราคงเช่นเดียวกัน วันนี้เรามีเพื่อรับรู้ข่าวสารจับใจ และสามารถช่วยเหลือกันได้ และเครื่องมือสื่อสารนี้เอง ที่หลายประเทศที่ผู้นำเลือกที่จะสั่งปิด ตรวจสอบและควบคุม แต่บางคนกลับใช้เพื่อหาวิธีช่วยเหลือกัน ในที่สุดแล้ว ผมคิดว่าความสมบูรณ์ของโลกใบนี้ และแนวทางที่ชัดเจนมีวางไว้อยู่ แต่คนที่เข้าไปในเส้นทางนั้นต่างหาก ที่จะกำหนดให้สิ่งต่างๆ ดำเนินไปถูกทิศทางแค่ไหน

อุดมสานต์ฉบับนี้จึงมอบหลายหน้าที่เดียวเพื่อให้ผู้นำในส่วนของคณะนักบวชหลากหลายชายหญิงได้บอกเล่า พูดคุยถึงประวัติของคณะ งานอภิบาล แผนกทิศทาง และความรู้สึกต่ออุดมสานต์ สม่าเสมอด้วยบทความสำหรับแนวทางชีวิตคริสตชนครบครัน ลองติดตามดู รวมทั้งหน้าปกชวนระลึกถึงสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 กับเหตุการณ์อันสำคัญยิ่งในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้า

ผมยังมีความเชื่ออยู่ว่า เรายังไม่ช้าเกิน ที่จะกลับมาเดินในหนทางที่ถูกต้อง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด เมื่อตระหนักตกใจกันแล้ว ก็ถึงคราต้องตระหนักสักทีว่า ชีวิตและลมหายใจที่เหลืออยู่จะเลือกใช้อย่างไรดี

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแป๊ะ

ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศิริล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา
ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วิชรี กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมสานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทบุรี
แขวงช่องนนทบุรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801
โทรสาร : 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND
UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yan Nawa,
Bangkok 10120 Thailand.
Tel. 66-2681-3900 ext. 1801
Fax : 66-2681-5401
E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th
Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2233-0523

เพลง :

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 “คุยซั่ๆ กับเจ้าคณะใหม่”
- 18 ความสำเร็จของสตรีไทยในภาคพื้นยุโรป
“ความรับผิดชอบ และฝีมือ”
คุณน้อง-ปรีสุทธิ กลัมพะสุด

พระคัมภีร์

- 37 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 40 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสัน
- 43 เรื่องเล่าของชานา
- 44 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 46 ระหว่างเดือน
- 50 ได้ตามโค้งตะวัน
- 56 คุยกับเกสัชกร
- 58 บันที่กรรมทูต
- 62 คูหนั่ง
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมสานต์
- 73 การ์ตูนครูต้อย
- 79 คุยกันฉันเพื่อน
- 83 ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชวนคิดชวนอ่าน

จีปละ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

“คุยซัดๆ กับเจ้าคณะใหม่”

ถ้าผู้นำคือหัวใจขององค์กร ผู้ตาม ผู้ร่วมงาน สมาชิก หรือใครจะ
ใช้ศัพท์ว่าอะไรก็ตาม บุคคลเหล่านี้ย่อมต้องให้ความสำคัญต่อผู้นำ
ย่อมต้องหยุด ฟัง และดำเนินตามทิศทางที่บรรดาผู้นำเหล่านั้นจะแนะนำ
ส่วนหนึ่งคงมาจากการยอมรับในความสามารถ การเลือกเฟ้น และใน
มุมมองของศาสนาย่อมมีมากกว่านั้น “น้ำพระทัยของพระผ่านมาทางผู้ใหญ่
เสมอ” ...ซึ่งไม่น่าจะหมายถึงใคร ถ้าไม่ใช่ผู้นำนั่นเอง

“อุดมสานต์” เห็นการปรับเปลี่ยนของผู้นำในพระศาสนจักร
ระดับคณะนักบวชหลายคณะ จึงขอให้บรรดาเจ้าคณะ ที่เพิ่งเข้ารับหน้าที่
หรือทำหน้าที่อีกห้วงวาระหนึ่ง ได้บอกเล่าเรื่องราว ความเป็นมาของ
คณะของตน แผนงานอภิบาลของสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย
ไทยกับความสอดคล้อง หรือแนวทางแห่งพันธกิจของคณะ รวมไปถึง
คำแนะนำ หรือข้อคิดเห็นต่ออุดมสานต์ของเรา ฯลฯ

บัดนี้ถึงเวลาอันเหมาะสมแล้ว ไม่มีข้อเพิ่มเติมใดสำคัญเท่า
เรื่องราวที่บรรดาผู้นำเหล่านั้นจะคุยกันซัดๆ กับพวกเราผู้อ่านทุกท่านครับ

คุณฟอปีแอร์ ลุยจี ซวีเอโร
อธิการเจ้าคณะแขวงคณะธรรมทูตปีเม

ประวัติคณะปีเม

คณะปีเม (PIME) เป็นคณะสงฆ์พื้นเมืองชาวอิตาลีเยน ที่ทำงานธรรมทูต เพื่อเผยแผ่ศาสนาในประเทศต่างๆ ที่มีคริสตชนจำนวนน้อย และช่วยงานของพระศาสนจักรท้องถิ่น (P.I.M.E ย่อมาจากภาษาละติน ในคำว่า Pontificium Institutum Missionum Exterarum และในภาษาอังกฤษ ใช้คำว่า Pontifical Institute for Foreign Missions) คณะปีเมก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม ค.ศ. 1850 (พ.ศ. 2393) ที่เมืองมิลาน ประเทศอิตาลี โดยพระสังฆราชอันเจโล รามาซอตติ โดยความเห็นชอบจาก สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 และบรรดาพระสังฆราชแคว้นลอมบาร์ดี ทางภาคเหนือของอิตาลี

จุดประสงค์ เพื่อเผยแผ่พระศาสนาของพระเยซูเจ้าในหมู่คนที่ไม่รู้จัก โดยการสอนคำสอนและโปรดศีลล้างบาป และสร้างสถาบันต่างๆ ในท้องถิ่น เช่น วัด โรงเรียน บ้านเณร โรงพยาบาล สถานฝึกอบรม เพื่อสนับสนุนพระศาสนจักรท้องถิ่นให้เติบโตในทุกด้าน

พระสงฆ์กลุ่มแรกของคณะ ได้เดินทางมาเผยแผ่พระศาสนาในหมู่เกาะของมหาสมุทรแปซิฟิก แต่ไม่ประสบความสำเร็จตามที่ได้ตั้งใจไว้ เนื่องจากได้พบอุปสรรคมากมายทั้งจากชนพื้นเมืองและจากสภาวะแวดล้อมนานาชนิด คณะผู้เผยแผ่ธรรมทั้งหมดจึงต้องถอนตัวออกจากพื้นที่หลังจากที่สมาชิกของคณะท่านหนึ่งได้เสียชีวิตลง คือคุณฟอยอห์น มิซูโกนี เนื่องจากได้ถูกชาวพื้นเมืองจับไปฆ่า ต่อมาได้รับการแต่งตั้งเป็นบุญราศีองค์แรกของคณะในปี ค.ศ. 1984 โดย สมเด็จพระสันตะปาปายอห์น ปอล ที่ 2

ปัจจุบันพระศาสนจักรทุกแห่งกำลังเติบโตขึ้น มีพระสังฆราชและพระสงฆ์พื้นเมืองปกครองท้องถิ่นของตน จุดประสงค์ของคณะก็ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย โดยให้การสนับสนุนพระศาสนจักรท้องถิ่นที่ยังมีคริสตชนจำนวนน้อย และมีพระสงฆ์ทำงานจำนวนน้อย ทั้งนี้เพื่อให้ดำเนินชีวิตตามพระวาจาของพระเยซูเจ้าว่า “เจ้าทั้งหลาย จงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้พวกเขาได้รับศีลล้างบาปในนามของ พระบิดา พระบุตร พระจิต” (มธ 29:19)

พระสงฆ์ปีเมรุ่นแรกได้เข้าในประเทศไทยครั้งแรก โดยคำเชิญของพระ-

สังฆราชลูเซียน ลากอสต์ แห่งสังฆมณฑลเชียงใหม่ ในปี ค.ศ. 1972 หรือ พ.ศ. 2515

งานในความรับผิดชอบของคณะปีเมี ในไทย

1. วัดพระคริสต์แสดงองค์ ฝาง และศูนย์อบรมเด็กไทยชาวเขาลาฮู
460 หมู่ 2 ถนนเวียง อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ 50110
2. วัดแม่พระแห่งลูร์ด ลำปาง
294 ถนนฉัตรไชย ต.สบตุ๋ย อ.เมือง จ.ลำปาง 52100
3. ศูนย์อำนวยการพรเทา
71/2 ซอย 6 หมู่ 6 บ้านเหมืองคำ ต.เมืองหม้อ อ.เมือง จ.แพร่ 54000
4. ศูนย์คาทอลิกพระจิตเจ้า เชียงราย
158 หมู่ 12 บ้านจอมแจ้ง อ.แม่สรวย จ.เชียงราย 57180
5. วัดพระแม่มหาการุณย์ ปากเกร็ด นนทบุรี
66/15 หมู่ 1 ถนนติวานนท์ ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
6. ศูนย์เข้าเียบและฟื้นฟูจิตใจนักบุญคริสตินา
66/13 หมู่ 1 ถนนติวานนท์ ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

ได้รับเลือกเป็นเจ้าคณะ (เมื่อไร / วาระกี่ปี / ทีมบริหาร)

คุณพ่อปีแอร์ ลุยจี ซีวีเอโร ได้รับแต่งตั้งเป็นอธิการเจ้าคณะวันที่ 14 กันยายน ค.ศ. 2010 โดยมีวาระ 3 ปี มีทีมบริหารในประเทศไทย คือ 1. คุณพ่อปีแอร์ ลุยจี ซีวีเอโร 2. คุณพ่อราฟาแอล มาแนนติ 3. คุณพ่อเคลาดิโอ กอตติ และทีมบริหาร ในประเทศกัมพูชา อีก 2 ท่าน คือ 1. Fr.Franco Legnani 2. Fr.Antonio Vendramin

แผนอภิบาล ค.ศ. 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทย

พระศาสนจักรในประเทศไทยของเราได้ออกแผนอภิบาล ค.ศ. 2010-2015 เป็นแผนที่จะช่วยคริสตชนทุกๆ คนให้ก้าวหน้าในความเชื่อและความเป็นคริสตชนของตนเอง เป็นพิเศษในสังคมของเราที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และแผนที่นี้มีหลายข้อที่เป็นประโยชน์และดีมากและเป็นที่น่าสนใจสำหรับคริสตชนทุกๆ คน พ่ออยากจะแนะนำแค่ 2-3 ข้อ คือ สถาบันครอบครัวในสังคมของเรายังขาดความเข้มแข็ง แต่เราซึ่งเป็นคริสตชนก็รู้ว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญมากซึ่งเป็นสังคมแห่งแรกที่น่าความเชื่อไปสู่ลูกๆ ครอบครัวคริสตชนที่ดีต้องมาเป็นสิ่งแรกและสำคัญมากสำหรับพระศาสนจักรทั้งหมด เพราะจะช่วยคริสตชนรุ่นใหม่ให้โตขึ้นอย่างมั่นคงในความเชื่อ อีกข้อหนึ่งที่เชื่อมกับข้อนี้ คือ ความเป็นหนึ่งเดียวกันในกลุ่มคริสตชน ซึ่งเขตวัดต่างๆ และพระศาสนจักรทั้งหมดเป็นเหมือนครอบครัวของพระเป็นเจ้า และเป็นหน้าที่ของคริสตชนทุกๆ คน ในการสร้างความเป็นหนึ่ง

เดียวกันในเขตวัดต่างๆ ด้วย ความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นก็เป็นหลักและเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับสังคม อีกข้อหนึ่งที่สำคัญในแผนอภิมวล 2010-2015 คือ การนำพระวาจาของพระเป็นเจ้าเพื่อเป็นศูนย์กลางในชีวิตของคริสตชนแต่ละคนและในเขตวัดต่างๆ ของเรา ซึ่งวิถีชุมชนวัดพยายามใช้พระวาจาของพระเป็นเจ้าลงมาในชีวิตประจำวันของกลุ่มคริสตชน นับว่าเป็นวิธีการที่ดีมากและน่าจะสามารช่วยเขตวัดต่างๆ ของเราให้หรือฟื้นฟูความเป็นคริสตชนในฐานะที่เป็นลูกและครอบครัวของพระเป็นเจ้า ขอขอบคุณสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทยที่คิดแผนอภิมวลนี้เพื่อให้คริสตชนนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

งานแพร่ธรรมในสถานการณ์ปัจจุบันของคณะ

โดยลักษณะของคณะปีเม พยายามทำงานให้สอดคล้องกับงานของสังฆมณฑลต่างๆ ที่ตนสังกัดอยู่ โดยนำแผนอภิมวลของสังฆมณฑลเป็นหลักในงานประจำ จิตตารมณ์ของเราก็ช่วยเราให้ใส่ใจในงานแพร่ธรรม และในการพยายามสร้างกลุ่มคริสตชนให้มีความเชื่อที่มั่นคง ในสถานการณ์ปัจจุบันเราเห็นว่าแผนแพร่ธรรมของพระศาสนจักรในประเทศไทยนั้นคืออยู่แล้ว และเราพยายามปฏิบัติตามแผนนั้นโดยใส่ใจการเผยแผ่ข่าวดีของพระเป็นเจ้ากับทุกคนที่ยังไม่มีโอกาสรู้จักพระองค์ และพยายามดูแลและช่วยเป็นพิเศษกับผู้ที่อยู่ในความลำบากเพราะยากจน หรือประสบสิ่งเลวร้ายในชีวิตของตนเอง ในงานประจำวันของเรา เราพยายามร่วมกับแผนของสังฆมณฑลกับจิตตารมณ์ของคณะเอง เพื่อการรับใช้พระศาสนจักรของเรา จะสมบูรณ์แบบตามจิตตารมณ์ของคณะของเรา เราเห็นว่าสิ่งที่สำคัญก็คือการพยายามช่วยพระศาสนจักรท้องถิ่นให้ใส่ใจการแพร่ธรรมและลงมือปฏิบัติในการพยายามเผยแผ่พระวาจาของพระเป็นเจ้าในสังคมของตนเอง โดยความเชื่อของเราเป็นความเชื่อที่แท้จริงเมื่อเราพยายามแบ่งปันความเชื่อนี้กับคนรอบข้าง ความพอใจในกลุ่มคริสตชนที่มีอยู่แล้ว หรือการรักษาพี่น้องคริสตชนเท่านั้นเป็นสิ่งที่อันตรายเพราะถ้าให้พระศาสนจักรปิดตัว จิตตารมณ์ของเราช่วยตัวเราเองและช่วยพระศาสนจักรเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายดังกล่าว และเพื่อให้คริสตชนทุกๆ คนมีจิตตารมณ์ในการแพร่ธรรม

สิ่งที่ยอยากจะฝากถึงผู้อ่านอุคมसानต์

พี่น้องทุกๆ ท่านที่ติดตามอ่านหนังสืออุคมसानต์เป็นประจำ ก็จะเห็นว่าหนังสืออุคมसानต์เป็นเครื่องมือที่ดี เพื่อให้คริสตชนทุกที่ทุกแห่งในประเทศของเรามีโอกาสรับรู้สิ่งที่เกิดขึ้นในพระศาสนจักรและเขตวัดต่างๆ อุคมसानต์ช่วยเราให้เติบโตขึ้นในความเป็นคริสตชนโดยให้ข้อคิดที่สำคัญ พอคิดว่าเป็นหน้าที่ของเราที่จะรักษาเครื่องมือต่างๆ แบบนี้ และให้พยายามใช้เครื่องมือเหล่านี้เพื่อจะสามารถรับใช้พระศาสนจักรอย่างดีที่สุด ขอขอบคุณ

คุณพ่อยอแซฟ อภิลิทธิ กฤษราลัมภ์
อธิการเจ้าคณะพระมหาไถ่แห่งประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของคณะ

คณะพระมหาไถ่ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน ค.ศ. 1732 โดยนักบุญอัลฟอนโซ มารีเย เดลิกอวีรี เพื่อดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระคริสตเจ้าองค์พระผู้ไถ่ เป็นธรรมเนียมประกาศพระวรสารแก่คนยากจนและผู้ที่ถูกทอดทิ้งมากที่สุด โดยมีคติพจน์คือ “ในพระองค์มีความรอดครบบริบูรณ์” (สดด 130:7)

คณะพระมหาไถ่มีสมาชิกกว่า 5,500 คน ทำงานใน 77 ประเทศ 5 ทวีป โดยมีคุณพ่อไมเกล เบรล, C.Ss.R.

ชาวแคนาดาเป็นมหาธิการคนปัจจุบัน

เรื่องราวของคณะพระมหาไถ่ในประเทศไทยเริ่มต้นขึ้นในปี ค.ศ. 1939 โดย **พระสังฆราช Gouen** ได้เสนอต่อสันตะสำนักเพื่อขอขรรคมุทให้เข้ามาทำงานในเขตมิสซังลาว ซึ่งเป็นเขตปกครองที่ท่านดูแลอยู่ ดังนั้นทางสันตะสำนักจึงสอบถามมายังคณะพระมหาไถ่ว่า มีบุคลากรสำหรับงานนี้หรือไม่ **คุณพ่อ แพทริก เมอร์เรย์** ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นมหาธิการในขณะนั้นจึงได้พิจารณาบุคลากรในแขวงต่างๆ และเห็นว่าคณะพระมหาไถ่ในแขวงเซนต์หลุยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา มีสมาชิกเพียงพอที่จะรับงานนี้ได้ จึงตอบรับข้อเสนอที่จะส่งขรรคมุทเข้ามาทำงานในประเทศไทย

คณะขรรคมุทกลุ่มแรกจำนวน 4 ท่าน นำโดย**คุณพ่อคลาเรนซ์ ดูฮาร์ต**, C.Ss.R. ได้ออกเดินทางจากประเทศสหรัฐอเมริกามาถึงประเทศไทยโดยเรือสินค้าและได้เข้าเทียบท่าที่เกาะสีชัง จังหวัดชลบุรีในวันที่ 19 พฤษภาคม ค.ศ. 1948 ซึ่งมี**พระสังฆราชหลุยส์ โชแรง (Chorin)** เป็นผู้ต้อนรับขรรคมุทของคณะสู่ประเทศไทยอย่างอบอุ่น การแพร่ธรรมของคณะพระมหาไถ่เติบโตอย่างรวดเร็วพร้อมกับจำนวนของบุคลากรที่ถูกส่งมาเพิ่มเติมจากประเทศสหรัฐอเมริกา

จนถึงปัจจุบันนี้คณะพระมหาไถ่ได้รับใช้พระศาสนจักรในประเทศไทยมากกว่า 60 ปีแล้ว มีเขตงานอภิบาลใน 5 สังฆมณฑล ได้แก่ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ สังฆมณฑลจันทบุรี สังฆมณฑลเชียงใหม่ สังฆมณฑลนครสวรรค์ และสังฆมณฑลอุดรธานี มีพระสงฆ์ทั้งสิ้น 47 องค์ ภราดา 6 คน และสามเณรที่อยู่ระหว่างการศึกษาที่วิทยาลัยแสงธรรม อำเภอสามพราน และบ้านเณรใหญ่ของคณะที่ประเทศฟิลิปปินส์อีกราว 30 คน

ได้รับเลือกเป็นเจ้าคณะ (เมื่อไร / วาระกี่ปี / ทีมบริหาร)

ผมได้รับเลือกเป็นเจ้าคณะสมัยแรกเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2004 จนถึงปี 2007 และได้รับเลือกจากสมาชิกคณะให้ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะอีกครั้งเมื่อเดือนพฤศจิกายน ที่ผ่านมา โดยมีวาระการดำรงตำแหน่ง 4 ปี นับจากวันที่ 1 มกราคม 2011 ถึงเดือน ธันวาคม 2014 โดยมีผู้ร่วมงานดังนี้

คุณพ่อยอแซฟ ไวยากรณ์ สุขสวัสดิ์, C.Ss.R.	รองเจ้าคณะ
คุณพ่อมิคาแอล พิชาญ ใจเสรี, C.Ss.R.	ที่ปรึกษาที่ 2
คุณพ่อยอห์น ชูชาติ ศรีวิชัยรัตน์, C.Ss.R.	กรรมการที่ปรึกษา
คุณพ่อยอห์น วิรัช อมรพัฒนา, C.Ss.R.	กรรมการที่ปรึกษา
คุณพ่อเปโตร ภัทรพงศ์ ศรีวรกุล, C.Ss.R.	กรรมการที่ปรึกษา
คุณพ่อยอห์น บัณฑิต ทวี สุวรรณสิน, C.Ss.R.	กรรมการที่ปรึกษา

แผนอภิบาล ค.ศ. 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทย

แผนอภิบาลของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน ส่วนแรกคือการอภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ และส่วนที่สองคือ การร่วมพันธกิจ แบ่งปันข่าวดี โดยให้ความสำคัญกับการสร้างชุมชนคริสตชนพื้นฐาน (BEC) โดยใช้วิถีชุมชนวัดเป็นเครื่องมือสำคัญ และในแต่ละสังฆมณฑลก็ยังมีแผนงานของตนด้วย

แผนงานหลายอย่างทั้งในระดับชาติและระดับสังฆมณฑล จะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของทั้งพระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสในเขตนั้นๆ ว่ามีมากน้อยขนาดไหน และยังคงอาศัยการประเมินผล ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำได้ค่อนข้างยากหากปราศจากความร่วมมือของทุกภาคส่วน

ผมมองว่าพระศาสนจักรในประเทศไทยของเรามีภาพการสานเสวนากับศาสนาอื่นอยู่เสมอ แต่ผมยังไม่เห็นภาพที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมของการเสวนากับคนยากจน มีแต่แผนงานที่ร่างออกมา และในพระศาสนจักรของเรา ผมอยากให้เห็นการร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกันกับธรรมชาติ ซึ่งได้แก่สิ่งสร้างทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดยจัดทำแผนงานออกมาให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมือง

การวางแผนทิศทางและจุดมุ่งหมาย ผมอยากจะเสนอแนะให้เห็นเพียง 2-3 อย่าง ไม่ใช่เน้นทุกอย่าง เพราะถ้ามีหลายเป้าหมายแล้ว มันก็เป็นการยากที่จะทำให้สำเร็จหรือทำแล้วไม่เกิดผลเต็มที่

งานแพร่ธรรมในสถานการณ์ปัจจุบันของคณะ

เมื่อเดือนตุลาคมปี ค.ศ. 2009 ได้มีการประชุมสมัชชาใหญ่ของคณะ และได้มีการกำหนดทิศทางงานของคณะในช่วง 6 ปีต่อไปคือ “ประกาศพระวรสารในวิถีทางใหม่

ด้วยความหวังใหม่ หัวใจดวงใหม่ และโครงสร้างการอบรมใหม่” (to preach the gospel ever anew: renewed hope, renewed heart and renewed structure formation) นอกจากนี้ เพื่องานแพร่ธรรมที่มีประสิทธิภาพ ยังได้มีการจัดแบ่งการทำงานของคณะออกเป็น ภูมิภาคต่างๆ ได้แก่ ภูมิภาคเอเชีย – โอเชียเนีย ยุโรป อเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ และ แอฟริกา

ในภูมิภาคเอเชียของเรานั้นมีการเน้นสามสิ่งด้วยกัน คือ เยาวชน ผู้อพยพทั้งจาก ต่างประเทศ และผู้อพยพมาหางานทำในเมืองหลวง และการเสวนากับพี่น้องต่างความเชื่อ ตลอดจนการร่วมเป็นหนึ่งเดียวกับสิ่งสร้าง

สำหรับคณะพระมหาไถ่ในประเทศไทยนั้น เรานำงานด้านสังคมสงเคราะห์ ช่วยเหลือคนยากจนและคนด้อยโอกาส งานประกาศพระวรสารกับกลุ่มชาติพันธุ์ งาน อภิบาลชาวต่างชาติ งานเทศน์มิสซัง และงานอภิบาลตามวัด

สิ่งที่ยอยากจะทำถึงผู้อ่านอุดมสานต์

ผมอยากเห็นพระศาสนจักรในประเทศไทยร่วมมือกันเปิดโลกแห่งการเรียนรู้ อยากให้ทั้งนักบวชและฆราวาสรวมพลังกัน มองย้อนกลับไปถึงจุดที่พระศาสนจักร ในประเทศไทยได้เคยทำเอาไว้ นั่นก็คือการทำงานด้านการศึกษาเพื่อทุกคน ทุกชนชั้น เรา ต้องร่วมมือกันเพื่อเปิดโลกของการเรียนรู้ให้กับเยาวชนทุกคน ไม่ใช่เพียงแค่การเปิดและ บริหารจัดการ โรงเรียนเท่านั้น แต่ให้เน้นที่ตัวเด็กซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติ โดยพยายามทำ ทุกวิถีทางให้เขาได้รับโอกาสในการเรียนรู้ โดยเฉพาะคนยากคนจนและคนด้อยโอกาส และพยายามสรรค์สร้างสื่อการเรียนรู้ที่คนทุกระดับสามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่เรามีทุกอย่างอย่างคุ้มค่าในอันที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ผมอยากเห็นการมีส่วนร่วมของฆราวาส อยากเห็นฆราวาสผู้นำที่มีบทบาทในการ ช่วยพระศาสนจักร โดยไม่ได้ขึ้นกับพระสงฆ์หรือนักบวชแต่เพียงอย่างเดียว พระศาสนจักร ควรเริ่มผลิตฆราวาสแพร่ธรรมตั้งแต่วิทยา นี้ ไม่ต้องรอให้กระแสเรียกลดลงแล้วค่อยทำ การแพร่ธรรมเป็นหน้าที่ของทุกคน ไม่ใช่แค่หน้าที่ของศาสนบริกรเท่านั้น

ผมยังมองเห็นความสำคัญของวิทยาลัยแสงธรรมอีกด้วย สถาบันแห่งนี้ควรเป็น สถาบันที่อบรมและผลิตพระสงฆ์ นักบวช ครูคำสอน และนักศึกษา ให้พวกเขาได้ สามารถ เปิดโลกของความคิด เต็มเปี่ยมด้วยพลังของคนรุ่นใหม่ เพื่อพวกเขาจะสามารถ ประกาศพระวรสารในแนวทางใหม่ ด้วยนวัตกรรมใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับกระแสของโลก ยุคโลกาภิวัตน์ อยากเห็นความร่วมมือกันของทั้งพระสงฆ์สังฆมณฑล คณะนักบวชต่างๆ และฆราวาสในการวางแผนการศึกษา และการสร้างคณาจารย์ที่หลากหลาย มีความ เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ เพื่อสร้างมิติใหม่ของการศึกษาอบรมและการประกาศข่าวดี เพื่อเสริมสร้างพระอาณาจักรของพระเจ้า

คุณพ่อเปาโล ประเสริฐ สมงาม อธิการเจ้าคณะแขวงชาลเซียนแห่งประเทศไทย

ประวัติคณะ

คณะชาลเซียนของคุณพ่อบอสโก แห่งประเทศไทย เป็นองค์กรนานาชาติซึ่งประกอบไปด้วยพระสงฆ์คาทอลิก และภราดา ที่อุทิศตนทำงานเพื่อเยาวชน โดยเฉพาะ บรรดาเยาวชนที่ยากจนและด้อยโอกาส ทั้งในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และประเทศ กัมพูชา

กิจการของคณะชาลเซียนครอบคลุมงานด้าน โรงเรียน ศูนย์เยาวชน วัด ศูนย์พัฒนา และสนามงานอื่นๆ ที่ชาลเซียนจะสามารถนำคุณค่าแห่งพระวรสารไปสู่เยาวชน ด้วยการศึกษายอบรม อันจะนำเยาวชนให้สามารถเติบโตขึ้นสมกับที่เป็น “ศาสนิกชนที่ดีของศาสนา และ พลเมืองที่ดีของสังคม”

คณะชาลเซียนได้ถือกำเนิดมาโดยคุณพ่อบอสโก นักบวชผู้มีชื่อเสียง ในราว ปี ค.ศ. 1859 มีสมาชิกทั้งหมดกว่า 16,000 คน ทำงานอยู่ใน 134 ประเทศ ทั่วโลก โดยแบ่งเป็นเขต 8 ภูมิภาค มีแขนงในการปกครองทั้งหมด 96 แขนง และมีการ ดำเนินกิจการชาลเซียนอยู่ทั้งหมด 2,040 แห่ง โดยทำงานพร้อมกับกลุ่มต่างๆ ใน ครอบครัวยุวชาลเซียนเพื่อทำงานช่วยเหลือเยาวชน

ด้วยความเชื่อมั่นในระบบการอบรมของคุณพ่อบอสโก ซึ่งมีพื้นฐานการอบรม โดยใช้หลักศาสนา เหตุผล และความรักใจดี บรรดาชาลเซียนทั้งหลายจึงมีความ พยายามอย่างจริงจังในการเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการต้อนรับ ส่งเสริมความศรัทธา ด้านศาสนา พัฒนาการเรียนรู้ และเตรียมความพร้อมสู่ชีวิตในสังคมให้กับบรรดาเยาวชน

นับตั้งแต่วันแรกที่ชาลเซียนก้าวเข้าสู่ดินแดนสยาม ในปี ค.ศ. 1927 นับเนื่อง จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลากว่า 80 ปีแล้ว ที่ชาลเซียนในประเทศไทยได้เติบโตและ เจริญก้าวหน้าขึ้น จวบจนวันนี้คณะชาลเซียนแห่งประเทศไทยมีกิจการอยู่กว่า 40 แห่ง รวมถึงกิจการที่กำลังดำเนินอยู่ในประเทศกัมพูชาและสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาวเพื่อช่วยบรรดาเยาวชนให้ได้รับการอบรมและการศึกษาที่ดี

ชาลเซียนในประเทศไทย

การริเริ่มส่งธรรมทูตชาลเซียนมาประเทศไทย เริ่มในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1925 (พ.ศ. 2468) โดยคุณพ่อคานัสเซย์ เจ้าคณะแขวงชาลเซียนประจำประเทศจีน

(ภายหลังได้รับอภิเษกเป็นพระสังฆราชของสังฆมณฑลชีวจา) ได้เดินทางมาประเทศไทย เพื่อสำรวจหาข้อมูลและความเป็นไปได้ในการที่จะให้ธรรมทูตซาเลเซียนได้เข้ามาดำเนินกิจการในประเทศไทย ในปี ค.ศ. 1926 (พ.ศ. 2469) **พระสังฆราชมาธิอาส** (ซาเลเซียน) แห่งสังฆมณฑลอัสสัมในอินเดีย พร้อมด้วยคุณพ่อคานัสเซย์ ได้นำ**คุณพ่อปีเอโตร ริกัลโดเน** รองอธิการธิการคณะซาเลเซียนเดินทางมาที่กรุงเทพฯ และเข้าพบ**พระสังฆราชเรอเน แปร์รอส** ประมุขสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เพื่อเตรียมการส่งธรรมทูตซาเลเซียนมาประเทศไทย

ในที่สุดวันที่ 27 สิงหาคม ค.ศ. 1927 (พ.ศ. 2470) คณะธรรมทูตซาเลเซียนชุดแรกประกอบด้วย**คุณพ่อยอห์น กาเสตตา** และ**สามเณรยอร์ช ไบน์ออตตี** ก็เดินทางจากมาเก๊า ประเทศจีนมาถึงประเทศไทย และได้พำนักที่วัดบางนกแขวก จังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อเตรียมการต้อนรับคณะธรรมทูตที่จะเดินทางมาอย่างเป็นทางการ วันที่ 25 ตุลาคม ค.ศ. 1927 ธรรมทูตซาเลเซียนกลุ่มใหญ่จำนวน 18 ท่าน ก็ได้เดินทางทางเรือมาถึงบางนกแขวก ภายใต้การนำของ**คุณพ่อกายตาโน ปาซอตตี** (ต่อมาท่านได้รับการอภิเษกเป็นพระสังฆราชแห่งสังฆมณฑลราชบุรี) และที่บางนกแขวกนี้ก็นับว่าเป็นบ้านแรกของคณะซาเลเซียนในเมืองไทย

จากนั้น ก็มีธรรมทูตอีกหลายชุดเดินทางเข้ามาเพื่อเสริมกำลังจนเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ใหญ่ของคณะซาเลเซียนให้ความสนใจกับเมืองไทยเป็นพิเศษ เพราะในระยะเวลาเพียงไม่กี่ปี ก็ได้มีการส่งธรรมทูตมาเมืองไทยเป็นจำนวนมาก

ธรรมทูตซาเลเซียนทั้งหมดได้เริ่มเรียนภาษาไทย เรียนรู้ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีไทย และสิ่งอื่นๆ ที่จะช่วยให้เข้าใจประเทศไทย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแพร่ธรรม ท่านเหล่านั้นต้องประสบกับปัญหาเรื่องอาหาร อากาศ และสภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างจากประเทศอิตาลีบ้านเกิดอย่างสิ้นเชิง แต่ท่านเหล่านั้นก็ได้ต่อสู้อุปสรรคเหล่านี้ด้วยพลังแห่งความรักในการรับใช้เยาวชนตามจิตตารมณ์ของคุณพ่อบอสโก วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1929 (พ.ศ. 2472) พระสังฆราชแปร์รอสแห่งสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ได้มอบให้คณะซาเลเซียนดูแลสังฆมณฑลราชบุรี และในวันที่ 30 มิถุนายน ปีเดียวกัน คุณพ่อกายตาโน ปาซอตตีได้รับการแต่งตั้งให้ปกครองสังฆมณฑลราชบุรีและต่อมาอีก 12 ปี คือในวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 1941 (พ.ศ. 2484) ท่านจึงได้รับการอภิเษกเป็นพระสังฆราชปกครองสังฆมณฑลราชบุรีอย่างเป็นทางการ เขตการปกครองสังฆมณฑลราชบุรีนั้นเริ่มตั้งแต่จังหวัดราชบุรี กาญจนบุรีแล้วลงไปจนถึงแดนภาคใต้ คณะซาเลเซียนทำหน้าที่ดูแลกิจการของวัด โรงเรียน และการอภิบาลสัตบุรุษของสังฆมณฑล ซึ่งนับว่าเป็นภารกิจที่ท้าทายและยิ่งใหญ่สำหรับธรรมทูตซาเลเซียนในยุคคนั้น

คณะกรรมทูตชาเลเซียนที่เข้ามาในเมืองไทยนี้เป็นกลุ่มที่บุกเบิกวางรากฐานกิจการแพร่ธรรมในประเทศไทย พวกท่านได้อุทิศทั้งชีวิตเพื่ออนาคตที่ดีของเยาวชนไทย และพวกท่านเหล่านี้เกือบทั้งหมดต่างก็ได้สิ้นชีวิตและฝังร่างของท่านไว้ในแผ่นดินไทย เพื่อเป็นพยานแห่งรักอันซื่อสัตย์ต่อจิตตารมณ์ชาเลเซียน เป็นเมล็ดพันธุ์ให้คณะชาเลเซียนเจริญรุ่งเรืองสืบต่อไป

หลังจากนั้น ได้มีกรรมทูตชาเลเซียนจากประเทศอิตาลี เบลเยียม สเปน เนเธอร์แลนด์ และฟิลิปปินส์ได้เดินทางมาสมทบกับกรรมทูตรุ่นพี่เพื่อสืบสานกิจการแห่งความรักของคุณพ่อบอสโกต่อบรรดาเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนที่กำลังยากจน และถูกทอดทิ้งในประเทศไทยให้ได้รับการอบรม การศึกษา และดูแลให้เป็นคนที่ดี สมบูรณ์และมีคุณภาพทั้งสำหรับพระศาสนจักรและประเทศชาติต่อไป ต่อมาเมื่อมีการแยกสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีออกมาเป็นสังฆมณฑลใหม่ ในวันที่ 15 กันยายน ค.ศ. 1969 (พ.ศ. 2512) พระสังฆราชเปโตร คาร์เรโต ได้ย้ายมาเป็นประมุขสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี โดยมอบสังฆมณฑลราชบุรีให้แก่พระสังฆราชโรเบิร์ต รัตน์ บำรุงตระกูล ในวันที่ 8 กันยายน ปีเดียวกัน และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา คณะชาเลเซียนก็รับผิดชอบงานแพร่ธรรมของสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี เริ่มตั้งแต่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จนถึงนาคอนคาใต้ของประเทศไทย ปัจจุบันนี้ พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีदारุนสีล เป็นพระสังฆราชชาเลเซียนปกครองสังฆมณฑลแห่งนี้ สืบต่อจากพระสังฆราชไมเกิ้ล ประพนธ์ ชัยเจริญ ผู้สืบอำนาจต่อจากพระสังฆราชเปโตร คาร์เรโต ซึ่งพระสังฆราชทั้งสององค์ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว

ปัจจุบันคณะชาเลเซียนในประเทศไทยได้รับมอบหมายให้ดูแลกิจการของคณะชาเลเซียนในราชอาณาจักรกัมพูชาและประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สำหรับกิจการคณะชาเลเซียนในราชอาณาจักรกัมพูชานั้น คุณพ่อโยฮัน วิสเซอร์ อดีตอธิการโรงเรียนดอนบอสโก กรุงเทพฯ ได้เป็นผู้บุกเบิกนำสมาชิกชาเลเซียนเข้าสู่ประเทศนี้เมื่อปี ค.ศ. 1991 (พ.ศ. 2534) เปิดสอนโรงเรียนอาชีวะดอนบอสโกที่กรุงพนมเปญ เมืองปอยเปต และเมืองสีหนุวิลล์

คณะชาเลเซียนที่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น คุณพ่อตีโต เปตรอน ได้รับมอบหมายจากคณะชาเลเซียนให้ดำเนินการเจรจากับรัฐบาลประเทศลาวตั้งแต่ปี ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545) เพื่อจะเปิดโรงเรียนอาชีวะดอนบอสโก ที่กรุงเวียงจันทน์ และขณะนี้ชาเลเซียนได้เริ่มกิจการเล็กๆ โดยเปิดสอนวิชาชีพช่างยนต์และช่างไฟฟ้าแก่เยาวชนลาว ณ กรุงเวียงจันทน์

สมาชิกคณะชาเลเซียนในประเทศไทยที่ยังมีชีวิต มีจำนวน 91 ท่าน (สถิติ

ณ วันที่ 31 ธันวาคม ค.ศ. 2010) โดยมีพ่อเอง คุณพ่อเปาโล ประเสริฐ สมงาม ดำรงตำแหน่งเจ้าคณะแขวงซาเลเซียนแห่งประเทศไทย

พระพรพิเศษ

พระพรพิเศษของคณะซาเลเซียน คือ พระพรอันมีชีวิตขององค์พระจิตเจ้า ที่ทำให้สมาชิกเป็น “เครื่องหมายและเครื่องนำความรักไปให้เยาวชน เป็นต้นผู้ที่ ยากจนกว่า” ดังเช่น คุณพ่อบอสโก

จิตตารมณ์ซาเลเซียน

จิตตารมณ์ซาเลเซียน คือ ความรักเร่าร้อนในงานอภิบาลเช่นคุณพ่อบอสโก จิตตารมณ์นี้มีจุดกำเนิดและแบบฉบับจากดวงพระทัยของพระเยซูเจ้า ซึ่งสนิท สัมพันธ์กับพระบิดาเจ้า ในความเป็นหนึ่งเดียวกับพระศาสนจักร ซาเลเซียนมุ่ง ทำงานเพื่อเยาวชนในบรรยากาศแห่งครอบครัว ร่าเริงยินดี มองโลกในแง่ดี จริงจัง รู้จักประมาณตน อ่อนโยน กระตือรือร้น ทั้งนี้ โดยใช้ศาสนา เหตุผล และ ความรักใจดี เป็นวิธีการอบรม

ได้รับเลือกเป็นเจ้าคณะ (เมื่อไร / วาระกี่ปี / ทีมบริหาร)

พ่อได้รับแต่งตั้งจากคุณพ่อปีสกวัด ชาวส วิลลาญูเอวา อัคราธิการแห่งคณะ ซาเลเซียน และคณะที่ปรึกษาของท่าน เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2011 ให้เป็น เจ้าคณะแขวงซาเลเซียนแห่งประเทศไทยองค์ใหม่เป็นระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011-2017 ซึ่งพ่อเองก็ได้กระทำพิธีเข้ารับตำแหน่งเมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2011 ที่ผ่านมา ณ สำนักงานเจ้าคณะแขวงซาเลเซียน กรุงเทพมหานคร

โดยพ่อมีคณะที่ปรึกษาอันประกอบด้วย

- 1) คุณพ่อเยร์ตัน ไชยรา
 - 2) คุณพ่อติโต เปตรอน
 - 3) คุณพ่อแอนโทนี เรสเทลลี
 - 4) ภราดาถนัด อนันต์
 - 5) คุณพ่อเกรียงศักดิ์ ชัยพรแก้ว เลขานุการ
- โดยคณะที่ปรึกษาอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในปีการศึกษาใหม่นี้

(อ่านต่อหน้า 26)

ความสำเร็จของสตรีไทยในภาคพื้นยุโรป

“ความรับผิดชอบ และฝีมือ”

คุณน้อง-ปริสสุทธิ์ กลัมพะสุด

สหประชาชาติ หรือ ยูเอ็น (United Nations) ถือว่าเป็นองค์กรใหญ่ระดับโลก ได้ยื่นแล้วคนส่วนใหญ่ก็คิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวยากจะเข้าใจและไปถึงได้

องค์การสหประชาชาติได้เริ่มก่อตั้งมาตั้งแต่ ค.ศ. 1945 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ปัจจุบันมีสมาชิกอยู่ 192 ประเทศ มีภารกิจสำคัญๆ ต่างๆ ที่ต้องรับผิดชอบมากมาย โดยเฉพาะด้านสันติภาพ ด้านการเมือง และการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

ภาษาทางการของสหประชาชาติ ก็มี อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย สเปน จีน และอาหรับ เรื่องการบริหารหรือการทำงานภายใน

ยูเอ็น มีระบบระเบียบที่สลับซับซ้อนจนคนธรรมดาอยากที่จะเข้าใจได้ คนที่จะรู้อย่างดีก็น่าจะเป็นคนที่ทำงานอยู่ในองค์กรนี้ และมีประสบการณ์กับสหประชาชาตินี้มานานพอสมควร

“อุดมสานต์” ได้มีโอกาสพบปะและนัดรับประทานอาหารพร้อมทั้งพูดคุยกับผู้หญิงไทยตัวเล็กๆ คนหนึ่ง ซึ่งได้ก้าวขึ้นไปทำงานในระดับบริหารของ ยูเอ็น ในยุโรป ในตำแหน่งที่คนยุโรปเองก็ใฝ่ฝันและไขว่คว้า

แต่...ผู้ที่ได้รับตำแหน่งนี้ก็กลายเป็นคนไทย!

คนไทยที่คนยุโรปเองต้องยอมรับคุณภาพการทำงาน เรียกได้ว่าเป็น “ฝีมือ” ล้วนๆ และทำงานมานานถึง 16 ปี

คุณโรสมารี ปริสสุทธิ์ กลัมพะสุด หรือคุณน้อง ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเศรษฐกิจแห่งยุโรป (Economic Commission for Europe) เรียกย่อๆ

ว่า ECE ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอยู่ในองค์กรนี้ประมาณ 200 คน

องค์กรที่ทำงานคล้ายกัน แต่อยู่ในทวีปอื่นๆ มีอยู่ทั้งหมด 4 แห่ง คือที่กรุงเทพฯ เรียกชื่อย่อว่า ESCAP, ที่เบรุต เลบานอน ที่อาดิสอาบาบา เอธิโอเปีย และซานติเอโก ชิลี เฉพาะตัว ECE มีสมาชิก 56 ประเทศ ประกอบด้วยประเทศในยุโรปทั้งหมด รวมทั้ง สหรัฐอเมริกา แคนาดา อิสราเอล รัสเซีย และประเทศต่างๆ ที่ปัจจุบันเป็นประเทศใหม่ฯ ซึ่งเคยอยู่ในสหภาพโซเวียตในอดีต

งานที่องค์กร ECE รับผิดชอบ ส่วนใหญ่เป็นงานพัฒนา แต่เป็นในระดับภูมิภาค ยุโรปเอง ถือว่าเป็นทวีปที่เจริญหรือพัฒนาแล้ว แต่ก็มีอีกหลายประเทศในภูมิภาคนี้ที่ยังยากจน และต้องการการพัฒนา และความช่วยเหลือจากสหประชาชาติอยู่

สมัยเด็กและการศึกษา

คุณปริสุทธิ์ หรือคุณน้อง ได้เล่าให้ฟังว่า ในครอบครัวมีพ่อแม่ และพี่ชาย 2 คน คือคุณชาร์ลส์ เซเลสติน ปานสรวง และคุณยัง มารีย์ ปวงสรร ชุมสาย ณ อยุธยา และคุณน้องเองเป็นคนสุดท้อง เป็นลูกสาวคนเดียวในบ้าน

“เริ่มต้นเรียนระดับชั้นประถมที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ จนจบชั้น ป.7 จึงไปศึกษาต่อที่อังกฤษพร้อมกับพี่ชายปวงสรร และตัวคุณน้องเองจบชั้นมัธยมที่โรงเรียนนอเตรอะ ดาม คอนเวนต์ (Notre Dame Convent School) และไปศึกษาต่อจนจบปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยซัสเซกซ์ (Sussex) สาขาวิชาคณิตศาสตร์”

“เมื่อเรียนจบ กลับมาประเทศไทย ได้เข้าทำงานที่สำนักงานใหญ่ธนาคารกรุงเทพ ในแผนกค้าเงินตราต่างประเทศเป็นเวลาเกือบ 5 ปี จึงได้ไปสมัครงานที่เอสเคป (ESCAP: Economic and Social Commission for Asia and the Pacific) ได้เข้าทำงานในแผนกสถิติ เป็นเวลานานถึง 11 ปี ระหว่างนั้นได้สอบเลื่อนขั้นขึ้นเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสากล”

เนื่องจากผู้สมัครมีหลายประเทศ เวลาสอบ ก็ต้องสอบพร้อมกันทั่วโลก อยู่กันคนละประเทศ บ้านเราก็ประมาณ 3 ทุ่ม ถึง 5 ทุ่ม จึงต้องไปสอบเวลากลางคืน คนที่สมัครในด้านนี้มีไม่มากนัก ประมาณ 30 กว่าคน เพราะเป็นวิชาที่ค่อนข้างยาก ต่อมาได้ทราบผลการสอบ ปรากฏว่าคุณปริสุทธิ์สอบได้อันดับที่ 1 ซึ่งนับว่าเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความรู้ความสามารถของคนไทยเรา อยู่ระดับแนวหน้าที่เดียว

ที่สุดเพื่อโอกาสให้ลูกได้เรียน และเพื่อหน้าที่การงาน จึงได้ดำเนินเรื่องขอย้ายมาทำงานที่ ECE ที่เจนีวา หลังจากได้มีการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์แล้ว ทางเจนีวาก็พอใจที่จะรับเข้าทำงานที่นั่น จึงได้ย้ายครอบครัวไปอยู่ที่สวิส มาจนถึงวันนี้รวมเวลา 16 ปีกว่าแล้ว ตั้งแต่ ค.ศ. 1993-2010 ส่วนหน้าที่การงานก็สอบเลื่อนขั้นขึ้นไปเรื่อยๆ และย้ายจากแผนกสถิติมาประจำอยู่ที่สำนักเลขาธิการของคณะกรรมการบริหาร ECE จนได้รับตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานอยู่ในปัจจุบัน

เมื่อตัวอยู่ไกลจากประเทศชาติบ้านเกิด ไกลจากครอบครัว และเพื่อนฝูง สำหรับคุณแม่คือ อาจารย์ประคิม อายุ 91 ปีแล้ว แม่คุณแม่จะอยู่กับลูกชายคนโต คือคุณปานสรวง แต่ในฐานะลูกสาว ความรัก ความสัมพันธ์ และความรู้สึกผูกพันย่อมต่างกับลูกชาย แม้จะพยายามดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดก็ตาม

“ปกติก็จะโทรศัพท์มาคุยกับคุณแม่ทุกสัปดาห์ ในวันเสาร์และอาทิตย์ไม่ได้เขียนจดหมาย ส่วนคุณแม่จะเขียนจดหมายทุกสัปดาห์ ใช้กระดาษจดหมายไปรษณีย์อากาศหรือแอร์โรแกรม (Aerogram) กระดาษสีฟ้าๆ คุณแม่จะเขียนอย่างนี้ ทุกอาทิตย์ เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ที่โน่นจะรู้เลย เพราะที่นั่นไม่มีคนใช้จดหมายแบบนี้แล้ว และจำลายมือได้ เขาจะบอกว่า

“จดหมายลายมือสวยๆ ของคุณแม่มาแล้ว!”

“ทุกสัปดาห์ ตลอดเวลา 16 ปี!”

อาจารย์ประคิม ได้เล่าว่า “ที่เขียนถึงลูก เพื่อนๆ และคนรู้จัก ก็เพราะเป็นคนรุ่นเก่า อยู่ในยุคสมัยการเขียนหนังสือด้วยลายมือตนเอง และที่พยายามเขียน ก็เพื่อเป็นการฝึกสมอง และกล้ามเนื้อนิ้วมือด้วย ให้สามารถเขียนหนังสือได้ต่อไป”

วันที่ 12 กันยายน ค.ศ. 1980 คุณน้องเข้าพิธีสมรส กับคุณเลโอ ฟินิจ กลัมพะสุต ชื่อเล่นว่า “หนู่ย” ซึ่งเป็นลูกชายและลูกโทนคนเดียวของคุณพ่อบุรี และคุณแม่จาร์วรรณ

กัลมพะสุด ก่อนแต่งงาน คุณหนูได้เรียนคำสอนและรับศีลล้างบาปที่วัดพระมหาไถ่ กรุงเทพฯ โดยมี**คุณพ่อชาย จันทะโฮม** เป็นผู้เตรียมและประกอบพิธีสมรสให้

คุณพ่อของคุณหนูเป็นศิษย์เก่าอัสสัมชัญ และตัวคุณหนูเองก็เรียนในโรงเรียน เซนต์คาเบรียลมาก่อน จึงมีพื้นฐานความเข้าใจ และรู้จักศาสนาคริสต์ดีพอสมควร

เรื่องศาสนกิจ ไปวัดวันอาทิตย์

ขอวกมาเข้าวัดบ้าง ประเทศสวีเดนเรามีประชากรประมาณ 7.5 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นคาทอลิกมี 48%, โปรเตสแตนต์ 44% อื่นๆ 8%

“ครอบครัวเราก็ไปวัดกันทุกอาทิตย์ วัดใกล้ๆ บ้าน เป็นวัดประจำหมู่บ้าน พระสงฆ์จะทำมิสซาเป็นภาษาฝรั่งเศสโดยตลอด ตอนมาอยู่ใหม่ๆ ก็มีคุณพ่อมาถวายมิสซาทุกอาทิตย์ แต่ช่วง 4-5 ปีหลังนี้ บางครั้ง คุณพ่อมาไม่ได้ เนื่องจากพระสงฆ์มีไม่พอที่จะให้บริการแก่สัตบุรุษให้ครบทุกวัด ก็จะมีฆราวาสหรือซิสเตอร์ทำวจนพิธีกรรม มีสวดภาวนาอ่านพระคัมภีร์ ให้ข้อคิด และอัญเชิญศีลมหาสนิทมาแจกให้สัตบุรุษ”

ในประเทศไทยเรา เวลาไปวัดยังมีเด็กๆ เยาวชนมาวัดพร้อมกับพ่อแม่ แต่ที่โน่นไม่ค่อยมีเด็กๆ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุ แต่จะมีมิสซาเฉพาะสำหรับครอบครัว ซึ่งพ่อแม่จะพาลูกๆ มาด้วย ทำให้มิสซามีชีวิตชีวาขึ้นมามากกว่าปกติ

เรื่องสวดภาวนาส่วนตัว สำหรับบทสวดที่เราสวดแบบท่องขึ้นใจ ก็สวดบ้าง แต่ปกติจะสวดจากใจที่พูดคุยกับพระทุกเช้า หรือสวดเพียงสั้นๆ ขณะทำงาน “เมื่อเราสำนึกถึงพระเป็นเจ้า ประทับอยู่กับเรา ดูแลเอาใจใส่เรา และฝากงานต่างๆ ไว้ในความคุ้มครองของพระองค์”

ลูกๆ กับการศึกษา...“เขาเลือกเรียนเอง”

คุณปรีสุทธิ์มีลูกสาว 2 คน ชื่อ**หลุยส์ มารี ปรีนิตย์ (นิง)** และ**อันเดรีย ปรีชญาท (เนียบ)** **กัลมพะสุด** เรื่องการเรียนของลูกๆ ก็ให้เพียงคำแนะนำ ส่วนใหญ่เขาเลือกของเขาเอง คุณนิง จบปริญญาโท Business IT แล้ว ก็ได้งานทำอยู่ที่นี่ ส่วนคุณเนียบ เพิ่งจบปริญญาตรี (International Relations และ Psychology) ก็กำลังคิดว่าจะเรียนต่อหรือทำงาน ยังคุยกันอยู่

หลักการทำงาน

“ปกติเวลาทำงาน ก็พยายามถือหลักว่า “ไม่ว่างานอะไร ต้องทำให้ดีที่สุด” และงานที่ได้รับมอบหมาย ไม่ว่าจะป็นงานอะไร ก็พยายามทำให้ดีที่สุด ต้องออกแรง คิดให้รอบคอบ และต้องทุ่มเทกับงานที่ทำ และทำไปเราก็ฝากไว้กับพระ ทำไปก็สวดไปด้วย และเชื่อว่าพระทรงนำทางให้เราด้วย”

“เมื่อเราพยายามถึงที่สุดแล้ว ก็ไม่ต้องมานั่งทำใหม่อีก เพราะที่สุดแล้ว!”

“ไม่ว่างานอะไร ต้องทำให้
ดีที่สุด” และงานที่ได้รับ
มอบหมาย ไม่ว่าจะเป็งาน
อะไร ก็พยายามทำให้ดีที่สุด
ต้องออกแรง คิดให้รอบคอบ
และต้องทุ่มเทกับงานที่ทำ
และทำไปเราก็ฝากไว้กับพระ
ทำไปก็สวดไปด้วย และเชื่อว่า
พระทรงนำทางให้เราด้วย”

คุณแม่เป็นนักเขียน

เมื่อคุณแม่เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (กวีนิพนธ์) คุณน้องได้รับพรสวรรค์ทาง
วรรณศิลป์ตกทอดมาถึงบ้างหรือไม่? “อุดมศักดิ์” เชื่อคำโบราณว่า “ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น”

คุณน้องตอบพร้อมทั้งเสียงหัวเราะ “ก็คิดฝึนบ้างเล็กน้อยค่ะ ไม่ใช่ในเรื่องบทกวี แต่
ในการเขียนความเรียง การใช้ภาษา ซึ่งในชีวิตการทำงาน โดยปกติก็ต้องใช้ความรู้ทางภาษา
มากอยู่ เพราะหน้าที่ประจำคือการดูแลตรวจแก้รายงาน หรือจดหมาย บทความต่างๆ ซึ่งจะ
ต้องได้รับการลงนามอนุมัติหรือรับรองจากเจ้านายคือท่านเลขาธิการบริหารของ ECE ซึ่งใน
การนี้ จักต้องรู้จักลำดับเรื่อง เหตุและผล ความต่อเนื่อง สำนวน ภาษา ฯลฯ

สุนทรพจน์ของเจ้านาย ก็ต้องคอยดูแลให้ข้อมูลถูกต้อง และแก้ไขสำนวนภาษาบ้าง
เพราะชาวยุโรปมีหลายชาติหลายภาษา ไม่ใช่ทุกคนจะเก่งภาษาอังกฤษ อาศัยที่เป็นนักเรียน
อยู่ที่อังกฤษมานาน และก็สนใจเรื่องภาษาอยู่มาก จึงสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ได้
อย่างไม่ลำบากใจนัก”

ความผูกพันในครอบครัว

เมื่ออาจารย์ประคิม ชุมสาย ณ อยุธยา ซึ่งเป็นคุณแม่ได้รับรางวัลศิลปินแห่งชาติ พ.ศ. 2536 นั้น “คุณน้อง” เพิ่งไปสวิสได้สักสองสามเดือน มาทราบภายหลัง ได้เล่าถึงข่าวดีครั้งนั้นว่า

“เมื่อได้ข่าวก็รู้สึกดีใจ ภูมิใจกับคุณแม่ เพราะคุณแม่ก็ได้ทำงานด้านนี้มานานพอสมควร โดยเฉพาะสาขาวรรณกรรมนี้ ไม่ง่าย และคุณแม่เป็นที่เคารพรักของนักเขียนร่วมสมัยของไทยหลายท่าน”

เมื่อคุยเรื่องคุณแม่แล้ว ก็หันกลับมาพูดคุยถึงคุณพ่อบ้าง

ม.ล. ยอห์น จิตรสาร ชุมสาย เป็นบุตรคนที่ 4 ของพระยาสิทธิพงศ์เพ็ญภาค (ม.ร.ว.ประเวศ ชุมสาย และคุณหญิงเปลี่ยน ชุมสาย ณ อยุธยา) เรียนจบอักษรศาสตรบัณฑิต และจบปริญญาวิทยาศาสตร (อ.บ.ป.ม. จุฬาฯ) เป็นคนชอบกีฬา ดนตรี และศิลปการแสดง

อาจารย์ประคิม ได้เสริมให้ฟังว่า “แรกเริ่ม คุณจิตรสารเป็นอาจารย์สอนอยู่ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา จุฬาฯ เราแต่งงานกัน ที่วัดอัสสัมชัญ วันที่ 21 มกราคม ค.ศ. 1946/พ.ศ. 2489 คุณพ่อแปรรูปร่าง เป็นผู้ประกอบพิธี ก่อนแต่งงานคุณจิตรสารได้เรียนคำสอนกับคุณพ่อมาริโอ คณะซาเลเซียนอยู่หลายเดือน ที่วัดน้อยศาลาแดง ซึ่งปัจจุบันเป็นหอพักเอชลีอุม”

“คุณจิตรสารเป็นผู้ร่วมก่อตั้งสโมสรไลออนส์กรุงเทพฯ ในประเทศไทยร่วมกับ ม.จ.อาชวดิศ ดิศกุล และผู้ใหญ่ในยุคนั้นอีกหลายท่าน อาทิ ศาสตราจารย์บุญรอด บิณฑสันต์ ซึ่งท่านเป็นคนสุดท้ายที่ยังมีชีวิตอยู่ตอนนี้ คุณพ่อเสียชีวิต เมื่อ ค.ศ. 2000 เมื่อ 10 ปีมาแล้ว

สโมสรไลออนส์ กรุงเทพฯ ในพระบรมราชูปถัมภ์มีโครงการจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ไปช่วยเหลือคนยากจนในต่างจังหวัด เชิญแพทย์ พยาบาลไปช่วยเหลือ ตรวจโรคและบริจายาแก่ชาวบ้าน ในวันเสาร์หรืออาทิตย์ ไปเช้า เย็นกลับ โดยรถโค้ช และทางการเขาก็แจ้งให้ชาวบ้านมารับบริการ เคยไปร่วมงานนี้หลายครั้ง ไปช่วยแจกยา หลังจากหมดตรวจและเขียนใบสั่งยาให้แล้ว เราก็จัดยาให้คนป่วย เป็นโอกาสให้ได้สัมผัสกับชีวิตชาวบ้าน คนยากจน และได้เห็นคุณค่าของการแบ่งปันช่วยเหลือกัน”

“นอกจากนั้น สโมสรไลออนส์ทุกสาขาในประเทศไทยยังได้ร่วมกันถวายเงินแด่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ปีละ 5 ล้านบาท ในโครงการจัดทำหนังสือสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน ซึ่งเป็นโครงการในพระราชดำริพระราชทานมาเพื่อให้ความรู้ในด้านต่างๆ แก่เยาวชน เป็นโครงการซึ่งมีคณะกรรมการฯ จัดทำมานานแล้ว

ตอนแรกมีพระราชประสงค์จะจัดทำเพียง 10 เล่ม คุณจิตรสารเป็นกรรมการคนหนึ่งในคณะกรรมการนี้ด้วย มีผู้เชี่ยวชาญความรู้ด้านต่างๆ มาช่วยกันเขียนและพิมพ์ออกมาทุกปี จนเมื่อสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับงานนี้ต่อ ก็ยังคงจัดพิมพ์ต่อเนื่องมาเรื่อยๆ จนบัดนี้ถึงเล่มที่ 35 แล้ว!”

ฝรั่งเศสมองไทย

เมื่อได้ไปอยู่ต่างประเทศมานาน ตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษาและทำงานในระดับนี้ จึงถามถึงความรู้สึก ประสบการณ์ที่ผ่านมามาว่า คนไทย ประเทศไทย ในสายตาของฝรั่งเศสเป็นอย่างไรบ้าง คุณน้อง ก็เล่าจากประสบการณ์สั้นๆ ว่า

“ที่นั่นเขาชอบประเทศไทย พอเขารู้ว่าเราเป็นคนไทย ทำที่เขาเปลี่ยนไปไปในทางที่ดีต่อเราอย่างเห็นได้ชัด เราเห็นและรู้ได้เลยว่า คนไทยมีภาพพจน์ที่ดี เขามักจะยิ้มและพูดภาษาไทยกับเราเสมอ สักสองสามคำก็ยังดี

เวลาไปขอวีซ่า บางประเทศ เจ้าหน้าที่สถานทูตบางแห่ง พูดจาไม่ค่อยดีนักกับคนอื่น ๆ แต่เมื่อมาเจอคนไทย ถือพาสปอร์ตไทย เขาก็มีท่าทียิ้มแย้ม รู้สึกเป็นกันเองและดีกับเราขึ้นมาทันที”

“ผมเคยไปประเทศไทย 2-3 ครั้งแล้ว!”

“สวัสดิ์ครับ หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า....”

“ผมไปประเทศไทย 12 ครั้งแล้ว!”

“!!!” ☺

“คุยซัดๆ กับเจ้าคณะใหม่”

(ต่อจากหน้า 16)

แผนอภิบาลของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ค.ศ. 2010-2015

เป็นแผนที่ทำให้เราตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยแม้จะมีอุปสรรคมากมาย แต่เราไม่ได้ท้อแท้ ตรงข้ามกลับเป็นสิ่งที่ท้าทายให้เรามอง และเข้าใจสิ่งต่างๆ เยี่ยงศิษย์ของพระคริสตเจ้า แต่เพื่อจะเป็นศิษย์ของพระองค์ เราจะต้องเปลี่ยนแปลงตัวเราด้วยพระวาจา ศีลศักดิ์สิทธิ์ และการภาวนา และเมื่อเราร่วมเจริญชีวิตกับพระเยซูเจ้าเหมือนดังสาวกที่อยู่กับพระองค์ เราก็จะมีส่วนร่วมในการประกาศพันธกิจที่พระองค์ทรงมอบหมายให้พวกเรา ซึ่งเป็นพันธกิจแห่งรักและรับใช้

งานแพร่ธรรมในสถานการณ์ปัจจุบันของคณะ

เยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายพิเศษของคณะซาเลเซียน อีกทั้งคณะซาเลเซียนแห่งประเทศไทยนี้ กิจการด้านการให้การศึกษาอบรมแก่เด็ก และเยาวชนในรูปแบบของสถานศึกษา เราจึงมีแนวนโยบายที่จะบูรณาการคุณค่าแห่งพระวรสารในทุกกิจกรรมทางการเรียนรู้ เราต้องขอบพระคุณพระเจ้า เพราะทุกๆ วันเรามีโอกาสที่จะพบปะกับเด็กๆ และเยาวชนนับพันนับหมื่น และในแต่ละวันเราเจริญชีวิตกับพวกเขาเป็นเวลาหลายชั่วโมง เราต้องทำให้เขาได้พบกับพระเยซูเจ้า และได้ยินพระวาจาของพระองค์ และในส่วนของเด็กที่อยู่ชายขอบสังคม หรือด้อยโอกาส ซาเลเซียนกำลังทำทุกอย่างเพื่อให้พวกเขาตระหนักถึงศักดิ์ศรีของการเป็นบุตรของพระเจ้า

สิ่งที่ยอยากจะทำถึงผู้อ่านอุดมสานต์

ก่อนอื่นก็อยากจะเป็นกำลังใจสำหรับทีมงานผู้สร้างอุดมสานต์ เข้าใจดีว่าเบื้องหลังของทุกภาพทุกตัวอักษร คือความพากเพียร ในส่วนของผู้อ่าน พ่อกขอให้ทุกท่านได้รับพลัง และแรงบันดาลใจ เพื่อการเจริญชีวิตคริสตชน เพราะอุดมสานต์เต็มไปด้วยคุณค่าด้านอาหารฝ่ายจิต

**คุณพ่อเปาโล เชิดชัย เลิศจิตรเลขา
อธิการเจ้าคณะคามิลเลียนแห่งประเทศไทย**

ประวัติคณะนักบวชผู้รับใช้ผู้ป่วย

คณะนักบวชผู้รับใช้ผู้ป่วยหรือคามิลเลียน เป็นคณะนักบวชที่เกิดขึ้นโดยนักบุญคามิลโล เป็นผู้ตั้งคณะที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี ท่านเกิดในปี ค.ศ. 1550 และเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1614 คณะนักบวชคามิลเลียนมีจิตตารมณ์ในการดูแลรักษาผู้ป่วยแม้ว่าจะต้องเสี่ยงภัยต่อชีวิตก็ตาม คณะคามิลเลียนแพร่ธรรมอยู่ในประเทศต่างๆ กว่า 30 ประเทศ คณะคามิลเลียนเข้ามาในประเทศไทย ในปี ค.ศ. 1952 หรือปี พ.ศ. 2495 ที่คลินิกเล็กๆ ที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ปัจจุบันกว่า 50 ปีที่คณะนักบวชคามิลเลียนทำงานแพร่ธรรมในประเทศไทยมีสมาชิกทั้งสิ้น 62 คน ในบ้านนักบวช 9 แห่ง

ปัจจุบันคณะคามิลเลียนในประเทศไทยได้รับการยกขึ้นเป็นแขวงตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 มีบ้านของคณะทั้งหมด 9 แห่ง เป็นโรงพยาบาล เอกชนขนาดกลาง 2 แห่ง (โรงพยาบาลคามิลเลียนขนาด 150 เตียง และโรงพยาบาลชานคามิลโลขนาด 100 เตียง) บ้านพักผู้สูงอายุ 3 แห่งที่สามพราน ปรายจินบุรี และจันทบุรี (ขนาดแห่งละประมาณ 130 เตียง) ศูนย์สำหรับผู้ป่วย เอดส์ 1 แห่ง ขนาด 60 เตียง ที่ระยอง บ้านเฒ่าใหญ่ 1 แห่ง ที่สามพราน และบ้านเฒ่าเล็ก 2 แห่งที่ศรีราชา และเชียงรายน และศูนย์สำหรับเด็กชาวเขา 1 แห่งขนาด 150 คน ที่เชียงรายน และบ้านเด็กพิการ 2 แห่ง ที่ลาดกระบัง และ เชียงรายน และศูนย์อภิบาล 1 แห่งที่ลาดกระบัง

ได้รับเลือกเป็นเจ้าคณะ (เมื่อไร / วาระกี่ปี / ทีมบริหาร)

ปัจจุบันคุณพ่อเชิดชัย เลิศจิตรเลขา เป็นอธิการเจ้าคณะแขวง ได้รับการแต่งตั้งเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 มีวาระในการบริหาร 3 ปี ทีมคณะที่ปรึกษามีดังนี้คือ

- คุณพ่อยอห์น คอนตาริน ที่ปรึกษาที่ 1
- คุณพ่อชานเต โตเก้ตโต ที่ปรึกษา

คุณพ่อรัชชัย อ้อมนอก ที่ปรึกษา
คุณพ่ออภิวิ เสงี่ยมเจริญ ที่ปรึกษา/เลขานุการ

แผนอภิบาล ค.ศ. 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทย

นับเป็นการวางแผนในการแพร่ธรรมที่เป็นระบบของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ซึ่งเนื้อหาสาระเท่าที่อ่านพยายามให้ครอบคลุมทุกสนามงานแห่งการแพร่ธรรม ซึ่งในที่นี้ไม่สามารถเอ่ยได้ทั้งหมด จึงขอกล่าวเฉพาะบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานแพร่ธรรมตามพระพรพิเศษของคณะคามิลเลียนในการรับใช้ผู้ป่วยเท่านั้น แต่ที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน แผนอภิบาล ค.ศ. 2010-2015 ฉบับนี้พยายามให้ความสำคัญกับกลุ่มคริสตชนชั้นพื้นฐานในการดำเนินชีวิตที่เป็นพยานถึงพระคริสตเจ้า นอกนั้น ยังกล่าวถึงผู้ที่ตกขอบสังคมปัจจุบัน ในการอยู่เคียงข้างกับผู้ยากไร้

นอกนั้น เท่าที่สังเกตแผนอภิบาล ค.ศ. 2010-2015 ยังเป็นการให้แนวทางปฏิบัติกว้างๆ ซึ่งแต่ละสังฆมณฑลต้องไปทำแผนการอภิบาลที่สอดคล้องกับสถานการณ์ความเป็นจริงที่เป็นรูปธรรมต่อไป ในส่วนของคณะคามิลเลียนสามารถร่วมมือปฏิบัติงานที่เข้ากับแผนอภิบาลได้เป็นอย่างดี เพราะพระพรพิเศษของคณะคามิลเลียนทำงานรับใช้ผู้ป่วย โดยเฉพาะผู้ยากไร้

งานแพร่ธรรมในสถานการณ์ปัจจุบันของคณะคามิลเลียน

ทำงานแพร่ธรรมในงานสังคมสงเคราะห์ ซึ่งคณะเองได้ตั้งมูลนิธิคณะนักบุญคามิลโลแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นมูลนิธิที่เป็นสาธารณประโยชน์ รับใช้สังคมเพื่อนพี่น้องคนไทยโดยไม่แยก เชื้อชาติ สีผิว หรือศาสนา ซึ่งการรับใช้ผู้ป่วยเน้นความสำคัญสำหรับผู้ที่ถูกทอดทิ้งเป็นพิเศษ เช่น ผู้ป่วยเอดส์ ผู้สูงอายุ และเด็กพิการ ซึ่งพยายามทำงานโดยให้รัฐบาลไทยเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ทั้งในด้านข่าวสารและการขอรับสนับสนุนด้านทุนสำหรับนำไปใช้ในการดูแลคนป่วยเหล่านี้

สิ่งที่อยากจะฝากถึงผู้อ่านอุดมสานต์

อยากจะฝากว่าการรับรู้หรือการบริโภคข่าวสารในปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก เยาวชนของเราในปัจจุบันควรได้รับการดูแลและแนะนำให้รู้จักเลือกที่จะรับรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ในด้านเสริมสร้างการเป็นคริสตชนที่ดีในอนาคต ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้ที่เป็นบิดามารดาในการแนะนำตักเตือน หนังสืออุดมสานต์ก็เป็นสื่อที่ช่วยเสริมสร้างความเชื่อแห่งการเป็นคริสตชน จึงขอให้บิดามารดาช่วยสนับสนุน

**คุณแม่วโรสถลิน ศรีไพโร กระทบง
มหาธิการิณี คณะรักกางเขน แห่ง จันทบุรี**

ประวัติคณะ

คณะรักกางเขน แห่ง จันทบุรี เป็นคณะนักบวชหญิง สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี ตั้งขึ้นด้วยจุดประสงค์เดียวกันกับคณะรักกางเขน ประเทศเวียดนาม โดยพระสังฆราชลัมแบร์ต เดอ ลา ม็อต ธรรมทูตชาวฝรั่งเศส กลุ่มที่หนึ่ง ตั้งขึ้นที่ต่งเกี๋ย ทางภาคเหนือของเวียดนาม ปัจจุบันคือสังฆมณฑลบุงชู ในปี ค.ศ. 1670/พ.ศ. 2213 กลุ่มที่สอง ตั้งขึ้นที่โคชินไชน่า ทางภาคกลาง ปัจจุบัน คือ สังฆมณฑลกวีเยน ในปี ค.ศ.1671/พ.ศ.2214 และต่อมาได้ตั้งกลุ่มที่สาม ที่กรุงศรีอยุธยา ในปี ค.ศ. 1672/พ.ศ. 2215 เพื่อช่วยพระสงฆ์ในงานอภิบาล งานเมตตาจิต และงานอบรมสตรีในพระศาสนจักร กลุ่มสตรีที่พระสังฆราชลัมแบร์ต เดอ ลา ม็อต ตั้งขึ้นทั้งสามแห่ง ยังคงรักษาจิตตารมณ์ดั้งเดิมและทำภารกิจที่ผู้ตั้งคณะมอบหมายอย่างต่อเนื่องและซื่อสัตย์ ปัจจุบันมีคณะรักกางเขนในประเทศไทยเวียดนาม จำนวน 25 คณะ และมีสมาชิกรวมทั้งสิ้นกว่า 5,000 คน ในประเทศไทยและลาว ซึ่งรวมเป็นสหพันธคณะภคินีรักกางเขนได้สี่บอดจิตตารมณ์ และภารกิจของผู้ตั้งคณะอย่างซื่อสัตย์ จำนวน 4 คณะ คือ คณะรักกางเขน แห่ง จันทบุรี คณะรักกางเขน แห่ง อุบลราชธานี คณะรักกางเขน แห่ง ท่าแร่ และคณะรักกางเขน แห่ง เชียงหวาง ประเทศลาว ซึ่งมีสมาชิก 2 คนของคณะ สละชีวิตเป็นมรณสักขีที่บ้านสองคอน คือ บุนยราตีภคินีอักแนส พิลาทิพย์สุข และบุนยราตีภคินีลูซีอา คำบาง ศรีคำพอง ปัจจุบันมีสมาชิกรวมกันทั้งสิ้น 393 คน

คณะรักกางเขน แห่ง จันทบุรี มีกำเนิดมาดังนี้

เมื่อ ค.ศ. 1662 เป็นปีที่พระสังฆราชลัมแบร์ต เดอ ลา ม็อต ธรรมทูตชาวฝรั่งเศส เป็นผู้ที่สมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อแห่งกรุงโรม ส่งมาปกครองมิสซังโคชินไชน่า (เวียดนามใต้) ได้เดินทางมาถึงอยุธยา เนื่องจากมีภาวะสงครามในเวียดนาม ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม

ค.ศ. 1662 / พ.ศ. 2205 ต่อมาท่านได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระนารายณ์ ซึ่งต้องการ
ถามถึงเหตุผลที่เข้ามาในแผ่นดินสยาม ท่านพระสังฆราช ได้กราบทูลว่า

“ขอพระองค์อย่าได้ทรงสงสัยในเจตนาของข้าพเจ้าเลย ข้าพเจ้าได้สละ
ละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน บิดามารดา มิตรสหาย และวิถีการดำรงชีวิต ทั้งนี้
เพื่อจะได้ถือปฏิบัติชีวิตที่ดีกว่า ตามบทบัญญัติแห่งความเชื่อศรัทธาที่ข้าพเจ้า
ยึดถือ ในการที่จะแสดงความรักต่อมนุษยทั้งหลาย แม้กระทั่งศัตรูเสมือนรักตัว
ข้าพเจ้าเอง”

คำกราบบังคมทูลสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ของพระสังฆราชลัมแบร์ด
เดอ ลา ม็อด ที่พระราชวังเมืองละโว้ เมื่อทรงถามถึงเหตุผลของการเข้ามา
แพร่ธรรมในดินแดนสยาม เมื่อคริสต์ศักราช 1665 (Journal de La Missions
1665:15) คำตอบเพียงสองสามประโยคนี้เท่านั้น ที่พระนารายณ์ทรงพอพระทัย
ถึงกับพระราชทานที่ดินที่ตำบลบางปลาเห็ด ซึ่งต่อมาท่านได้สร้างวัด โรงเรียน
และโรงพยาบาล โรงเรียนแห่งแรกชื่อว่า General College เป็นโรงเรียน
คาทอลิกแห่งแรก สำหรับสามเณรได้เรียน พระนารายณ์ก็ส่งข้าราชการมาเรียน
ด้วย เมื่อมีโรงเรียน ท่านก็ได้ก่อตั้งคณะนักบวชหญิง “รักไม้กางเขน” ขึ้น และ
มอบหมายให้ดูแลเด็กหญิงและกิจกรรมแพร่ธรรมอื่นๆ ร่วมกับท่าน เช่น การ
พยาบาลคนเจ็บและดูแลเด็กกำพร้า นี่คือการกำเนิดของคณะรักกางเขนในประเทศไทย
ในปี ค.ศ. 1672

ปี ค.ศ. 1767/พ.ศ. 2310 เกิดสงครามระหว่างไทยกับพม่า ครั้งที่สอง มี
บันทึกในประวัติศาสตร์ว่า กรุงศรีอยุธยาถูกเผา รวมทั้งวัดวาอารามด้วยพระเจ้าตาก
นำทหารและประชาชน หลบหนีออกจากกรุงศรีอยุธยามาที่จันทบุรี หวังว่าจะ
กลับไปกู้ชาติคืนมา ในการอพยพนี้ ประวัติศาสตร์ไทย และจดหมายเหตุบันทึก
โดยพระสงฆ์ฝรั่งเศส บอกว่าได้มีแม่ชี (ซิสเตอร์) มากับกองทัพด้วย บรรดาแม่ชี
ทำหน้าที่ดูแลทหารที่บาดเจ็บ และที่สำคัญรักษาแม่ของพระเจ้าตากหายจาก
ความป่วยไข้ บันทึกเล่าว่า แม่ชีใช้ยาสมุนไพรรักษา เสร็จสงคราม พระเจ้าตาก
ถามว่าใครดูแลรักษาแม่ของพระองค์ ทหารก็บอกว่าแม่ชีสามคน ท่านก็เรียกให้
เข้าเฝ้าเพื่อขอบใจและให้หมาก 3 คำ เป็นรางวัล เป็นประวัติศาสตร์ที่ถูกบันทึก
ไว้ เป็นความภาคภูมิใจของ “รักกางเขน” เราจึงมั่นใจถึงการต่อเนื่องของคณะที่
สืบเนื่องจากกรุงศรีอยุธยา

ตั้งแต่อพยพมากับกองทัพพระเจ้าตาก คณะฯ ของเราไม่มีบันทึกเป็น
หลักฐานนอกจากบันทึกของพระสงฆ์เจ้าวัดที่รายงานไปยังศูนย์กลางคณะมิสซัง
ต่างประเทศแห่งกรุงปารีส (MEP) ที่ฝรั่งเศสและกรุงโรมว่าปีใดมีซิสเตอร์
จำนวนเท่าใด ในปี ค.ศ. 1803 มีบันทึกในรายงานของพระสังฆราชการ์โบลต์ว่า

มีการรวบรวมหญิงสาวหลายคนที่มีความเสียสละเพื่อทำกิจการดี ซึ่งคณะถือว่าปี ค.ศ. 1803 นี้ เป็นการเริ่มต้นใหม่ของคณะ ระยะเวลาผ่านไป ด้วยความดูแลเอาใจใส่ของพระสังฆราชและเจ้าอาวาสวัดจันทบุรีทุกองค์ คณะรักกางเขนมีการพัฒนาขึ้นและได้รับการรับรองจากทางสันตะสำนัก ประมาณ 50 ปี ที่ผ่านมา เมื่อมีการแยกมิสซังจันทบุรีออกจากมิสซังกรุงเทพฯ ในปี ค.ศ. 1944 (ปีเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง) พระสังฆราชยาโกเบ แจง เกิดสว่าง ผู้เป็นพระสังฆราชองค์แรกของสังฆมณฑลจันทบุรี ได้ให้ความช่วยเหลือและดูแลเอาใจใส่ซิสเตอร์เป็นอย่างดีในทุกด้าน ส่งไปเรียนเพื่อให้มีความรู้ให้การอบรมแบบนักบวชตามกฎหมายพระศาสนจักร ปรับปรุงวินัยให้เข้ากับยุคสมัย และวินัยของคณะได้รับการรับรองจากสันตะสำนัก เมื่อวันที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 1963

ได้รับเลือกเป็นเจ้าคณะ (เมื่อไร / วาระกี่ปี / ทิมบริหาร)

คุณแม่โรสลิน ศรีไพโร กระทบ ได้รับเลือกตั้งเป็นมหาธิการิณี คณะรักกางเขน แห่ง จันทบุรี โดยที่ประชุมสมัชชาใหญ่ครั้งที่ 10/2010 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2010 เข้ารับหน้าที่วันที่ 4 เมษายน 2010 มีกำหนดวาระ 5 ปี คณะผู้บริหารคณะรักกางเขน แห่ง จันทบุรี (เมษายน 2010 – เมษายน 2015) คือ

1. คุณแม่โรสลิน ศรีไพโร กระทบ	มหาธิการิณี
2. ซิสเตอร์มาร์ติน ศุภางค์ กุลมงคลรัตน์	รองมหาธิการิณี/
ที่ปรึกษาที่ 1/ฝ่ายการเงิน
3. ซิสเตอร์เฟอ์ดินันท์ พนิดา สุขสำราญ	ที่ปรึกษาที่ 2/
ฝ่ายการศึกษา
4. ซิสเตอร์กอร์เนลี ฉ่ำยงค์ อุ่นวัน	ที่ปรึกษาที่ 3/
ฝ่ายการศึกษา
5. ซิสเตอร์บัปติสม์ จำเนียร บุญทัน	ที่ปรึกษาที่ 4/
ฝ่ายอภิบาล/แพร่ธรรม
6. ซิสเตอร์แคลร์ มัลลิกา วรรณชัยวงศ์	ที่ปรึกษาที่ 5/
ฝ่ายอบรม และเลขานุการ
7. ซิสเตอร์เทเรซา อุบล ผังรักษ์	ที่ปรึกษาที่ 6/
ฝ่ายทรัพย์สิน

แผนอภិบาล ค.ศ. 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทย

พันธกิจของคณะฯ มีความสอดคล้องกับแผนงานอภิบาลของพระศาสนจักรคาทอลิกประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในที่ประชุมสมัชชาใหญ่ของคณะ ค.ศ. 2010 ที่ผ่านมา คณะฯ ได้ทำการปรับปรุงธรรมนูญของคณะให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของพระศาสนจักรไทยในปัจจุบันมากขึ้น โดยเน้นด้านชีวิตจิตสมาชิกตามจิตตารมณ์ของผู้ตั้งคณะ หล่อเลี้ยงชีวิตด้วยการภาวนา พระวาจา และศีลศักดิ์สิทธิ์ การเสวนากับพี่น้องต่างความเชื่อ มีชีวิตธรรมทูตตามแบบอย่างของผู้ตั้งคณะ เน้นการให้การศึกษาอบรมแบบคาทอลิก กำหนดอัตลักษณ์การศึกษาโรงเรียนคณะรักกางเขน มุ่งทำงานอภิบาลแพร่ธรรมกับพี่น้องต่างความเชื่อ เยี่ยมเยียนและอภิบาลผู้สูงอายุ ร่วมงานอภิบาลกับพระสงฆ์

งานแพร่ธรรมในสถานการณ์ปัจจุบันของคณะ

คณะรักกางเขน แห่ง จันทบุรี ได้รับการเชิญให้เข้ามีส่วนร่วมในการทำให้ภารกิจช่วยให้รอดพ้นขององค์พระเยซูคริสตเจ้า ได้ดำเนินต่อไป ในตัวสมาชิกด้วยการรำพึงภาวนาและความศรัทธาเป็นพิเศษต่อไม้กางเขน เพื่อนำความรอดพ้นไปสู่บรรดาสตรีและเยาวชน ด้วยการให้การศึกษา อบรมศีลธรรม ปลุกฝังความเชื่อในศาสนา งานสังคมสงเคราะห์และงานด้านสุขภาพอนามัยตามจิตตารมณ์ของผู้ตั้งคณะ

งานอภิบาล-แพร่ธรรมของคณะ อันดับแรก คือ ร่วมงานกับพระสงฆ์ สังฆมณฑลด้านงานอภิบาล งานด้านการศึกษา อบรมเด็กและเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส งานด้านสังคมสงเคราะห์ และงานสุขภาพอนามัย

สิ่งที่อยากจะฝากถึงผู้อ่านอุดมสานต์

อุดมสานต์ เป็นสื่อกลางที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ ความร่วมมือกัน ในพระศาสนจักรคาทอลิกไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกบ้านทุกครอบครัวจึงควรมีอุดมสานต์ทั้งรายสัปดาห์และรายเดือนไว้ภายในบ้าน สำหรับผู้ใหญ่ได้อ่าน และลูกหลานจะได้รับรู้ความเป็นไปในพระศาสนจักร เยาวชนคาทอลิกปัจจุบันห่างวัดออกไปทุกที การมีอุดมสานต์ในบ้านก็เหมือนการมีวัดน้อยๆ อยู่ในบ้าน

**คุณแม่อักแนส วิไลวรรณ ยนปลัดยศ
อธิการิณี คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมล
ของพระแม่มาเรีย**

ซิสเตอร์อักแนส วิไลวรรณ ยนปลัดยศ เป็น
สัตบุรุษวัดพระหฤทัย วัดเพลง จังหวัดราชบุรี ใน
คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย อายุ
70 ปี ปฏิญาณเป็นนักบวชมาแล้ว 48 ปี

ซิสเตอร์ได้รับเลือกเป็นอธิการิณีเจ้าคณะ
สมัยแรก เมื่อปี ค.ศ. 1990-2000 และสมัยปัจจุบัน
ตั้งแต่วันที่ 4 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2010

เคยดำรงตำแหน่งอธิการบ้าน โรงเรียนธิดา
แม่พระ สุราษฎร์ธานี และโรงเรียนนาวิวิทยา ราชบุรี

ซิสเตอร์จึงได้มีส่วนร่วม ได้เห็นสมาชิก
ทำงาน และรับรู้สภาพของงานอภิบาลทั้งในสังฆ-
มณฑลสุราษฎร์ธานี และสังฆมณฑลราชบุรี อีกทั้ง
มีโอกาสไปดูงานวิถีชุมชนวัดที่มาเลเซีย ที่สำนักนโยบายของสภาพระสังฆราช
คาทอลิกแห่งประเทศไทย จัดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ ซิสเตอร์เห็นว่า งานอภิบาล
ชุมชนคริสตชนเป็นงานเร่งด่วน ที่ต้องการความร่วมมือของผู้อภิบาลทุกระดับ
ตั้งแต่พระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวชและผู้นำฆราวาส แต่ละคนต่างมีส่วน
สำคัญที่จะทำตามบทบาทของตน จะขาดมิติใดไม่ได้

สิ่งสำคัญสำหรับพระศาสนจักรในประเทศไทยในขณะนี้ คือ ความร่วมมือ
ประสานกันเพื่อนำแหล่งพลังและทรัพยากรที่มีอยู่ออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
หลายคนไปเรียน ไปรับการอบรม ดูงานต่างประเทศ มีเอกสาร มีเครื่องมือ
พอสมควร ในขณะก็ส่งเสริมสมาชิกในเรื่องเหล่านี้

แผนอภิบาลที่เน้นอภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ มุ่งสร้างชุมชนที่มี
พระวาจาเป็นศูนย์กลางนั้น สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานีก็เริ่มมา 20 ปี แล้ว ตั้งแต่
สมัย พระคุณเจ้าประพนธ์ ชัยเจริญ แต่ดูเหมือนงานยังไม่เห็นเด่นชัด ก็เพราะ
ความไม่ต่อเนื่อง และมีปัจจัยอีกหลายอย่างในสังคม ซึ่งผู้อภิบาลแต่ละพื้นที่
ต่างก็ต้องวิเคราะห์และหาวิธีทำงานตามสภาพของตน

คณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย ร่วมมือกับพระศาสนจักร
ท้องถิ่น ตอบสนองนโยบายของสังฆมณฑล และวัดในงานอภิบาล พร้อมทั้งจะ

ให้ความร่วมมือตามบทบาทของนักบวชหญิง และตามหน้าที่การงานในสถานที่
ที่ตนอยู่ บางคนทำงานอภิบาลเต็มเวลาอยู่แล้ว เราก็พยายามที่จะประสานกับ
ทุกระดับ เพื่อความดีของส่วนรวม

เป็นการรวมกัน โดยนัยหมายของบรรดาผู้นำคณะนักบวชหลากหลายทั้งชาย
หญิง ขอขอบคุณเรื่องราวที่ได้อ่าน ขอขอบคุณความหวังใยพระศาสนจักรที่ทุกคนมี
และบอกเล่า ขอขอบคุณพระที่สถิตกับผู้นำของเราทุกคน และตอกย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า
เรามีคนคุณภาพ และคนคุณภาพเหล่านี้จะช่วยสร้างพระศาสนจักรให้มั่นคง ตั้งมั่น
และเข้มแข็ง เติบโตในศตวรรษใหม่นี้ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงมากมาย และท้าทาย
ให้คนยังเชื่อในพระ และยึดมั่นในคุณงามความดี ต่อไป...นิรันดร ❀

**นักบุญตูรีบีโอแห่งมองโกรเวโย
(St. Turibius de Mongrovejo)
(1538-1606) ฉลองวันที่ 23 มีนาคม**

ตูรีบีโอ อัลฟองโซ แห่งมองโกรเวโย เป็นชาวเมืองเลออนในประเทศสเปน ท่านเป็นนักกฎหมาย ทนายความ อาจารย์สอนกฎหมาย และในที่สุดเป็นหัวหน้าผู้พิพากษาของพระศาสนจักรในสเปน ท่านได้มุ่งหน้าสู่แผ่นดินลาตินอเมริกาเพื่อเป็นธรรมทูตในขณะที่ยังเป็นฆราวาสอยู่ และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพระอัครสังฆราชของกรุงลิมา เมืองหลวงของประเทศเปรู ขณะที่มีอายุได้ 42 ปี ในสมัยของพระเจ้าฟิลิป ที่ 2

เพราะได้แลเห็นความน่าสงสารทั้งทางฝ่ายจิตใจ และฝ่ายวัตถุของพวกอินเดียนก็รู้สึกสลดใจ ซึ่งทำให้ท่านตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะช่วยเหลือพวกเขาอย่างเต็มที่โดยพยายามต่อสู้กับพวกที่คอยเอาไรด์เอาเปรียบพวกชาวเมือง เช่นพวกข้าหลวงของประเทศเปรู พวกแสวงหาเมืองขึ้นชาวสเปน ท่านพยายามกำจัดอิทธิพลและสิทธิพิเศษต่างๆ ของพวกนักบวช

ท่านได้ปกครองศาสนจักรของท่านโดยอาศัยความช่วยเหลือของสภาพระสังฆราชและสภาสงฆ์ ท่านได้พยายามออกเยี่ยมสัตบุรุษบ่อยๆ และได้พยายามพูดภาษาของชาวเมืองด้วย ท่านเป็นคนที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ท่านได้จัดสร้างวัด โรงเรียน โรงพยาบาลอย่างมากมาย ต่อมาในปี 1591 ท่านได้ตั้งสามเณรลัยแห่งแรกขึ้นในอเมริกาใต้ (โลกใหม่) ด้วย และเพราะท่านได้หักโหมงานมากเกินไป ท่านจึงได้ล้มป่วย และจบชีวิตในขณะที่มีอายุ 68 ปี

โดยการเสนอรูปแบบของนักบุญองค์นี้ พระศาสนจักรต้องการที่จะให้เรารับรู้ว่ากิจการต่างๆ ที่ทำเพื่อผู้ที่ได้รับการกดขี่ข่มเหงนั้นจริงๆ เป็นสิ่งที่พระศาสนจักรรับรอง

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า ลูกขอทูลขอให้มวลคริสตชนได้พยายามที่จะช่วยปลดปล่อยให้ “ผู้ที่ได้รับการกดขี่” ในทุกหนทุกแห่งให้เขาเหล่านั้นได้รับอิสรภาพ เสรีภาพ และขอให้มนุษยชาติอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขบนแผ่นดินนี้จริงๆ ด้วยเทอญ ✠

จาก
สารสาสน์ คฤศตัง
เป็น **อุดมตาบต**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี ชุมกรัพย์คริสตังไทย

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

กว่า 300 ปี วิวัฒนาการบทสวด (ตอน 1)

ข้าแต่พระบิดา วันทามาริอา

ตั้งแต่สมัยอยุธยา คริสตังได้มีบทสวดพร้อมกันและได้มีการพัฒนา เปลี่ยนแปลงภาษาให้
เหมาะกับกาลสมัยกว่า 300 ปีมาแล้ว “อุดมสานต์” ฉบับเดือนตุลาคม ค.ศ. 1983 หน้าที่ 33-35
ปอล ซาเวียร์ ได้รวบรวมบทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย และบทวันทามาริอา และได้แบ่ง
ให้เห็นแต่ละยุคสมัย ได้ปรับเปลี่ยนไปอย่างไร โดยเทียบแต่ละบรรทัด ในที่นี้ ขอนำมาเป็นแต่ละบทๆ

1 สมัยพระสังฆราชหลุยส์ ลาโน (ค.ศ. 1674-1696)

1 พ่อเรา อยู่ สวรรค์ ชื่อพระให้ปรากฏทุกแห่ง คนทั้งหลายถวายพระพร เมืองพระขอ
ให้ได้แก่เรา ให้แล้วหนึ่ง โจพระ เมืองแผ่นดิน เสมอสวรรค์

อาหาร เรา ทุกวัน ขอให้ได้แก่เรา วันนี้ ขอโปรดบาปเรา เสมอเราโปรดผู้ทำบาปแก่เรา
อย่าให้ เราตกในความบาป ให้พ้นจากอันตรายทั้งปวง อาแมน.

2 สมัยพระสังฆราชปัวเลอกัวซ์ (ค.ศ. 1841-1862)

2 ข้าแต่พระพุทธิบิดาแห่งข้าพเจ้าทั้งหลาย ท่านอยู่สวรรค์ ขอโปรดให้พระนาม รุ่งเรือง
ไป เมืองพระพุทธิบิดาครอบครองนั้น ขอให้มาถึง ให้สำเร็จแล้ว ตามพระหือฤไทย ณ แผ่นดิน
เสมอ ณ สวรรค์

อาหารเลี้ยงข้าพเจ้าทุกวัน ขอประทาน ณ กาละวันนี้ ขอพระมหากรุณาโปรดยกหนี้ข้า
พระเจ้า เหมือนข้าพระเจ้า โปรดแก่เขา ขอพระองค์อย่าละวางข้าพเจ้า ในประจัญล่อลวงประการ
ใด แต่ว่า ให้ข้าพระเจ้า พ้นจากอันตราย อาแมน.

3 สมัยพระสังฆราชเปร์รอส (ค.ศ. 1909-1947)

3 ข้าแต่พระบิดาแห่งข้าพเจ้าทั้งหลาย ท่านอยู่สวรรค์ ขอโปรดให้ พระนาม รุ่งเรืองไป
เมืองพระบิดาครอบครองนั้น ขอให้มาถึง ขอให้สำเร็จแล้ว ตามพระหฤทัย ณ แผ่นดิน เสมอ
ณ สวรรค์

อาหารเลี้ยงข้าพเจ้าทุกวัน ขอประทาน ณ กาละวันนี้ ขอพระมหากرณา โปรดยกหนี้ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้ายกให้แก่เขา ขอพระองค์อย่าละวางข้าพเจ้า ในพระจัญล่อลงประการใด แต่ว่าให้ข้าพเจ้าพ้นจากอันตราย อาแมน.

4 สมัยพระสังฆราชหลุยส์ โชแรง (ค.ศ. 1947-1965)

4 ข้าแต่พระบิดาของเรา พระองค์อยู่สวรรค์ พระนามพระองค์จึงเป็นที่สักการะ พระราชัยจงมาถึง น้ำพระทัยจงเป็นไป ในแผ่นดิน ดังในสวรรค์

อาหารประจำวัน ขอประทาน แก่เราวันนี้ โปรดยกหนี้ของเรา เหมือนเรายกให้แก่เขา อย่าปล่อยให้เราแพ้การประจัญ แต่ช่วยเราให้พ้นภัย อาแมน.

5 สมัยพระอัครสังฆราชยอแซฟ ยวง นิตโย (ค.ศ. 1965-1973)

5 ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามจงศักดิ์สิทธิ์ไป พระอาณาจักรจงมาถึง ขอให้ทุกสิ่งในโลกนี้ เป็นไปตามน้ำพระทัย เหมือนในสวรรค์

ขอประทานอาหารประจำวันให้ในวันนี้ โปรดยกโทษให้ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้ายกให้แก่เขา อย่าปล่อยให้ข้าพเจ้าถูกผจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นมาร อาแมน.

6 สมัยพระสังฆราชยอากิม พเยาว์ มณีทรัพย์

ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย แผนกพิธีกรรม

6 ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ พระนามพระองค์จึงเป็นที่สักการะ พระอาณาจักรจงมาถึง ขอให้ทุกสิ่งเป็นไปตามน้ำพระทัย ในแผ่นดิน เหมือนในสวรรค์

ขอประทานอาหารประจำวัน แก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้ โปรดยกโทษข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้ายกให้ผู้อื่น อย่าปล่อยให้ข้าพเจ้าถูกผจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นภัย อาแมน.

7 สมัยพระอัครสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช

ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย แผนกพิธีกรรม

7 ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์สถิตในสวรรค์ พระนามพระองค์จึงเป็นที่สักการะ พระอาณาจักรจงมาถึง พระประสงค์จงสำเร็จในแผ่นดินเหมือนในสวรรค์

โปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายในวันนี้ โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น โปรดช่วยข้าพเจ้าไม่ให้แพ้การผจญ แต่โปรดช่วยให้พ้นจากความชั่วร้ายเทอญ อาแมน. ☩

มัทธิว 13:3-9

อุปมาเรื่องผู้หว่าน

พระองค์ตรัสว่า “จงฟังเถิด ชายคนหนึ่งออกไปหว่านเมล็ดพืช ขณะที่เขากำลังหว่านอยู่นั้น บางเมล็ดตกอยู่ริมทางเดิน นกก็จิกกินจนหมด บางเมล็ดตกบนพื้นหิน ที่มีดินเล็กน้อยก็งอกขึ้นทันทีเพราะดินไม่ลึก แต่เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นก็ถูกเผาและเหี่ยวแห้งไปเพราะไม่มีราก บางเมล็ดตกในพงหนาม ต้นหนามก็ขึ้นคลุมไว้ ทำให้เหี่ยวเฉาตายไป บางเมล็ดตกในที่ดินดี จึงเกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง ใครมีหูก็จงฟังเถิด”

พี่น้องเมล็ดพันธุ์ (seeds)

ชวานาคคนหนึ่งออกทำงานหว่านเมล็ดพันธุ์ข้าวเปลือกบนผืนนาที่ไถเตรียมไว้ก่อนหน้านี้.....

.....เมล็ดพันธุ์เมล็ดแรกชื่อ “สมชาย” เมื่อถูกโปรยตะแค้นแล้ว ก็ทำหน้าที่นี้ควมวดทันที บ่นว่า นี่ตนเองตกอยู่บนดินและอย่างนี้ทำไม สู้อยู่ในขังฉางตอนแรกดีกว่า เมื่อคิดเช่นนี้แล้วจึงตัดสินใจฝังตัวเองในเปลือกที่หุ้มห่อไว้เพื่อไม่ให้ น้ำในท้องนาที่ชุ่มและและมาทำให้ตัวเองเปียกชุ่ม

.....เมล็ดพันธุ์เมล็ดที่สองชื่อ “สมหญิง” ถูกหว่านตกลงในหลุมโคลน สมหญิงที่รักความงามก็ร้องกรี๊ดเพราะตัวเองเป็นโคลนมอมแมม ดูตัวเองไม่สมกับชื่อ “สมหญิง” เลย ปากของเธอบ่นตลอดเวลา แต่ไม่รู้จะทำอะไรกับตัวเอง ปล่อยตัวเองให้แช่อยู่ในน้ำโคลนต่อไป....

.....เมล็ดพันธุ์เมล็ดที่สามชื่อ “สมยศ” ขณะที่กำลังถูกหว่าน บังเอิญมีลมพัดกระโชกมาตัวเองเลยลอยไปตกบนพงหญ้าขอบถนนที่เป็นหิน แต่ตัวเองกลับดีใจ

บอกเพื่อนๆ “สมชาย” และ “สมหญิง” ว่า ตัวเขาเองโชคดีไม่ตกบนดินที่เฉอะแฉะ ที่เป็นโคลน ตัวเขาเองยังเหลืออร่ามเป็นสีทองสมกับชื่อ “สมยศ”.....

.....เมล็ดพันธุ์เมล็ดที่ชื่อ “สมทรง” เป็นเมล็ดที่อวบเปล่งปลั่ง สมเป็นเมล็ดพันธุ์ที่ดีมีน้ำหนัก ถูกหว่านตกลงบน ผืนนา ถึงแม้ว่าตัวเองอยากอยู่ที่เดิม แต่ก็รู้ตัวเองว่า ที่ถูกเจ้าของคือชวานานำมาหว่านลงบนผืนนาคงมีเป้าหมายที่สูงกว่าที่คิดไว้.....

.....เมล็ดพันธุ์เมล็ดที่ชื่อ “สมคิด” เป็นอีกเมล็ดหนึ่งที่ไม่ได้คิดอะไรมากตามชื่อของตน ตัวเองได้แต่คิดจิตใจที่ได้เป็นเมล็ดพันธุ์ ดีใจที่อยู่ในมือของชวานา และจิตใจที่กำลังถูกหว่านลงบนผืนนา จะถูกหว่านตกลงบนดินตรงไหนก็สุดแล้วแต่ชวานาจะหว่านตัวเองลงไป ตัวเองรู้แต่ว่า เมื่อถูกหว่านลงบนดินแล้ว จะไม่คงสภาพเดิม จะต้องเนาเปื่อยสลายตัวเองลง ออกจากสภาพเมล็ดเพื่อฟื้นคืนตัวใหม่เป็นต้นข้าวให้สมกับคำกล่าวที่ตนเองได้ฟังบ่อยๆ ว่า “bloom where you are planted – งามออกดอก (ออกผล) ณ ที่ตนเองถูกปลูก”

.....เวลาผ่านไปตามเข็มนาฬิกาอย่างซื่อสัตย์ ฝนก็ตกตามฤดูกาลยังความชื้นฉ่ำแก่ผืนนา และก็เกิดการเปลี่ยนแปลงกับเมล็ดพันธุ์ทั้งห้าเมล็ดด้วย

.....“สมชาย” ยังคงเป็นเมล็ดข้าวเปลือกต่อไป เพราะเขาไม่ยอมเปิดตัวออกจากเปลือกจึงยังเป็นข้าวเปลือกเหมือนเดิม..... “สมหญิง” เกิดเป็นต้นข้าว ชูต้นพันโคลน ชูรวงบนผืนนา.... ส่วน “สมยศ” เมล็ดก็แตกหน่อแต่หยั่งรากไม่ถึงพื้นดิน เพราะมันอยู่บนหิน มันจึงเฉาตายไป..... ส่วน “สมทรง” และ “สมคิด” ที่สำคัญถึงสภาพความเป็นเมล็ดพันธุ์ของตนเองนับแต่เริ่มแรก ก็ไม่ทำให้เจ้าของนาผิดหวัง เมล็ดทั้งสองงอกงามเป็นต้นข้าวที่แข็งแรงชูยอดชูรวงข้าวสู่ฟ้าสูงสง่า

.....ทั้ง “สมหญิง” “สมทรง” “สมคิด” ให้ผลผลิตมากมายแก่เจ้าของนา “สามสิบเท่า หกสิบเท่า ร้อยเท่า” ☺

ไอโง้ - ไอ้บ้า

ท่านไต้ยีนค้ำกล่าวแก่นโหราณว่า “อย่าฆ่าคน” ผู้ใดฆ่าคนจะต้องขึ้นศาล แต่เรากล่าวแก่นท่านว่า ทุกคนที่โกรธเคืองพี่น้อง จะต้องขึ้นศาล ผู้ใดกล่าวแก่นพี่น้องว่า ‘ไอโง้’ ผู้นั้นจะต้องขึ้นศาลสูง ผู้ใดกล่าวแก่นพี่น้องว่า ‘ไอโง้บัดซบ’ ผู้นั้นจะต้องถูกปรับโทษถึงไฟนรก.... (มธ 5:21-26) เชิญอ่านให้จบนะครับ

ฆ่าคน เรื่องใหญ่แน่ๆ ใครก็รู้ ทำแท้ง ก็เรื่องใหญ่ แต่หลายคนทำเป็นไม่รู้ นำอภัยที่สุดฆ่าคน เขามีสิทธิ์ป้องกันตัวและฆ่าเราได้ แต่การทำแท้ง ฆ่าคนที่ไม่มีทางป้องกันตัวเอง นำอายไหมล่ะ

ห้ามฆ่าสัตว์ ทางศาสนาพุทธ ห้ามแม้กระทั่งฆ่าสัตว์ด้วย ถ้าหาอะไร ฆ่าคนไม่เป็นเรื่องหนักมากกว่าหรือ เห็นอยู่ซัดๆ

พระเยซูเจ้าให้ความสำคัญแม้กระทั่งเรื่อง โมโห โกรธ เกลียด เพื่อนพี่น้องของเราด้วย ซึ่งเป็นเรื่องผิดต่อความรักเพื่อนบ้าน คนทั่วไปคิดว่า ถือว่า เป็นเรื่องเล็ก จึงละเลย และทำผิดกันบ่อยๆ ทุกวัน จนเป็นเรื่องธรรมดาๆ ไปแล้ว เห็นได้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน ทุกวงการทั่วไป พระพยอม ยังว่า “โกรธคือโง้ โมโหคือบ้า” คิดดูก็เป็นความจริงจัง แต่คนเราก็กังโกรธ โมโห ทะเลาะ เบาะแว้ง เช่นฆ่ากันทุกวันอยู่เสมอ แปลว่าทั้งโง้ ทั้งบ้า นั่นแหละ

ทุกศาสนาก็สอนให้เราทุกคน เลิก ลด ละ ทิ้ง อบายมุข กิเลส ตัณหา แม้จะไม่หมดไปโดยสิ้นเชิง แต่อย่างน้อยก็ลดไปที่ละเล็กละน้อยทุกๆ วัน ก็ยังดี โลกคงจะดีกว่านี้อีกเยอะเลยเป็นแนวอบายมุข น. ทางแห่งความนิบหาย ดันเหตุแห่งความนิบหาย

1. อบายมุข 4 : เป็นนักเลงหญิง เป็นนักเลงสุรา เป็นนักเลงการพนัน คบคนชั่ว

2. เป็นมิตรกับอบายมุข 6 : ดื่มน้ำเมา เทียวกลางคืน เทียวดูการเล่น เล่นการพนัน คบคนชั่วเป็นมิตร เกียจคร้านทำงาน

กิเลส น. เครื่องทำใจให้เศร้าหมอง ได้แก่ โลก โกรธ หลง

ตัณหา น. ความทะยานอยาก โดยทั่วไปใช้หมายถึงความใคร่ในกาม

คิดดูด้วยเหตุด้วยผล คนเรา โกรธ เกลียด อิจฉา ทะเลาะเบาะแว้ง เช่นฆ่ากัน ฯลฯ แล้วได้อะไร มีแต่เสียกับเสียทั้งนั้น แล้วยังทำกันไปทำไม โง้โหม บ้าโหม หรือทั้งโง้ทั้งบ้าเลย

ตรงข้ามถ้าเราทุกคนทำดี รักกัน สามัคคี ช่วยเหลือกันและกัน เราก็จะมีแต่ความสุขสันติในโลกนี้แล้ว และรางวัลในสวรรค์อีกต่อหนึ่งด้วย

ทำดียากนักหรือ ทำชั่วง่ายจริงๆ หรือ ไปวัดฟังเทศน์ ฟังธรรม ยากกว่าไปลักขโมยหรือปล้นเขาหรือ พี่น้องคิดดูให้ดีๆ แล้วเราจะไม่โง้ และไม่บ้า ตามกระแสของคนชั่ว คนเลว ที่ทำให้โลกวุ่นวายทุกวันนี้ก็ต่อไป ☹

“ซ่อม (เส้นทาง-รัก)”

พระอาทิตย์ ขึ้นเหนือลำน้ำมูล

ถ้าแม่น้ำมูลที่พิมายไหลผ่านรอบๆ ตัวอำเภอ แม้จะอยู่ในหมู่บ้าน
ชนบทที่ห่างไกลออกไปสิบกกว่ากิโลเมตร แต่ก็ได้ชื่นชมความสงบงาม ยาม
เช้า เย็น ของสองฝั่งแม่น้ำเสมอๆ

เกือบจะสองเดือนมาแล้วที่ฉันเข้ามาทำงานในตัวอำเภออีกครั้ง คราวนี้
ชีวิตมีอิสระมากกว่าที่เคย ฉันมีเวลาทำงาน และเวลาส่วนตัวที่แน่นอนมากขึ้น

ออกจากห้องพักจักรยานไปทำงาน ฝ่าลมหนาวแห่งเดือนมกราคม
ข้ามสะพานที่ทอดสู่อีกฝั่งของแม่น้ำมูลทุกเช้าเย็น ได้ไปร่วมมิสซากับทุกคน
บ่อยขึ้น...แม่น้ำมูลเป็นเส้นเลือดของชาวพิมาย...ฉันคิดเพียงแต่ว่าจะไม่ให้งาน
หรือสิ่งใดสำคัญว่าการเดินตามพระ ด้วยการภวานาและกิจสัทธิธาเล็กน้อย
แม้ความเชื่อจะน้อยแต่คำสอนของพระองค์ก็ชัดเจน

...ผักตบชวาในแม่น้ำมูลเป็นวัชตุดิบที่เด็กๆ โรงเรียนริมฝั่งแม่น้ำใช้
เป็นงานหัตถกรรม แต่ฉันไม่เคยมองผ่านซอสีม่วงบอบบางๆ ของดอกผักตบชวา
ที่งดงามไม่แพ้ไม้อื่นๆ...

มกราคม 2011

เมืองพิมายยามเช้า-ภายในห้องพัก-กับความหนาว

เด็ก ศาสนา ครอบครัว รวมกันเราอยู่... วงเสวนา ที่สถาบันรามจิตติ

“ผมคิดว่าแม้ว่าเราจะมาคุยกันเพื่อหาทางแก้ปัญหา แต่ปัญหาจะอยู่กับเรา สิ่งที่สำคัญคือเราจะเข้าใจปัญหามากขึ้น และควรส่งเสริมการเพิ่มแกนนำเพื่อจัดการเสวนา ในเวที่ย่อยมากขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนและทำความเข้าใจ เหมือนที่เราเข้าใจสถานการณ์ของชีวิตแบบนี้”

ผมจำได้เลาๆ ว่านั่นคือสิ่งที่ผมได้แสดงความคิดเห็น ช่วงสุดท้ายที่เปิดโอกาสให้บรรดาผู้ที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการเสวนาในวันนั้นได้แสดงความคิดเห็นกันอีกครั้ง

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา ผมได้รับเชิญให้ร่วมเวทีเสวนาเรื่องเด็กไทยในความแปลกแยกจากครอบครัวและศาสนา ภายใต้โครงการ “เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม 2” จัดโดยสถาบันรามจิตติ ร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรม โดยมีผู้เข้าร่วมเสวนาหลากหลาย ทั้งศาสนา สาขาอาชีพ ภาคเอกชน ภาครัฐ โดยมีความตั้งใจเพื่อประมวลข้อมูลสถานการณ์เด็กและเยาวชนในมิติวัฒนธรรมการใช้ชีวิตด้านต่างๆ อย่างหลากหลายและครอบคลุม รวมทั้งเพื่อสะท้อนประเด็นปัญหาและเชิงยุทธศาสตร์สำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งเพื่อจะได้มีข้อเสนอต่อกระทรวงวัฒนธรรมเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ในการทำงานด้านเด็กและเยาวชนต่อไป สำหรับผมต้องบอกว่า น่าสนใจมาก

การจัดเสวนาครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 ต่อยอดมาจากการทำงานครั้งแรกเมื่อปี 2548 และได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาก ครั้งนี้เหมือนภาค 2 ท่ามกลางสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปของโลก ของสังคมและตัวเด็กในปัจจุบันเอง การเสวนาจะมี 6 ครั้ง ก่อนหน้านั้นเรื่อง ชีวิตเสี่ยงของเด็กไทย ความหวังและทางออก ครั้งนี้ชื่อหัวข้อ “เด็กไทยในความแปลกแยกจากครอบครัวและศาสนา”

มีนักวิชาการท่านหนึ่งกล่าวขึ้นชมศาสนาคาทอลิกว่า “พวกคริสตน์เขาจะมีการเข้าวัดเข้าวัดทุกอาทิตย์” ผมสะกิด เพราะนั่งอยู่ข้างกัน “จริงๆ มีทุกวันจะเข้าทุกวันก็ได้ แต่วันอาทิตย์นี่ไฟท์บังคับ” นักวิชาการท่านนี้ยังชื่นชมเพื่อนพี่น้องศาสนาอื่นอีกด้วย แต่ท่านทวงถามว่า แล้ววันพระของเราไปไหน ความสำคัญของวันพระดูเหมือนลดลง ตัวแทนจากฝั่งราชการให้ข้อมูลเพิ่มเติม ดังนั้นเราจึงรณรงค์ให้ทุกวันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว และมีกิจกรรมเพื่อส่งเสริม และนำบรรยากาศเดิมๆ กลับมา ผมเรียนด้วยความเคารพ และผมเข้าใจคำนี้มากขึ้น “เสียดายที่วิถีชีวิตไม่ใช่โครงการ ถ้าเรามีปัญหาแล้วเราตามแก้ ในที่สุดแล้วมันก็จะไม่จบ จะมีปัญหาใหม่ แต่ถ้าเราทำให้เป็นชีวิตแล้ว การรณรงค์ก็ไม่จำเป็น”

มีข้อมูลจากการวิเคราะห์ทางวิชาการเกี่ยวกับเด็กๆ ในยุควิถีเสี่ยงว่า พวกเขามีพื้นที่เสี่ยง พื้นที่เสีย

พวกเขาบางทีเสี่ยงโชค แต่ในที่สุดก็เสี่ยงชีวิต พวกเขาห่างบ้าน จึงห่างภูมิคุ้มกัน บางทีชีวิตซ้ำจึงทำให้เกิดชีวิตเศร้า และเพราะเมาเหล้า ในที่สุดก็ไม่วายที่จะเมาเซ็กซ์ ดันทางความเสี่ยงเหล่านี้ ยังมีประเด็นที่น่าสนใจเพราะมันมาจากเหตุปัจจัย 3 ประการ

1. โรคหัวใจตีบตัน อันนั้นไม่ใช่โรคทางการแพทย์ แต่โรคทางจิตวิทยา โรคทางน้ำใจ ไม่มีน้ำใจให้กับใคร หัวใจตีบแคบ เพราะไม่เคยถูกสอน ไม่เคยเห็นแบบอย่าง อยู่ในโลกของการแข่งขัน

2. โรคลำดับเสรีภาพ อิสระมากมาย ทั้งทางตรงและทางอ้อม การใช้เวลา การใช้อินเทอร์เน็ต การเข้าถึงข้อมูลโดยง่าย แต่ไม่แน่ใจเรื่องของขวัญวิบัติ และภูมิปัญญา การรู้เท่าทันและคนที่คอยแนะนำ ชี้แนะ

3. โรคศักดิ์ศรีบกพร่อง เข้าใจคำว่าศักดิ์ศรีเพื่อแบ่ง และโชว์เหนือคนอื่น วัดศักดิ์ศรีกันที่ความเป็นนักเลง หรือความเถื่อนถ่อย

วันนั้นมีหลายคำถามที่ผมต้องตอบเหมือนกัน ไม่ว่าจะเป็นคำถามในเชิงการพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้อำนวยความสะดวกแต่เกิดความสับสน เช่น เดียวนี้เราสามารถใช้อัพพลิเคชันในไอโฟน ไอคอนเฟสในการเก็บยาได้แล้วหรือ? คำตอบก็คือไม่ใช่ มันคนละเรื่องกัน แอปพลิเคชันตัวนี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อทำให้เราพิจารณาบาปและเตรียมตัวไปเก็บยาได้ดีมากขึ้น หรือคำถามเรื่องการเตรียมศาสนบริกรในแบบคาทอลิก สิบกว่าปีและเมื่อจบแล้วเรายังพูดเรื่องการศึกษาดูเรื่อง ประเด็นนี้ผู้คนที่อยู่ในวงเสวนาอดชื่นชมไม่ได้ เพราะเป็นการเตรียมตัวที่ดูเนิ่นนานแต่ก็เป็นระบบชัดเจนและมีคุณภาพ รวมทั้งยังมีประเด็นสถาบันการ

ศึกษาที่มากไปกว่าที่มาเรียนรู้วิชาการ สำหรับมุมมองของเราคือสนามแพร์ธรรมชาติ สำหรับขณะเดียวกันผมเองก็ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากคนคุณภาพหลายคนที่มีน้ำใจดี มีความรู้ มีความสามารถผลงานของบางคนรางวัลเป็นเครื่องการันตี แต่อย่างน้อยจากการพูดคุย ทุกคนรักและปรารถนาดีต่อความเป็นไปของอนาคตของบ้านเมืองเรา

ผมคิดว่าปัญหาจะไม่หมดไป ผมจะตอกย้ำทำไม ผมเพียงแต่อยากเห็นว่า ถ้ามันไม่หมด มันก็มีทางออก ถ้ามันไม่หมดมันก็มีน้อยลง ถ้ามันไม่หมด พวกเราก็ได้ออกแรงพยายามจนถึงที่สุดกันแล้ว ผมเชื่อและชอบที่บางคนไม่เรียกว่าปัญหาแต่กลับเรียกว่าอุปสรรค หรือข้อจำกัด ถ้าอุปสรรคหรือข้อจำกัดจะไม่หมดไปง่ายๆ ก็ให้มันรู้กันไปเลยว่า มันจะไม่อยู่กับเรานานเช่นกัน

ขอบคุณเวทีสาธารณะที่มีที่ทางได้ฟังความคิดของเราคาทอลิกบ้าง ขอขอบคุณสถาบันจิตติ ที่ทำงานให้กับเด็กๆ และเยาวชน และนึกถึงเรา ที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนและร่วมแบ่งปันประสบการณ์ ขอขอบคุณการประสานงานที่ดีเยี่ยมจากหัวหน้ากองฯ และเจ้าหน้าที่ของศูนย์ฯ ขอขอบคุณพระที่ทำงานอย่างวิเศษทุกครั้งสุดจะนึกถึงได้ การพูดว่าปัญหาจะไม่หมดไป อาจทำลายทั้งหมดของความรู้สึกและความตั้งใจดีก็เป็นได้ แต่มันก็ทำลายความเชื่อมั่นประสามนุษย์ลงไปด้วยเช่นกัน และมอมมิติทางความเชื่ออันเป็นฐานหลักแรกของการมีศาสนา ที่วงเสวนาวันนั้นเชื่อสนิทใจว่าเราจะใช้ส่วนที่ดีของสังคมไทยคือศาสนาและครอบครัวในการเยียวยาและแก้ปัญหาที่อาจจะไม่หมดไป แต่จะเดินไปพร้อมกันและด้วยกันอย่างไม่ขาดกั้ว

เราคือคนหนึ่ง ของมวลประชาชน

บทความ “อำนาจประชาชน” ที่ผมได้เขียนในเดือนธันวาคมที่ผ่านมา นั้น ได้รับความสนใจในเชิงถูกวิจารณ์บ้าง ทำให้เกิดมองต่างมุม สร้างสีสันในความหลากหลายทางความคิดและถ้าเรายังเห็นเป็นแง่บวกในเชิงสร้างสรรค์ได้ ก็สามารบอกได้ว่าเรากำลังพัฒนาวุฒิภาวะทางความคิด จิตใจและอารมณ์ความรู้สึกไว้ในชุดเดียวกัน วันนี้ผมจึงขอขยายความเพิ่มเติมในประเด็นเดียวกันนี้ เพื่อเสวนาทางความคิดอย่างสร้างสรรค์กับพี่น้องผู้อ่านอีกครั้ง

ถ้าเราปรารถนาที่จะพัฒนาประชาธิปไตยให้เติบโตเต็มใบอย่างมีอนาคตสดใสและเข้มแข็งกันได้อย่างจริงจัง ก็ไม่ควรที่จะหยุดนิ่งที่จะเคลื่อนไหวในทุกวิถีทางและทุกวิธีการ เพื่อส่งเสริมและสร้างสรรค์ให้ได้มาซึ่งอำนาจเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

ในการปกครองประเทศตามระบอบประชาธิปไตยนั้น เราจะแบ่งอำนาจการปกครองออกเป็นสามส่วน ได้แก่ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารและอำนาจตุลาการ และทั้งสามอำนาจนี้จะบังเกิดผลดีสมบูรณ์เต็มที่เต็มใบหรืออย่างสมจริงสมจัง ก็ต่อเมื่ออำนาจทั้งสามสนองผลดีและยังประโยชน์สุขทั้งมวลต่อประชาชนทั้งปวง

ความสมเหตุสมผลดังกล่าวข้างต้นเนื่องมาจากอำนาจทั้งสามนั้นได้รับฉันทานุมัติโดยหลักการและทฤษฎีที่ถูกต้องและชอบธรรมอย่างสอดคล้องตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง

พูดสั้นๆ ก็คืออำนาจทั้งสามดังกล่าวนั้นก็พึงจำแนกแจกแจงและจัดแจงจัดการให้เหมาะสมบังเกิดผลตามอำนาจธิปไตยของประชาชน

ส่วนในขั้นตอนของการจัดการให้เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตยนั้น ย่อมอาศัยกระบวนการชี้แจงแถลงนโยบาย อภิปรายและลงมติให้คะแนนชนะกับเสียงข้างมาก แม้จะไม่พิสดารได้ทุกครั้งว่าจะแนบชนะนั้นจะสอดคล้องกับสถานการณ์ความเป็นจริงหรือไม่ ฉะนั้นการรู้แพ้รู้ชนะและรู้ภัยจึงต้องเป็นวิสัยสามัญหรือสามัญสำนึกพื้นฐานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตัวแทนหรือผู้แทนของประชาชนนั่นเอง

ด้วยเหตุนี้ ถ้าผู้แทนมีหลายพรรคนั้นก็หมายความว่าประชาชนมีหลายพวก สิ่งที่เราควรเคารพกันจึงควรอยู่บนพื้นฐานของความหลากหลาย แต่กระนั้นก็ดีเรายังจะต้องแสวงหาความจริงแท้หรือข้อมูล ข้อเท็จจริงตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในท่ามกลางความหลากหลายนานาประการอยู่เสมอ

ในเดือนกุมภาพันธ์ วันวาเลนไทน์แห่งความรักนี้ เราน่าจะมาคิดพิจารณาจิตใจเพื่อใคร่ครวญดูว่าทัศนะมุมมองหรือวิสัยทัศน์ที่เป็นพื้นฐานและเป็นสากลในเวลาเดียวกันของเราต่อวันวาเลนไทน์นั้นถูกต้องดีงามและสอดคล้องสมจริงกับเจตนารมณ์ของวันหรือเทศกาลนี้หรือไม่

หากเรารักตนเองอย่างแท้จริง เราก็ควรจะรักประชาชนได้ทุกคน เพราะเราคือคนหนึ่งของมวลประชาชนที่เป็นมนุษยชาติหรือมนุษยโลกบนโลกใบนี้ และการรักประชาชนได้ทุกคนอย่างแท้จริงตามที่เขาเป็นอยู่และตามที่พึงจะยกระดับความเป็นอยู่และเชิดชูความเป็นคนตามศักดิ์ศรีและศักยภาพที่สามารถพัฒนาได้ นั่นแหละคือรากฐานของระบอบประชาธิปไตย

ส่วนคำว่าประชาชนนั้นเมื่อทำบัตรประชาชน เขามีเกณฑ์ที่อายุ 15 ปี แต่เกณฑ์อายุตามวุฒิภาวะเป็น 18 ปี เลขดัชนีบ่งชี้เหล่านี้ล้วนแต่มีนัยยะให้เราเคารพรักและเชิดชูให้เกียรติความเป็นประชาชนและความเป็นบุคคลของกันอย่างถูกกาลเทศะ แม้ต่างประเทศต่างวัยและต่างวุฒิภาวะทางอารมณ์ความคิด

จิตสำนึกและมโนธรรมของเราจะต้องควบคุมด้วยตนเองให้อยู่ในทำนองครองธรรม ยึดมั่นอยู่ในความถูกต้องชอบธรรม และระมัดระวังตัวไม่ปล่อยให้ตนให้อยู่ในความประมาทด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ การยอมได้เสียกันก่อนวัยอันควรและการลดศักดิ์ศรีมนุษย์เป็นคววตถุทางอารมณ์ตามลัทธิสุขนิยม เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยตั้งใจไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล หรือสิทธิมนุษยชนพื้นฐานของกันในวันวาเลนไทน์ วันแห่งความรักที่เสียสละและสะอาดบริสุทธิ์สดใส ที่ให้คุณค่าและศรัทธาในความเป็นมนุษย์ผู้เป็นบุตรของพระเจ้าและเป็นพี่น้องสากลของเราทุกคน

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 อ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง พลาสติกอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า "STONHARD" ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ซัพพลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ซัพพลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

โรงเรียนอัสสัมชัญ

ปี พ.ศ. 2420 บาทหลวงเอมิล กอลุมเบต์ ชาวฝรั่งเศส เจ้าอาวาสวัดสวนท่าหน้า (อาสนวิหารอัสสัมชัญ) ได้ก่อตั้งโรงเรียนประจำวัด ในชื่อโรงเรียนไทย-ฝรั่งเศส ต่อมาท่านได้เปลี่ยนจากโรงเรียนประจำวัดเป็นโรงเรียนสามัญอย่างเป็นทางการ เพื่อให้การศึกษาแก่เยาวชนไทย โดยใช้ชื่อ “โรงเรียนอาชมชานกอเล็ซ” (Le Collège de l’Assomption) เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2428 หรือ ค.ศ. 1885

ต่อมา พ.ศ. 2444 ท่านได้มอบภาระงานด้านการศึกษาให้ภราดา คณะเซนต์คาเบรียลจากฝรั่งเศสเข้ามาบริหาร โรงเรียนแทนท่าน เมื่อมีภราดา คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยแล้วได้ก่อตั้งมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย เพื่อดูแลการบริหาร โรงเรียนในเครือหรือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลฯ โรงเรียนอัสสัมชัญจึงเป็นโรงเรียนแห่งแรกของมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลฯ และในปี พ.ศ. 2453 ได้เปลี่ยนชื่อจาก “โรงเรียนอาชมชาน กอเล็ซ” เป็น “โรงเรียนอัสสัมชัญ”

โรงเรียนอัสสัมชัญ มี 2 แขนง
- แขนงประถม ใช้ชื่อ “โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม” (Assumption College Primary Section) ตั้งอยู่ที่ 164 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
: โทรศัพท์ 0-2675-6970-83 โทรสาร 0-2675-6984
- แขนงมัธยม ใช้ชื่อว่า “โรงเรียนอัสสัมชัญ” (Assumption College) ตั้งอยู่ที่ 26 ซอยเจริญกรุง ถนนเจริญกรุง แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
: โทรศัพท์ 0-630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

“ทำได้เพียงสิ่งเล็กๆ ด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่”

เมื่อมองย้อนกลับมาดูการดำเนินชีวิตอยู่แต่ละวัน เราจะพบว่า มีเรื่องราว เหตุการณ์
ความคิด ความรู้สึกต่างๆ เกิดขึ้นมากมาย มีสุข มีทุกข์ มีดีใจ เสียใจ มีสมหวัง ผิดหวัง
มีสบายใจ ไม่สบายใจ มีอึดอัด มีโล่งใจ ขึ้นๆ ลงๆ อยู่เสมอๆ

มีผู้คนจำนวนไม่น้อยที่ผมพบแล้วว่า พวกเขา มักแสวงหาคำตอบให้กับชีวิตด้วย
การอ่านและไตร่ตรองถ้อยคำจากพระคัมภีร์ หรือคำคมของบุคคลต่างๆ ที่ประกอบ
คุณงามความดีให้กับชุมชน และสังคม

เมื่อผมได้ทดสอบการแสวงหาคำตอบในเรื่องต่างๆ ผ่านทางการไตร่ตรองตามวิธีดังกล่าว รวมทั้งการหาคำตอบเพื่อตอบคำถามของน้องๆ เยาวชนนักศึกษาด้วย ผมพบว่าวิธีการนี้เป็นวิธีที่มีพลัง เรียบง่าย สั้นกระชับ และโดนใจคนรุ่นใหม่อย่างน่าประหลาดใจเป็นอย่างยิ่ง... ผมจึงนำมาแบ่งปันกับท่านผู้อ่านทุกท่าน เพื่อว่าจะเป็นแรงบันดาลใจ เป็นประโยชน์ ท่านอาจนำไปทดลองกับชีวิตของท่านหรือนำไปแบ่งปันต่อก็ได้นะครับ

ในช่วงเวลาที่เหนื่อยล้า

“ท่านทั้งหลาย จงไปหาที่เปลี่ยวหยุดพักหายเหนื่อยสักหน่อยหนึ่ง” เพราะว่ามีคนไปมาเป็นอันมาก จนไม่มีเวลาว่างจะรับประทานอาหารได้ (มาระโก 6:31)

ในช่วงเวลาที่แห้งแล้งใจ หดหู่ใจ

“ในยามที่เกิดความแห้งแล้งหดหู่ใจ เราไม่ควรเปลี่ยนความตั้งใจ แต่ควรยึดมั่นตามความตั้งใจและการตัดสินใจเดิมที่มีในระหว่างที่บุคคลได้รับความบรรเทาใจ หรือในวันก่อนที่จะเกิดความแห้งแล้ง หดหู่ใจ ทั้งนี้เพราะเป็นจิตดีที่ชักจูงและแนะนำเราในเวลาเกิดความบรรเทาใจ ส่วนความแห้งแล้งหดหู่ใจนั้นเป็นผลงานของจิตชั่ว ซึ่งหากเราคล้อยตามคำแนะนำของมันแล้ว เราก็มีอาจจะตัดสินใจได้ถูกต้องเลย” (คู่มือการฝึกปฏิบัติจิต ข้อ 318 นักบุญอุกัวซิโอแห่งโลโยลา)

ในช่วงเวลาที่สับสน ไม่เข้าใจตนเอง

ข้าพเจ้าไม่เข้าใจการกระทำของข้าพเจ้าเอง สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากทำข้าพเจ้ากลับไม่ทำ สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่อยากทำข้าพเจ้ากลับทำ เจตนาดีของข้าพเจ้าก็มีอยู่ แต่การกระทำตามเจตนาดีนั้นข้าพเจ้าหาได้กระทำไม่ (เทียบ โรม 7:15-18)

ในช่วงเวลาที่รู้สึกอ่อนแอ

แต่พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า “การที่มีคุณของเราก็พอแก่เจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีที่ไหน เดชของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น” เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงภูมิใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า (2 โครินธ์ 12:9)

ในช่วงเวลาที่ต้องการกำลังใจ

“ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และช่วยเสริมสร้างซึ่งกันและกันดังที่ท่านกำลังกระทำอยู่แล้ว” (1 เธสะโลนิกา 5:11)

“อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันมีชัยของเรา” (อิสยาห์ 41:10)

ในช่วงเวลาที่ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่น

“ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่า จะไม่มาทำให้ท่านเกิดความทุกข์อีก เพราะถ้าข้าพเจ้าทำให้พวกท่านเป็นทุกข์ ใครเล่าจะทำให้ข้าพเจ้ามีความยินดี” (2 โครินธ์ 2:1-2)

“ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็ทำกับเขาอย่างนั้นเถิด” (มัทธิว 7:12)

ในช่วงเวลาที่ทุกข์ร้อนใจ

“อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ เลย แต่จงทูลเรื่องความปรารถนาของท่านทุกอย่างต่อพระเจ้า ด้วยการอธิษฐาน การวิงวอน กับการขอบพระคุณ แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์” (ฟิลิปปี 4:6-7)

มีฤดูกาลสำหรับทุกสิ่งและมีวาระสำหรับเรื่องราวทุกอย่าง
มีวาระเกิด และวาระตาย
มีวาระร้องไห้ และวาระหัวเราะ
มีวาระไว้ทุกข์ และวาระเดินรำ
มีวาระนั่งเงียบ และวาระพูด
มีวาระรัก และวาระเกลียด
มีวาระสงคราม และวาระสันติ
(เทียบปัญญาจารย์ 3:1-2,4,7-8)

“ดังนั้น อย่ากังวลและกล่าวว่า ‘เราจะกินอะไร หรือจะดื่มอะไร หรือเราจะ
นั่งห่มอะไร’ พระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์ทรงทราบแล้วว่าท่านต้องการทุกสิ่ง
เหล่านี้ จึงแสวงหาพระอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อน
แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มทุกสิ่งเหล่านี้ให้” (เทียบ มัทธิว 6:31-33)

ในช่วงเวลาแห่งมิตรภาพและความรัก

“ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่าการสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหาย” (ยอห์น
15:13)

“พี่น้องทั้งหลาย พระเจ้าทรงเรียกท่านให้มารับอิสราภาพ ขอเพียงแต่อย่าใช้อิสราภาพนั้นเป็นข้อแก้ตัวที่จะทำตามใจตน แต่จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรัก เพราะธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมดสรุปได้เป็นข้อเดียวว่า จงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง” (กาลาเทีย 5:13-14)

“รอยยิ้มเป็นกุญแจที่เปิดลือคหัวใจของคนทุกคน” แอนโทนี แองเจโล

“มิตรภาพคือความรับผิดชอบอันอ่อนหวานอยู่เสมอ และไม่เคยฉวยโอกาส” คาลิล ยิบราน

“เราไม่สามารถทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่บนโลกนี้ เราทำได้เพียงสิ่งเล็กๆ ด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่” คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

“ใน โลกนี้...มีผู้ที่หิวกระหายความรักและความมีคุณค่ามากกว่าผู้ที่หิวกระหายอาหาร” คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

“ความรักเริ่มต้นที่บ้าน และมันไม่ขึ้นอยู่กับว่าเราทำให้มากแค่ไหน แต่

อยู่ที่ว่าเราใส่ความรักเข้าไปในสิ่งที่เราทำมากแค่ไหน”
คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

“ถ้าคุณตัดสินคนอื่น คุณก็ไม่มีเวลาที่จะรัก
พวกเขา” คุณแม่เทเรซา แห่งกัลกัตตา

“ตรวจดูด้วยจิต ทั่วทุกทิศแล้ว ไม่พบใคร
ที่ไหน เป็นที่รักยิ่งกว่าตนเลย คนอื่นก็รักตนมาก
เช่นเดียวกัน ฉะนั้น ผู้รักตน จึงไม่เบียดเบียนคนอื่น”
พุทธศาสนสุภาษิต

เมื่อได้มีโอกาสไตร่ตรองข้อความเหล่านี้วันละเล็กวันละน้อยแล้ว ท่านอาจสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นภายในจิตใจของท่าน เป็นการเปลี่ยนแปลงที่อาจนำท่านไปสู่หนทางแห่งความรักและรับใช้มากยิ่งขึ้นก็เป็นได้...

ขอให้ทุกท่านค้นพบสิ่งดีมีคุณค่าและมีความหมายต่อชีวิตของท่านและคนอื่นๆ ในช่วงเทศกาลมหาพรตซึ่งท่านจะมีโอกาสย้อนมองตนและมีส่วนร่วมทุกข์กับพระเยซูเจ้า... ร่วมทุกข์กับพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าเพื่อจะมีส่วนร่วมในความชื่นชมยินดี... มีส่วนร่วมกับการคืนชีพของพระองค์ด้วย...

ขอเชิญชวนน้องๆ นิสิตนักศึกษาในระดับปริญญาตรี อายุระหว่าง 18-22 ปี ทุกสถาบัน ทุกศาสนา ออกค่ายอาสาพัฒนาสร้างที่เก็บน้ำเพื่อแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำ ในวันที่ 15-31 มีนาคม 2554 ณ หมู่บ้านแม่อุ้มลอง แม่สะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน คุรรายละเอียดและสมัครได้ที่ www.carefor.org/workcamp

สำหรับนักบวชหญิงทุกคณะ : ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน จะจัดการฝึกปฏิบัติ “การสื่อสารอย่างสันติ” ชั้นพื้นฐาน ในวันที่ 13-16 มิถุนายน 2554 และการฝึกปฏิบัติ “การเป็นคนกลางตามแนวทางของการสื่อสารอย่างสันติ” ในวันที่ 25-28 กรกฎาคม 2554 (ขอให้ผ่านการฝึกปฏิบัติการสื่อสารอย่างสันติ ชั้นพื้นฐานมาก่อน) นักบวชหญิงท่านใดที่สนใจสามารถสมัครได้ที่ชมรมนักบวชหญิง

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor.org

ยาแก้ปวด

เมื่อวานนี้คนใกล้ชิดโทรมาถามว่า ปวดฟัน มีปัญหามากมาย จึงให้ทันตแพทย์ถอนฟันที่มีปัญหาเสีย เนื่องจากปัญหาด้านเศรษฐกิจ เพราะถ้าทำรากฟัน คาดว่าต้องมีรายจ่ายเหยียบหลักแสน เป็นปัญหาสาธารณสุขอีกอย่างหนึ่งด้วย ที่การเข้าถึงการรักษา นั้น มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เลย แต่ที่จะพูดในวันนี้ไม่ใช่เรื่องฟันโดยตรง เพราะผู้ที่โทรมาถามปัญหาคือปวดฟันมาก แม้จะถอนออกไปแล้ว ความจริงจะพูดว่าปวดฟันก็ไม่น่าจะถูกต้องนัก เพราะไม่มีฟันแล้ว เพราะถอนออกไปแล้ว เรื่องน่าจะจบ แต่ยังปวดอยู่ จึงใช้ยาพาราเซตามอล ซึ่งเป็นยาขยอคนิยม เมื่อมีอาการปวด ซึ่งไม่ผิด จะผิดก็ตรงที่ไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับยา นี้ ซึ่งถือว่าเป็นยาที่ปลอดภัยมากที่สุดชนิดหนึ่ง

แต่ ยาแก้ปวด ยาธรรมดาที่ไม่ธรรมดา ปวดหัว ปวดท้อง ปวดขา ปวดแขน ปวดฟัน อาการปวดเหล่านี้เกิดได้กับทุกคน บางครั้งเป็นเพียงอาการรบกวนให้เรารู้สึกอึดอัด ไม่สบาย คนส่วนใหญ่จึงนิยมหายมารับประทานแก้ปวดยาที่มักได้รับการนึกถึงเป็นประจำคือยา “พาราเซตามอล” แต่ยาแก้ปวดชนิดนี้ ไม่ได้เป็นเพียงยาแก้ปวดธรรมดา เพราะหากใช้ไม่ถูกต้อง ก็อาจเป็นอันตรายได้เช่นกัน

ปริมาณที่ใช้ สำหรับผู้ใหญ่ไม่เกิน 1,000 มิลลิกรัมต่อครั้ง ขอเสริม ยาที่มีจำหน่ายคือ เม็ดละ 500 มิลลิกรัม ดังนั้น คือ ไม่ควรใช้เกิน ครั้งละ 2 เม็ด และไม่ควรใช้เกิน 4,000 มิลลิกรัมต่อวัน คือ ไม่ควรรับประทานเกินวันละ 4,000 หากรดด้วย 500 คือ 8 เม็ด ต่อวัน และไม่ควรใช้ติดต่อกันนานเกิน 5 ถึง 10 วัน นอกจากนั้นควรดูด้วยว่า ยาอื่นๆ ที่ใช้นั้นมีตัวยาชนิดเดียวกันเป็นส่วนผสมด้วยหรือไม่ ตัวอย่างเช่น ยาแก้ไขหวัด ยาคลายกล้ามเนื้อ ยาแก้ปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ ดังนั้นควรดูฉลากยาด้วยว่า มียาพาราเซตามอลซ้ำซ้อนกันหรือไม่

การใช้ยาพาราเซตามอลเกินขนาดอาจจะ

ทำให้นำไปสู่การเป็นพิษต่อดับ หรืออาจนำไปสู่ภาวะตับวายได้ในที่สุด ผู้ที่มีปัญหาการทำงาน ของตับไม่สมบูรณ์ ตัวอย่างเช่น ผู้ที่ดื่มสุรามาก ภาวะตับแข็ง เคยติดเชื้อไวรัสอักเสบ การได้รับ อัลฟาที่ออกซินในอาหาร (เรื่องยาวอีกแล้ว สารชนิดนี้พบมากในอาหารประเภทถั่ว โดยเฉพาะที่เก่า จะมีการเกิดขึ้น และพบสารอัลฟาที่ออกซิน เป็น สารก่อมะเร็งอีกด้วย) หรือใช้ยาชนิดอื่นที่มีพิษ ต่อตับ ซึ่งท่านจะต้องศึกษาได้จากเอกสารกำกับ ยา เป็นที่น่าเสียวใจที่พบว่าเอกสารกำกับยานั้นมี ตัวหนังสือขนาดเล็กมาก นอกจากนั้นยังมีศัพท์ วิชาการ ทำให้ยากต่อการที่จะเข้าใจง่าย ดังนั้น ถ้าท่านมีปัญหา อย่าลืมปรึกษาเภสัชกร ☺

ทางเลือกใหม่ของการศึกษา ระบบนานาชาติที่ไม่แพงอย่างที่คิด!

Kevalee
International School
...where every child counts

American System
Pre-School to
Grade 12

Enrollment opens
the whole year round
to all nationalities

Call 0-2906-6427

โรงเรียน อินเตอร์เนชั่นแนล เกวาลี 90 ถนนพหลโยธิน ซอย 37 คลองสามวา กรุงเทพฯ 10510 โทรศัพท์ 0-2906-6427 โทรสาร 0-2906-6417
มือถือ 081-421-6169, 081-622-6227, 089-111-2807 อีเมล admin@kevalee.ac.th www.kevalee.ac.th

มิสซาลอง

การฟื้นฟูจิตใจ

วันที่ 25 มกราคม ของทุกปี เป็นวันฉลองการกลับใจของท่านนักบุญเปาโล และเป็นวันฉลองบ้าน (หอพัก) ซานเปาโล ที่ผมพักอาศัยอยู่ด้วย ก่อนอาทิตย์หนึ่ง พวกเรามีบทเพลงสั้นๆ หลังมิสซาเช้า เพื่อเตรียมจิตใจ โดยชวนให้นักบุญเปาโลในฐานะที่ท่านเป็นอาจารย์ สอนประชาชน ให้ท่านช่วยวิงวอนพระเป็นเจ้าเพื่อเรา เป็นคำภาวนา ที่เราขอเลียนแบบอย่างท่าน ในฐานะที่ท่านเป็นธรรมทูต และโดยเฉพาะพวกเรานักศึกษา ซึ่งเป็นช่วงโค้งสุดท้ายก่อนจะสอบปลายภาคเรียนแรกในปีการศึกษานี้ (มหาวิทยาลัยที่โรม จะสอบตั้งแต่ปลายเดือนมกราคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์)

วันฉลองเราเลื่อนมาอีกวันหนึ่ง มีพระสงฆ์ นักบวชที่อยู่ใกล้ๆ มาร่วมมิสซา โดยมีพระคาร์ดินัลอิวาน ดีแอส (Ivan Diaz) เป็นประธาน ท่านเตือนใจ

“พวกเธอต้องไม่ให้สิ่งที่
เราเรียนนี้อยู่แค่ที่หัว
พวกเธอต้องกลับไป
มิสซังที่พวกเธอจากมา
และนำสิ่งที่พวกเธอ
ได้รับ กลับไปช่วย
พระศาสนจักรที่นั่น”

ภายในวัด

เรานักศึกษาที่นี้ว่า “พวกเธอต้องไม่ให้สิ่งที่เราเรียนนี้อยู่แค่ที่หัว พวกเธอต้องกลับไปที่มีสซังที่พวกเธอจากมา และนำสิ่งที่พวกเธอได้รับ กลับไปช่วยพระศาสนจักรที่นั่น” การทดลองจึงเป็นอีกช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อฟื้นฟูจิตใจพวกเรา

ท่านนักบุญเปาโล แม้กลับใจแล้ว ก็มีการพัฒนาฝ่ายจิตเสมอ ครั้งหนึ่งท่านพยายามใช้ปรัชญากรีก อธิบายเรื่องเกี่ยวกับพระเยซู แต่ในที่สุดท่านก็พบว่า มันไม่เพียงพอ มันช่วยได้บ้าง แต่การสัมผัสกับพระเยซู ไม่ใช่ประสบการณ์ทางความรู้อย่างเดียว แต่เป็นประสบการณ์ทางจิตวิญญาณด้วย การเรียนรู้การใช้ชีวิตเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง แต่ลำพังกำลังกายและสติปัญญาไม่เพียงพอ เราต้องการการพัฒนาและการหล่อเลี้ยงฝ่ายวิญญาณด้วย

คณะธรรมทูตไทย ก็เช่นเดียวกัน เรามีการเข้าเจียบฟื้นฟูจิตใจ และประชุม

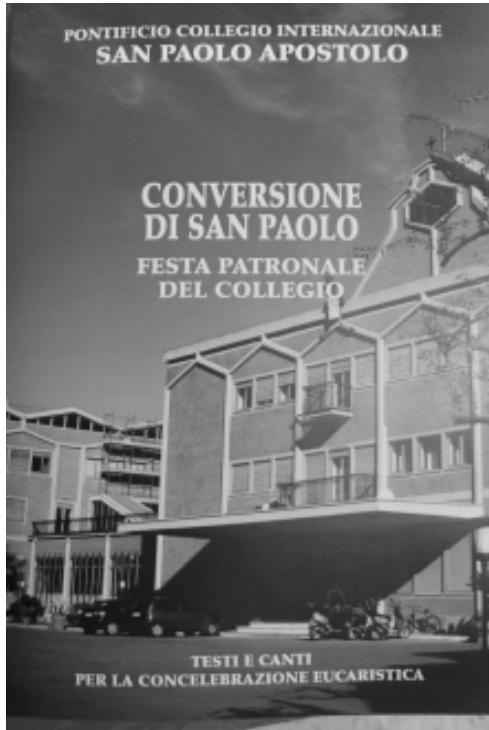

บรรยากาศ
ในห้องอาหาร

รายงานประจำปี ในปีนี้เราได้จัดกันในช่วงกลางเดือนมกราคมที่ผ่านมา มีผู้เข้าร่วมทั้งพระสงฆ์ที่เป็นสมาชิกร่วมงานที่เป็นนักบวชและฆราวาส รวมกันเกือบสามสิบคน ที่ศูนย์อภิบาลคามิลเลียน ลาดกระบัง กรุงเทพฯ การเข้าเฝ้าพร้อมกันทำให้เรามีโอกาสรื้อฟื้นจิตคารมณ์ ก่อนจะกลับไปในพื้นที่อีกครั้ง ซึ่งหลายคนได้พักภารกิจแล้วและกำลังจะกลับไปทำงานต่อ หลายคนกำลังเตรียมตัวเข้าพื้นที่งาน และบางคนกำลังจะหยุดพักภารกิจฟื้นฟูจิตใจ (Sabbatical year) ในปีนี้ผมไม่ได้เข้าร่วม ได้แต่ร่วมใจทำรายงาน การใช้ชีวิตและการเรียนจากที่นี่ส่งไปแทน

ผมได้รับทราบข่าวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับคณะธรรมทูตไทยปีนี้บ้างว่าทางคณะได้รับการประกาศเป็นสมาคมชีวิตผู้แพร่ธรรมของสังฆมณฑล อยู่ภายใต้พระอัครสังฆราชท้องถิ่น (พระคุณเจ้าฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช) ซึ่งถูกต้องตามกฎหมายพระศาสนจักร และได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการ ในโอกาสวันฉลองท่านบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง (เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2011) พร้อมกันนั้น ก็ได้รับท่านบุญราศีบุญเกิดเป็นองค์อุปถัมภ์ของคณะฯ เพิ่มขึ้นอีกองค์หนึ่ง เพิ่มเติมจากท่านนักบุญเปาโล ส่วนรายละเอียดอื่นๆ ขอให้พี่น้องติดตามข่าวผลการประชุมได้จากอุดมสารนะครับ

ส่วนบรรดานักศึกษาในกรุงโรม เราก็พยายามรับผิดชอบ การสอบของ

หน้าวัดน้อย

แต่ละคน ตามสาขาวิชาที่แต่ละคนเล่าเรียน ผมเองก็ยอมรับเป็นเรื่องหินมาก เพราะเป็นการสอบพูดครั้งแรกต่อหน้าอาจารย์ กับภาษาอิตาลี ที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของเรา ที่ห่อผมได้มีพระสงฆ์จากฟิลิปปินส์เพียงท่านเดียว คุณพ่อยอมรับว่า เป็นเรื่องยากมาก คุณพ่อเรียนวิชาพิธีกรรม เพราะรับผิดชอบด้านพิธีกรรมในสังฆมณฑล แต่ที่สุดเนื่องจากต้องเรียนภาษาโบราณอีกหลายภาษา เช่น กรีก ฮีบรู ละติน ซึ่งหนักเกินความสามารถ ที่สุดจึงขอย้ายคณะเรียนไปเรียนวิชาศีลธรรมคริสตชนแทน เรียกว่า ยอมถอยดีกว่ายอมแพ้ และในโรมขณะนี้ ก็มีพระสงฆ์หนึ่งเดียวจากประเทศลาว กำลังเรียนวิชาเทววิทยาพระคัมภีร์ ซึ่งก็ต้องเรียนภาษาโบราณต่างๆ มากมายเช่นเดียวกัน ซึ่งคุณพ่อก็รู้สึกว่ามันเกินกำลังของตนเองแล้ว ก็ต้องขอคำภาวนาจากพี่น้องด้วย เพื่อคุณพ่อและพระสงฆ์อีกหลายองค์ ที่กำลังศึกษาอยู่อย่างยากลำบากได้ผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ เหล่านี้ไปได้ด้วยดี

เทอมสองของเราเริ่มต่อทันที กลางเดือนกุมภาพันธ์ และจะไปสอบปลายปีอีกครั้งในช่วงเดือนมิถุนายน และจะมีการสถาปนาสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 เป็นบุญราศีในวันที่ 1 พฤษภาคม ปีนี้ด้วย โรมก็จะต้องเตรียมรับคลื่นมหาชนเป็นล้านๆ อีกครั้งหนึ่ง (ใครจะมาก็ต้องเตรียมตัวพิธีกรรมด้วยนะครับ เพราะผู้คนมากๆ แบบนี้คงไม่สะดวกกันหลายอย่าง) ก็ขอให้พี่น้องหาโอกาสฟื้นฟูจิตใจฝ่ายวิญญาณกันบ้างนะครับ ขอพระอวยพรพี่น้องทุกคน ☺

Hereafter ความไม่เที่ยงแท้ของชีวิต

คลินต์ อีสต์วู้ด เป็นผู้กำกับที่ไม่รู้จักคำว่า 'เกษียณ' ถึงแม้ในวันที่ 31 พฤษภาคม ปีนี้ เขาจะอายุ 81 ปีแล้วก็ตาม เราได้ชมหนังเพื่อความสมานฉันท์ของเขาเรื่อง *Invictus* เมื่อปีก่อน ในปีนี้เราได้ดูผลงานดราม่าล่าสุดของเขาเรื่อง *Hereafter* จากบทหนังของ ปีเตอร์ มอร์แกน หนังเล่าเรื่องของตัวละครหลักสามคน ต่างวัย ต่างเพศ ที่สัมผัสกับประสบการณ์เกี่ยวกับความตายต่างกันไป **มารี (ซีซิล เดอ ฟรองซ์)** คนอ่านข่าวชื่อดังของโทรทัศน์ฝรั่งเศส แต่ระหว่างที่มาพักผ่อนริมทะเลแถบเอเชีย เธอพบกับประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิต เมื่อจมหายไปกับคลื่นยักษ์สึนามิ และเกือบจะเสียชีวิต ถ้าไม่ได้ชายที่ไม่รู้จักสองคน ช่วยปฐมพยาบาล เมื่อกลับมาทำงานที่ปารีส เธอยังคำนึงถึงช่วงเวลาสั้นๆ ที่เหมือนกับว่าได้จากโลกไปแล้ว อยู่ในภาวะไร้น้ำหนัก มองได้ 360 องศา เห็นแสงสีขาว มีผู้คนรอเธออยู่ และรู้สึกสงบ มีสันติสุข จนเธอไม่ค่อยมีสมาธิกับงาน ในที่สุดต้องหยุดพัก

เหตุการณ์ในกรุงลอนดอน พี่น้องฝาแฝด **เจสัน - มาร์คัส (จอร์จ - แฟรนกี แม็คคลาเรน)** พวกเขาอยู่กับแม่เลี้ยงเดี่ยวที่สภาพจิตใจยังไม่สมบูรณ์ หลังจากพยายามเลิกเฮโรอีนโดยมีนักสังคมสงเคราะห์มากอยมาดูแลสุขภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวเป็นระยะ แต่แล้ววันหนึ่ง เรื่อง

ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้นเมื่อเจสันผู้พี่ ออกไปซื้อของให้แม่ ระหว่างทางกลับบ้าน โดนวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง รุมรังแก เขาวิ่งหนีมาได้แต่ในที่สุดถูกรถชน มาร์คัสไม่อาจยอมรับความสูญเสียครั้งนี้ได้จนกลายเป็นเด็กซึมเศร้า ไม่พูดจากับใคร และใส่หมวกของเจสันอยู่ตลอดเวลา

ข้ามมาที่สหรัฐอเมริกา เมืองซานฟรานซิสโก **จอร์จ (แม็ตต์ เดมอน แสดงเป็นกัปตันทีมชาดริคบี้แอฟริกาได้ใน *Invictus*)** มีพรพิเศษที่สามารถติดต่อกับผู้จากไปได้ โดยเขาสัมผัสมือผู้ใดก็ทราบว่ามีผู้สูญเสียใครในครอบครัวไป และผู้จากไปอยากจะบอกกับคนที่ยังอยู่ในโลกว่าอย่างไร จอร์จไม่ได้ยินดีกับพลังพิเศษที่เกิดขึ้นกับเขาตั้งแต่ตอนที่ป่วยหนักและเฉียดตายมาแล้ว แม้ช่วงหนึ่งเขาเคยใช้สิ่งนี้สร้างรายได้ โดยมีพี่ชาย **บิลลี (เจย์ มอร์)** เป็นคนจัดการทุกอย่างให้ แต่ในที่สุดเขาก็เลิก และไปทำงานในโรงงาน จะยอมติดต่อกับคนตายบ้างเมื่อพี่ชายมาขอร้องให้ช่วย

ตัวละครของจอร์จ ใกล้เคียงกับ **เมลินด้า** (เจนนิเฟอร์ เลิฟ เฮวิตต์) จากซีรีส์ Ghost Whisperer เธอมีพรพิเศษเช่นเดียวกับคุณยายคือ เห็นวิญญาณ ผู้เสียชีวิตและพูดคุยกับพวกเขาได้ แต่ก็ทำให้คนอื่นมองเธอเป็นตัวประหลาด เพราะพวกเขาจะเห็นเธอพูดอยู่คนเดียว แต่ในที่สุดเมลินด้าก็ใช้พรของเธอช่วยแก้ปัญหาหัวใจให้กับวิญญาณที่ยังมีเรื่องติดค้างเมื่อตอนอยู่บนโลก โดยเฉพาะกับคนที่ตนรัก จนไม่สามารถ cross over เธอช่วยให้พวกเขาก้าวเดินสู่อีกโลกหนึ่งเมื่อเห็นแสงสีขาวสวยงามและพบคนที่ตนรักกำลังรออยู่ **เจย์ มอร์** เองเล่นซีรีส์เรื่องนี้ด้วยในบทบาทอาจารย์มหาวิทยาลัย อารมณ์ดีที่เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเรื่องเหนือธรรมชาติ และเป็นทีที่ปรึกษาให้กับเมลินด้าอยู่บ่อยครั้ง

แม่หนึ่งจะมีเรื่องราวที่เกี่ยวกับสินามิ และการลอบวางระเบิดรถไฟใต้ดินกลางกรุงลอนดอน แต่ Hereafter ไม่ใช่หนังแอ็กชัน (แม้ฉากสินามิในหนังทำได้สมจริงมาก จนได้เข้าชิงรางวัลออสการ์ในสาขาเทคนิคพิเศษด้านภาพ) และไม่ใช่หนังที่เน้นเรื่องราวเหนือธรรมชาติ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ แต่หนังชวนให้เราตรวจสอบตัวเองว่า สักวันหนึ่งถ้าเราต้องสูญเสียคนที่รักไป เราจะผ่านความทุกข์โศกนั้นไปได้หรือไม่ หรือจะเอาแต่จมดิ่งไปกับความเศร้าอยู่ตลอดเวลา เช่นคำแนะนำของจอร์จที่เขาถ่ายทอดคำพูดของเจสันว่า ให้มาร์คัสเลิกฟังพาเขาเสียที เขาจะไม่คอยช่วยดูแลอีกแล้ว และไม่ให้ใส่หมวกของเขาอีก ซึ่งเจสันต้องการให้มาร์คัสเลิกยึดติดกับการสูญเสียเขาเสียที และมีชีวิตอยู่ในโลกต่อไปอย่างมีความสุข เพราะถึงอย่างไรมาร์คัสก็ยังมีแม่ที่ต้องดูแลกันและกันต่อไป แม่เองก็ต้องการกำลังใจจากเขามากเช่นกัน และที่สุดแล้วเจสันก็ยังอยู่เคียงข้างเขาเสมอ แม้เขาจะมองไม่เห็นก็ตาม

ส่วนมารีเองการได้สัมผัสกับประสบ-

การณ์เฉียดตายในครั้งนั้น ทำให้การมองโลกมองชีวิต และความสนใจของเธอเปลี่ยนไป เธอหันมาฟังพินิจในเรื่องชีวิตหลังความตาย จนในที่สุดถ่ายทอดออกมาเป็นพ็อกเก็ตบุ๊กเล่มหนา และแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ไม่ได้กลับไปอ่านข่าว และที่เคยเป็นพรีเซนเตอร์โทรศัพท์แบล็คเบอร์รี่ ก็ถูกแทนที่โดยคนอ่านข่าวที่สาวกว่าเธอ แต่ในที่สุดเธอก็ทำใจยอมรับได้เมื่อเข้าใจสัจธรรมของชีวิต

สำหรับจอร์จเอง แม้จะรู้สึกผิดหวังต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวต่อไป หลังจากที่เขารู้สึกชอบพอกับหญิงสาวน่ารัก **เมลานี (ไบรซ์ ดัลลัส โฮเวิร์ด)** ที่รู้จักกันในคอร์สเรียนทำอาหารอิตาลี แต่เพราะความสามารถพิเศษของเขา กลับเป็นอุปสรรคที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ของทั้งคู่ต่อไป เมื่อเธอขอร้องให้เขาใช้พลังพิเศษ และเขาพบความจริงบางอย่างเกี่ยวกับพ่อของเธอ ซึ่งเคยทำผิดต่อเธอ แต่จอร์จยังไม่หมดหวังในชีวิต ออกเดินทางไปที่เวลลอนดอน เพื่อไปเยี่ยมบ้านของนักเขียนในดวงใจ **ชาร์ลส์ ดิกเก้นส์** เขาเองชอบนอนฟังเสียงอ่านวรรณกรรมเรื่อง *Great Expectations* ทุกคืน และแม้จะลามาจากการติดต่อกันตายไปแล้ว แต่เขาก็ไม่ใจร้ายจนถึงกับไม่สนใจคำขอร้องของเด็กชาย มาร์คัส ที่อยากจะทำติดต่อกับเจสัน และเขาพร้อมที่จะก้าวต่อไปใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ไม่จมอยู่กับความซึมเศร้า และพบกับมิตรภาพครั้งใหม่

ความตาย การจากลาที่ไม่มีวันได้เห็นหน้า คำตักกันอีกแล้ว ต่อให้คิดถึงกันมากแค่ไหนก็ไม่มีวันได้พบกันอีกเป็นประสบการณ์ของผู้สูญเสียคนที่ตนรักยากจะทำใจได้ แต่ด้วยความเชื่อ เรายังมีความหวังที่จะได้พบพี่น้องมิตรสหายของเราในบ้านแท่นของพระบิดา และคนที่เรารักที่ล่วงหน้าไปก่อน ก็คงไม่ต้องการให้เราใช้ชีวิตอยู่ในห้วงทุกข์ แต่ให้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขและมีสันติในจิตใจ

ลาก่อน...คาร์โล

หลังจากตัดสินใจอยู่นาน เราก็ขับรถไปดูลูกสุนัขที่ทางฟาร์ม (สุนัขพันธุ์ลือตไวเลอร์) ประกาศขาย เมื่ออดีตชื่อสุนัขพันธุ์นี้ไม่โด่งดังมากเมื่อ 14 ปี ก่อนยังไม่เคยลงในหนังสือพิมพ์ถึงวีรกรรมความเหี้ยมโหดของมัน

เราหาฟาร์มนี้นานกว่าจะพบ เขามีลูกสุนัข 7 ตัวจากคอกพ่อแม่เดียวกัน แฟนดิฉันเดินเลือกอยู่นานก็เลือกลูกสุนัขตัวโตสุด ดูแข็งแรง จึงตกลงราคาเรียบร้อยแล้วทางเจ้าของฟาร์มก็จัดการอาบน้ำให้มัน แต่มีลูกสุนัขตัวหนึ่งที่จ้องดูเรา 2 คน แล้ววิ่งเข้ามาหา มาเล่นด้วย มีลักษณะดูดีกว่าแต่ดูร้ายแรงและอยากอยู่ใกล้กับเรา ทางเรามองหน้ากันว่าจะเอาอย่างไรดี ถ้าหากเราไม่เลือกและกลับไป ตัวนี้คงจะเศร้าแน่ มันคงจะอยากไปกับเรา

สุดท้ายเราต้องเปลี่ยนใจ คงจะได้ตัวนี้แทน แฟนดิฉันตั้งชื่อมันว่า คาร์โล! ดูมันดีใจมาก นั่งอย่างเรียบร้อยในตะกร้าหาวัยได้พอดี เพราะมันอายุเพียง 2 เดือน

ดิฉันรีบฝึกมันให้รู้จักการขับถ่ายในสนามหญ้าข้างบ้าน มันรับรู้ตั้งแต่วันแรก และก็ไม่เคยทำเปื้อนในที่ใดเลย ไม่เคยกัดรองเท้าหรือทำลายของใดๆ เจ้าของฟาร์มยืนยันความฉลาดและจำคนที่ทำคลอดให้มันได้แม้เวลาจะผ่านไปนานเท่าใดก็ตาม เรื่องนี้พิสูจน์ได้เมื่อเวลาผ่านไป 2 ปี เจ้าของฟาร์มแะมาหาคาร์โล พวกเราก็กลัวว่ามันจะทำร้ายเขาไหม? แต่พอคาร์โลมองเห็นเขาก็วิ่งมาหาเขาทันที ดูท่าทีดีใจเหมือนคนรู้จักกันดี คาร์โลมานั่งใกล้ๆ และซบคอกของมันที่ตักของเขา แม้มันจะเพิ่งเกิดได้ไม่นาน มันยังจำกลิ่นได้

เราเอาใจใส่ดูแลคาร์โลเหมือนสมาชิกในครอบครัว มันรับรู้ทุกอย่างและไม่เคยกัดแขก

หรือใครก็ตามที่แะมาบ้าน มันเป็นมิตรกับทุกคน จนคนที่มาต่างแปลกใจว่า ปกติหมาพันธุ์นี้น่ากลัวมากจะถูกขังหรือล่ามโซ่ (ซึ่งการเลี้ยงแบบกักขังยิ่งจะทำให้มันเครียด และดุร้ายยิ่งขึ้น) สุนัขพันธุ์นี้ต้องใกล้ชิดและพูดคุยด้วย ถ่ายทอดความรัก ความอ่อนโยน คาร์โลจึงต่างจากตัวอื่นๆ เพราะมันไม่เคยถูกขังในกรงนอกจากเวลาอน ที่เราให้นอนในกรงที่นุ่มนวลป้องกันยุง ตอนเช้าก็ปล่อยออกมาวิ่งเล่น

หลายปีผ่านไป เราปรึกษากันหาลูกสุนัขลาบราดอร์สีครีมมาให้เป็นเพื่อน แรกๆ เราก็ไม่มั่นใจว่าคาร์โลจะรับลูกสุนัขตัวใหม่ได้ไหม เพราะมันไม่เคยพบหมาใดๆ เลย แต่พอเราซื้อ "เอิร์ธ" มาอายุ 3 เดือน ตัวกลมน่ารักเหมือนตุ๊กตาสุนัข คาร์โลมาดมและเลียตัวเพื่อนใหม่ ดูมันสนใจและเอ็นดู ไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าว พวกเราเลยอุ่นใจและรู้ว่ามันเข้ากันได้ มีบางรายที่เคยได้ยินว่าสุนัขเก่าไม่ชอบสุนัขใหม่มันจะกัดและทำร้าย

โชคดีของ "เอิร์ธ" ที่ได้รับความรักจากทุกคนในบ้านและยังมีคาร์โลเดินตามตลอดเวลาเหมือนพ่อลูก คาร์โลมีชื่อเสียงเพียงอย่างเดียวคือมันหวงของโดยเฉพาะถ้ากำลังกินข้าวห้ามไม่ให้ใครเข้าไปใกล้ และยุ่งกับชามข้าวของมัน มันจะกัดทันทีแม้แต่เจ้าของก็โดนกัด ทั้งดิฉันและสามีถูกมันกัดจนเป็นแผลตามมือและแขน นี่เป็นนิสัยที่แก้ไขไม่ได้ตั้งแต่เด็กจนแก่ แต่แปลกที่มันยอม "เอิร์ธ" เพียงตัวเดียว มันยอมสละขนมหรืออาหารทุกอย่างให้เพื่อนตัวนี้ ช่างมีความเสียสละและสุภาพมาก ใครๆ เห็นก็ทึ่งและชมเชยความดีในข้อนี้

เวลาผ่านไปคาร์โลก็อายุมากขึ้น เริ่มเจ็บออกๆ แอดๆ ขาหลังเริ่มอ่อนแรง เดินไม่ค่อยไหว มี "เอิร์ธ" เพื่อนซี้คอยปรนนิบัติโดยการนวด ที่แรกก็เห็นว่า มันช่วยเลียคาร์โล แต่จ้องดูอยู่นานก็เห็นว่า มันกัดเบาๆ ตรงช่วงหลังมาที่คอ เหมือนการนวด

ของคน เพราะกระตุ้นให้เลือดลมไหลเวียนได้ คล่องขึ้น คาร์โล่ชอบมากมีเพื่อนรักนวดครั้งหนึ่ง นานมาก ต่างฝ่ายต่างช่วยกันผ่อนคลายความ ตึงเครียด

เวลาคนสวนอาบน้ำให้ไม่ต้องบังคับ หรือ ผูกเชือกรัดไว้ตามเสา แต่พูดดีๆ ก็จะยืนให้พอกสบู่ อาบน้ำจนเสร็จไม่วังหนีเลยสามมืออยากให้มันว่ายน้ำ เคยจับโยนลงสระโดยที่ไม่ได้บอกกล่าวกันก่อน มันตกใจมาก ตะกุกว้ายขึ้นฝั่ง หลังจากนั้นมันไม่ยอมว่ายน้ำอีกเลยเจ็ดจนตาย วิธีนี้อย่าใช้ฝึกให้ ว่ายน้ำนะ จะทำให้สุนัขกลัวน้ำ เพราะอีก “เอิร์ธ” พันธุ์ลาบาดอร์ชอบว่ายน้ำทุกตัว เห็นน้ำเป็นไม่ได้ จะลงว่ายน้ำหลายครั้งจนต้องห้าม เราไม่เคย โยนมันลงน้ำ แต่ให้มันสมัครใจเองและมันก็จะ ไม่กลัว

ดิฉันก็เคยคิดว่าคาร์โล่คงจะกลัว และว่ายน้ำ ไม่เป็น แต่อยู่มาวันหนึ่งขณะที่มันป่วย และดามัวพรา มันเดินพลาดตรงระเบียงบ้านที่มีสระน้ำ และตกลงไปตอตึกๆ คงจะตกใจมากเพราะมีด และยังป่วย แต่ด้วยความใจสู้ และทรหด มันพยายามว่ายน้ำจากกระเบื้องบ้านไปยังเกาะกลางของ สระ และขึ้นไปหมอบอยู่บนเกาะ ร้องเรียกให้ คนช่วย พวกเราเดินตามหาที่บ้านอยู่นาน ไม่คิดว่าเสียงนั้นมาจากเกาะกลางสระน้ำ จึงให้คนพาย เรือไปหาที่พบว่ามันนอนหมดแรง มันเลยโชคดี ได้อยู่ในโลกใบนี้ต่อไปอีก แต่ความแก่ก็ทำให้ มันเดินเหินไม่ได้ ต้องให้คนคอยดูแลเหมือน คนแก่ทั่วไป ขยับถ่ายต้องช่วยทำความสะอาดให้ เราพามันไปหาหมอ ให้ยา ให้เลือด ให้น้ำเกลือ แต่ก็ไม่สามารถยื้อชีวิตของมันได้อีกต่อไป

ก่อนคาร์โล่ตายมันก็ชอบผอมไม่ยอมกินอะไร เลย ต้องหาของที่มันชอบ เช่น คุกกี้ เล็ก มันถึง ยอมกินบ้าง ดิฉันยกขามไปไว้ใกล้ๆ เพราะมัน ขยับตัวไม่ไหว แต่นิสัยเดิมก็ยังติดตัวไม่หาย มัน

กัดโดนนิ้วชี้ดิฉัน ปวด และเลือดไหล มันได้ฝาก แผลให้ในวันส่งท้ายของปี แต่ดิฉันก็ไม่ใส่ใจ เพราะเคยเจ็บและโดนมาตลอดจึงได้แต่ทำแผลที่ ถูกกัด

ผ่านไป 3 วัน คาร์โล่เริ่มมีอาการทรุดลง ขยับตัวแทบไม่ได้ ดิฉันเห็นสภาพของมันที่จ้องดู พวกเราให้กำลังใจแล้วอดสงสารไม่ได้ เหมือน คนรอความตายด้วยความทุกข์ ทรมาน จนดิฉัน ต้องวอนขอ St.Jude ให้มันจากไปด้วยความสงบ อย่าทรมานทรมายอีกเลย

ในที่สุดคาร์โล่ก็นอนตายอย่างสงบ ลาก่อน คาร์โล่ที่ซื่อสัตย์ แทนที่ดิฉันจะโล่งใจกลับเพิ่งคิด ได้ว่า มันยังไม่ได้ฉีดวัคซีนป้องกันพิษสุนัขบ้า เพราะเห็นว่ามันไม่เคยออกไปนอกบ้าน และ สุขภาพก็แก่มากแล้วจึงพาไปปรึกษาอาการป่วยอยู่ ตลอด

ลูๆ พาดิฉันไปพบแพทย์ เพื่อปรึกษาว่า โคนสุนัขที่บ้านซึ่งแก่แล้ว และกัดโดนนิ้วมือ ก่อนตาย และมันตายภายใน 10 วัน หมอดำหนิ ว่าทำไมไม่ตัดคอสุนัขมาส่งให้หมอเพื่อนำไป ตรวจที่สถานเสาวภา เพื่อพิสูจน์ว่ามันเป็นบ้าไหม? แต่ก็สายเกินไป ทางบ้านได้นำศพสุนัขไปฝังที่ สนามหลังบ้านแล้ว ขุดมาตรวจก็คงไม่ทัน

สุดท้ายหมอตัดสินใจฉีดยาป้องกันบาดทะยัก ป้องกันพิษสุนัขบ้า และเซรุ่ม เข็มละ 2 หมัด กว่าบาทเพื่อช่วยให้ดิฉันไม่ติดเชื่อเท่าที่จะทำได้ ถ้าสุนัขของเราบ้า ขณะนี้ดิฉันยังคงสงสัยว่า สุนัขจะบ้าหรือไม่ ถ้าบ้าดิฉันคงต้องตายด้วยพิษ ของมัน ถึงแม้หมอจะฉีดเซรุ่มให้แล้วก็ตาม ไม่มี ใครรู้ วันหนึ่งข้างหน้าจุดจบจะเป็นอย่างไร นี่เป็น อุทาหรณ์ว่าให้รีบฉีดยาทันทีที่ถูกกัดไม่ใช่ปล่อยให้ 3 วันอย่างดิฉัน คาร์โล่ยังคงทิ้งวีรกรรม สุดท้ายให้ดิฉันกังวล

“กู อิน วัน”

สวัสดีครับ ผู้อ่านที่น่ารัก และกิดสอด คัดถึงอย่างแรง กินข้าวหรือยัง ไปหาหมอหรือยัง แก้วป้าปรับศีลหรือยัง อาทิตย์นี้ไปวัดหรือยัง วันนี้สวดสายประคำหรือยัง ป่วยกินยาหรือยัง เราไปวัดแล้ว เราเอาคำพูด คำเทศน์ของพระสงฆ์จากพระวราสาร กิดและนำเอามาใช้ในชีวิตรประจำวันหรือเปล่า รักผู้อื่นเหมือนรักตัวเอง ให้อภัยเจ็ดครั้งเจ็ดสิบหน “ทุกสิ่งที่คุณได้ทำกับพี่น้องเราที่ด้อยต่ำ ท่านได้ทำกับพระองค์เอง”

นักบวช พระสงฆ์ มีเข้าเียบทุกเดือน ฆราวาสมีเข้าเียบปีละครั้ง ฟันฟุจิตใจ ฟันฟุชีวิตให้สนิทกับพระ ทุกครั้งที่ออกจากบ้าน ขอพระคุ้มครองหรือเปล่า กลับเข้าบ้าน ก่อนนอนสวดขอบพระคุณพระหรือเปล่า ที่พระองค์ดูแลปกป้อง รักษาเราให้รอด ปลอดภัย ไม่พิการ กลับมาบ้าน ไม่เกิด

อุบัติเหตุ รอดไปอีก 1 วัน

วัน เวลาหมุนเวียนไปเร็ว หรือช้า คนมีหนี้ต้องเสียดอกเบี้ย มันช่างรวดเร็วจริงๆ เพิ่งเสียดอกไป ครบเดือนต้องจ่ายอีกแล้ว วันเวลามันรวดเร็วดังนี้แหละ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่าบ้าน ภาษี ฯลฯ

ราชบุรี คำขวัญ “คนสวยโพธาราม คนงามบ้านโป่ง เมืองโอ่งมังกร วัดขนอนหนังใหญ่ ดั้นใจถ้ำงาม ตลาดน้ำดำเนิน เพลินค้างคาวร้อยล้าน ย่านยี่สกปลาดี”

ผมผ่านไปตลาดสามพราน นานโข เห็นป้ายร้านมารีย์เทรตติ้ง ก็นึกอยากจะสัมภาษณ์อาชีพลงมาให้อ่านกัน เพราะเป็นร้านขายวัสดุก่อสร้าง ได้แต่บอกกับเจ้าของร้านสัก 2-3 คำ นานมากแล้ว จนมีโอกาสมาคุยกับเขาตัวจริง เอก เป็นชื่อเล่น

ของเขา ผมบอกว่าเคยจะมาสัมภาษณ์ ครั้งหนึ่งจำ
ได้ไหม เขาถึงเลยอยู่สักครู่แล้วร้องอ้อ! เอกโทรคุย
กับแม่ จะเดินทางมาที่ร้านพอดี บอกแม่นั่งรถ
สองแถวจากซอยหมอศรีจะมาที่ร้านพอดี ผมก็
นั่งคุยกับเอกรว่าๆ

เอก เล่าว่าแม่มารีอา แสงจันทร์ สุริย์ส่อง อายุ
63 ปี และยอห์น บัปติสต์ เกลิมพล สุริย์ส่อง
(เสียชีวิต 18 ปีแล้ว) มีลูก 5 คน เปโตร ฉัตรชัย
สุริย์ส่อง อายุ 40 ปี เป็นคนโต ภรรยาชื่อมารีอา
นัยนา อายุ 38 ปี มีลูก 3 คน เซซีเลีย นัทรามย์
อายุ 8 ปี เรียนที่โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ ป.3 คนที่
2 อายุ 6 ขวบ เซซีเลีย โยแซฟ บุญญาพัฒน์
อนุบาล 3 ปีหน้าจะให้เรียนที่โรงเรียนโยแซฟ
อุปถัมภ์ และมารีอา สิรีวีร์ อนุบาล 1 โรงเรียน
นาคประสิทธิ์ ใกล้บ้านหน่อย

เอก เคยเคยเป็นเนรคนชะเลเซียน รุ่นเดียวกับ
คุณพ่อปิยะ พิษจันทร์ และเมื่อก่อนที่จะมา
อยู่ที่ตลาดสามพราน 241/5 ม.8 เบอร์โทร
0-3431-1457, 08-3309-2846 ก่อนหน้านั้น
เป็นคนเล่นออร์แกน วัดเซนต์หลุยส์ สาทร และ
ปัจจุบันก็เล่นออร์แกนให้กับวัดนักบุญเปโตร
ก่อนงานฉลองวัด และสักการสถานบุญราศี
คุณพ่อนิโคลัส บุญเกิด กฤษบำรุง ฉลองครบ 10
ปี 12 มกราคม 2554 ก่อนงานต้องซ้อมเพลง
2 เดือนล่วงหน้า จะมีนักขับร้องของวัด
ปี 2538-2539 ยังนั่งรถไปเล่นออร์แกนให้วัด
เซนต์หลุยส์ พักหนึ่ง

ร้านมารีย์เทรคดิ่ง เชิงมาจากร้านอันนาเทรคดิ่ง
เป็นพี่สาวของคุณพ่อไพบูลย์ คุณแม่มาถึงร้าน
หลังจากนั่งรอ 15 นาที มารีอา แสงจันทร์ เจ้าของ
แสงจันทร์ทัวร์ ทำธุรกิจมากกว่า 30 ปี ตั้งแต่ 2525
ผมเคยเห็นลงโฆษณาจากอุดมสำรนั่นเอง

ในร้านขายอุปกรณ์ ก่อสร้าง ไฟฟ้า สายไฟ
โคมไฟ ผ้าใบ ท่อพีวีซี ฯลฯ บนหิ้งพระมีรูป

แม่พระ พระเยซู พระมารดานิจจานุเคราะห์

เมื่อเจ้แสงจันทร์มาถึงถามลูกว่า ชงกาแฟ
รับแขกหรือยัง พร้อมกับขนมเปี้ยะ เจ้แสงจันทร์
โบหน้าคู่อิมบุญ ยิ้มแย้มแจ่มใส คุณเป็นคนจีน และ
พ่อแม่มาจากเมืองจีนจริงๆ แซ่ฮึงกับแซ่เฮ้ง
เจ้เล่าให้ฟังต่อว่า ที่แรกพาแม่ไปฉลองวัดนักบุญ
อันตน คอนมคตะนอย วัดหลักห้า บ้านเกิด มี
คนบอกว่ามาอย่างไร ทำไมไม่พาคนอื่นมาด้วย จึง
มีความคิดที่จะจัดทัวร์ ครั้งต่อมาจัดตั้งแต่ปี 2525
ราคา 70 บาทต่อคนในสมัยโน้น จนในที่สุดก็ทำ
เรื่อยมา วัดจันทน์ ราชบุรี โคราซ เริ่มจากไม่เป็น
และไม่รู้จักทาง

ปัจจุบัน อาศัยลูกค้าประจำบ้าง เคยจัดทัวร์
รถใหญ่ มีคนไป 19 คน ทั้งๆ ที่ไม่มีกำไร และ
เมื่อตุลาคม 53 จัดทัวร์ไปสองคอน จัดไป 2 คัน
รถใหญ่ เรื่องอาหารการกิน การบริการลูกทัวร์
ไม่ต้องห่วง เจ้จะเตรียมของไปกินด้วย บะจ่าง
เม็คนะม่วงหิมพานต์ แป๊ะก๊วย ทำเองกับมือ
เตรียมให้ลูกค้าอิมทั้งบุญอิมทั้งใจ

บางครั้งไปมาเลเซียหรือตามวัดไกลๆ ก็ไป
ทำบุญวัดจันๆ กันคร เมื่อไปสัตนุรุชเขามีความสุข
เมื่อเราไปช่วยเหลือเขา เอาของไปให้บ้างตาม
สมควร

แสงจันทร์ทัวร์ อาศัยลูก บริการเป็นกันเอง
เคยไปมาแล้ว จีน มาเลเซีย เกาหลี อาศัยมีเพื่อน
ร่วมทาง และมีความสุข ทุกครั้งที่ไปทัวร์ และจะ
ไปเขมร 22 มีนาคม 2554 แม่พระลาวาง 24-28
พฤศจิกายน 2554

แม่เคยบอกว่า ชีวิตเหมือน “นก” “เข้าอยู่
ที่หนึ่ง เทียงเย็นก็อยู่อีกที่หนึ่ง”

การจัดทัวร์จะจัดตามโอกาส ไม่ได้จัดบ่อย ตาม
จังหวะเวลา บางครั้งไม่มีกำไร ลูกทัวร์ไปน้อย แต่
เราไม่ทิ้งเขา ต้องดูแลเขาอย่างดี ประหนึ่งดูญาติ
พี่น้องของเรา เราอิมเขาอิม อิมกายอิมบุญอิม

ความสุขทุกครั้งในการเดินทาง ทั้งไปและกลับ ทั้งรถ ทั้งเครื่องบิน

การทำทัวร์ของเจ้ไม่ใช่ธุรกิจแน่นอน บางครั้งเลี้ยงลูกทัวร์หมื่นกว่าบาท เป็นการตอบแทน เรามีความสุขทางใจมากกว่า

ทุกครั้งจะมีความเชื่อ ตามที่แม่สอน มีความรัก ความศรัทธาต่อแม่พระ นักบุญอันตน บุญราศี การให้ย่อมมีความสุขมากกว่าการเป็นผู้รับ ทุกครั้งที่เรากับผู้ค้าด้วยเหมือนกับทำพระองค์เอง เจ้มารีอา แสงจันทร์เล่าต่อว่า มีหลานชายเป็นพระสงฆ์ ถึง 3-4 องค์ บิดาของคุณพ่อไชโย กิจสกุล เป็นอา ชันเคย์บูติก คุณสุเมธ รวมอร่าม เป็นพี่ชาย มีลูกบวชเป็นพระสงฆ์ คุณพ่อณรงค์ รวมอร่าม ภราดาสุปิติ รวมอร่าม คุณพ่อชัชชัย รวมอร่าม เป็นหลาน

ที่ร้านตลาดสามพราน นอกจากคุณเองจะขายอุปกรณ์ก่อสร้างแล้วยังทำกุญแจ และรับปั๊มกุญแจอีกด้วย ลงทุนเครื่อง 4-5 หมื่น และของที่ลงขาย 3-4 หมื่นบาท อาศัยเซลล์แมน จะให้เครดิตบ้าง แต่ของยังขายไม่หมด 3-4 เดือนก็เท่ากับขายได้แค่ 10% นอกนั้นก็ต้องรองจนกว่าสินค้าชิ้นนั้นจะหมด เซ้งร้าน 3 ปี 2 แสนปีละ 70,000 บาท รายเดือนห้องละ 1,000 บาท

น้องชายก็เปิดขายอยู่ที่ศรีสามพรานเช่นกัน เขาแต่งงานไปได้ 3-4 ปี เมื่อก่อนก็ขายอยู่ที่นี้ (สามพราน) ศรีจันทร์ ฮาร์ดแวร์ คริสโตเฟอร์ ขวลิขิต สุริย์ส่อง

ตลาดสามพรานห่างจากวัดนักบุญเปโตร 12 กิโลเมตร โดยประมาณ ทางเข้าตลาดเข้าได้ 2 ทาง ถ้างาลจากสะพานบุญรัตน์ เลี้ยวซ้ายเลี้ยวขวา ร้านอยู่ขวามือ ถ้างาลทางโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เลี้ยวขวาเลี้ยวซ้าย (ชีวิตคนเราก็มียู่ 2 เลี้ยว เช่นกัน เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา)

ท่านผู้อ่านอยากใช้บริการ “แสงจันทร์แฟมิลี่” บริการรถทัวร์ ท่องเที่ยว แสงบุญ “สุริย์ส่อง” 103 ซ.สาทร 11 ตรงข้ามโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม 08-1372-5674 หรือ 0-2286-9771

การทำอาชีพ นานาอาชีพเหมือนกับพระจิตทำงานเป็นแผนการของพระทั้งนั้น ทู อิน วัน (two in one)

พี่น้องที่เคารพ-คิดถึง จงมีความเชื่อเถิด พระองค์ทรงทำงาน จะจัดการให้เอง จงขอเถิด แล้วพระจะให้ ผ่านทางพี่น้องหรือผู้มีพระคุณ ตลอดจนเพื่อนและคนรู้จัก

เอถถึงแม้อูจะยังเล็ก ไปร้องเพลงคริสต์มาสตามบ้านกลับ 3-4 ทุ่ม ก็ยังมีความสุข รับใช้เพื่อนมนุษย์เหมือนรับใช้พระองค์เอง

บุบผา เวิร์ดดิ้ง สตูดิโอ
BUBPHA WEDDING STUDIO

ถ้าคุณกำลังมองหาชุดแต่งงานดีไซเนอร์
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักรเพชร ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (ตุ้ม) 08-1758-5119 (นิ่ว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวอริก สด 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดิ์ค่ะ ท่านผู้อ่าน ‘อุดมคานต์’ ทุกท่าน สำหรับเดือนนี้ดิฉันขอนำคำประพันธ์
ของคุณ **มัทธิว กันตพงษ์ เขมชัยวัล** ซึ่งเป็น “แฟนคลับ” ของคอลัมน์ “พจนมาลา”
ที่เหนียวแน่นมากๆ อีกท่านหนึ่ง ต้องขอชมว่า เก่งจริงๆ ขยันมากๆ และรู้สึกใส่ใจ
สนใจ หมั่นฝึกฝนจริงๆ ขอให้พยายามขึ้นเรื่อยๆ นะคะ

อยากบอกว่าการจะแต่งคำประพันธ์ บทกลอน หรืองานเขียนร้อยแก้วได้ดี
นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง “ขยันแต่ง ขยันเขียน” บ่อยๆ เพราะจะเกิดความชำนาญ
คล่องคิด คล่องเขียน และประพันธ์ได้ไพเราะขึ้นอีกค่ะ

“มหาพรตมาหาพระ”

มหาพรตมาหาพระชำระชั่ว
สิ่งเกลือกกลั้วแหล่งอบายสลายสิ้น
กลับกายใจใช้โทษบาปปราบมลทิน
ปรับชีวินในกุศลหนทางดี

กอบรมตตาศรีทธาธรรมนำความคิด
ปลุกกายจิตอุทิศทานหว่านสุขศรี
คิดครวญใครไต่รตรองกรองชีวี
ในวิถีชีวิตคริสตชน

มหาพรตกำหนดแนไม้แปรผัน
สี่สิบวันร่วมมรรคามาทุกศล
มอบความรักยิ่งใหญ่ให้ทุกคน
พระผู้ไถ่พิชิตพินม้เป็นบูชา

โมทนาพระคุณการุณย์สวรรค์
แต่ทรงธรรมแผ่ทั่วทุกทิศา
ธรรมล้ำลึกส่องสว่างทางวิญญาณ
น้อมศรัทธาเทิดเกียรติมั่นนรินทร์

มัทธิว กันตพงษ์ เขมชัยวัล
ACC School of Commerce

ภาพเคียงคำ

เมื่อกลางเดือนมกราคมที่ผ่านมา ผมและคณะได้เดินทางไปจังหวัดแม่ฮ่องสอนอีกครั้งเพื่อนำผ้าห่มที่รวบรวมจากเพื่อนๆ ผู้มีน้ำใจดีไปมอบให้คุณพ่อสมพงษ์ กัมพลกุล รับเพื่อนำไปแจกจ่ายแก่ชาวเขาที่คุณพ่อดูแลอยู่เป็นจำนวนมาก การเดินทางครั้งนี้ผมออกเดินทางจากชลบุรีในตอนเย็นถึงทางแยกเข้าอำเภอลี่ จังหวัดลำพูน ประมาณตี 3 กว่าๆ ใช้เส้นทางสายคอยเต่า เนื่องจากมีนัดกับคุณพ่อสมพงษ์ ที่มาทำธุระที่อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ คุณพ่อพาไปล้างหน้าล้างตาที่วัดแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ บ้านแม่ปอน แล้วส่งมอบผ้าห่มจำนวน 660 ผืนกันที่นี้แล้วร่ำลาคุณพ่อเพื่อเดินทางต่อไปยังคอยอินทนนท์ลงจากคอยอินทนนท์ ผมใช้เส้นทางสายแม่แจ่ม-ขุนยวม จุดหมายปลายทางอยู่ที่ปางอุ๋ง ซึ่งครั้งนี้ต่างจากเมื่อเดือนก่อนมาก ท้องฟ้าและแสงแดดเป็นใจ

ผมแบกกล้องตระเวนถ่ายภาพจนพอใจในช่วงเย็น หลังจากนั้นเข้าที่พักซึ่งเป็นโฮมสเตย์ อากาศในคำคืนนั้นอยู่ในขั้นที่หนาวใช้ได้ อุณหภูมิ 8 องศา ไม่มีเครื่องทำน้ำอุ่น นั่งทำใจอยู่พักหนึ่งเลยตัดสินใจไม่รอน้ำร้อนที่ทางเจ้าของบ้านเขาบริการต้มให้ ซ้ำ

ไม่ทันใจ ว่ากันว่าช่วงหน้าหนาวเวลาอาบน้ำ มันก็จะหนาวแค่ขั้นแรกเท่านั้น ผมก็เลยตัดขั้นแรกทิ้งไปแล้วเริ่มอาบน้ำรดตัวด้วยขั้นที่ 2 โอ๊ย! หนาวได้ใจจริงๆ กว่าสบู่อจะหายกลิ่นตัวชาไปเลย คือนั่นอากาศหนาวมากแต่ผมนอนหลับยาวเนื่องจากขับรถมาทั้งคืนกับอีกเต็มวัน ตอนเช้าตื่นประมาณตี 5 อาบน้ำเสร็จก็สะพายกล้องไปเก็บภาพพระอาทิตย์ขึ้นอีกครั้งก่อนเดินทางต่อไปยังสถานที่ต่างๆ ตลอด 5 วัน ได้บุญด้วยได้ความสุขและได้ภาพสวยๆ

ขอบคุณเพื่อนๆ จากอำเภอพนัสนิคม อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี ที่ช่วยบริจาคผ้าห่มสมทบและน้องป้อม ยาวเรศ แฟนกห้องฟัน โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ กรุงเทพฯ และเพื่อนๆ ที่ร่วมกันมอบผ้าห่มมาสมทบอีกคณะหนึ่ง ขอพระเจ้าทรงโปรดอวยพระพรแก่ผู้มีน้ำใจดีในครั้งนี้อย่างดี ปีหน้าก็คงรวบรวมน้ำใจมอบผ้าห่มคลายหนาวกันใหม่ ส่วนสถานที่ที่จะเป็นที่ไหนนั้นยังไม่กำหนด

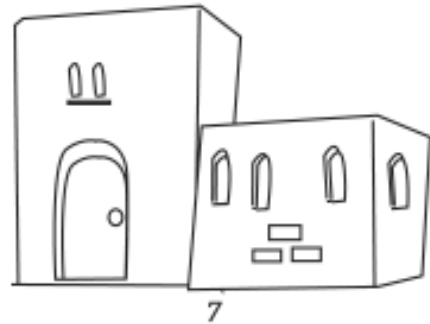
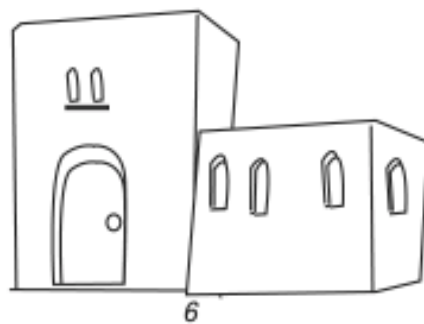
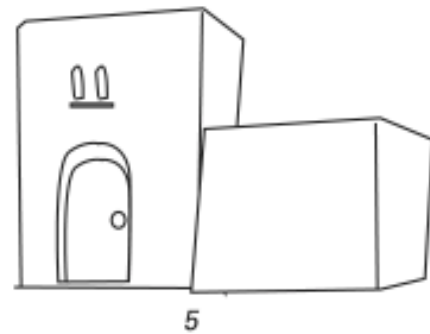
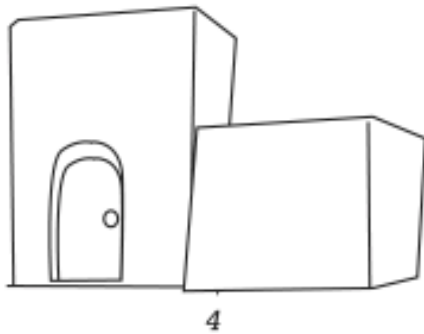
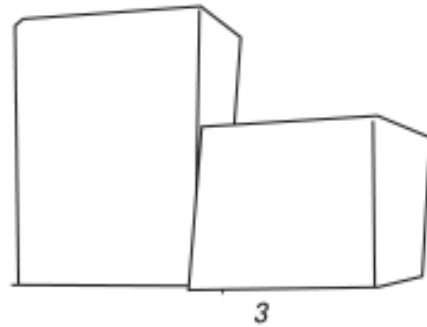
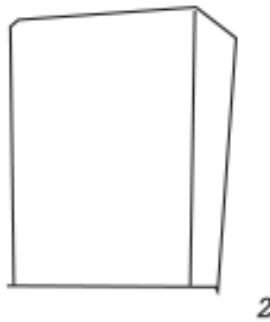
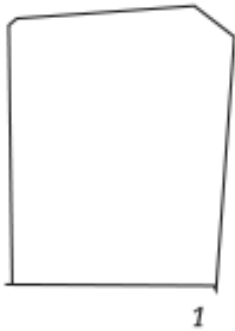
การแบ่งปันน้ำใจดีปีละไม่มากแต่ความสุขจากรอยยิ้มที่ได้จากผู้ให้และผู้รับสร้างความประทับใจไม่รู้ลืม.....

มาวาดรูปกับครูด้วย

วันนี้เรามาดูภาพแล้วมาวาดรูปกัน
เริ่มตั้งแต่รูปที่ 1-7 ค่ะ

การให้อีกให้พี่ๆ วิจัยต่อไปเหลือเชื่อ
ถ้าเด็กๆ ได้ให้อีกบงบช่วยให้มีคนสุขุมมาก ๆ นะจ๊ะ

ชวนน้องคุณ

พี่ป๊องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมศึกษาที่น่ารักทุกคน มาพบกับ พี่ป๊องอีกเช่นเคย นับเป็นเดือนที่สามของปีใหม่แล้ว และโดยเฉพาะน้องๆ เด็กๆ ที่เป็นคริสต์ “คาทอลิก” ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงของเทศกาลมหาพรต การถือศีลอด ลด ละ เลิก ซึ่งน้องๆ เด็กๆ ก็สามารถปฏิบัติได้ เพื่อชีวิตจะได้มีคุณค่า จะได้ฉลองปีสถาปนาอย่างมีความหมาย นะครับ

หลายคนที่สอบเสร็จ ก็ขอให้ใช้เวลาช่วงปิดเทอมอย่างดี พยายามหาหนังสืออ่าน เสริมความรู้ ช่วยคุณพ่อคุณแม่ทำงานบ้านเล็กๆ น้อยๆ...กวาด เก็บ เช็ด ถู จัดข้าวจัดของ (ของใช้ส่วนตัว) ให้เรียบร้อย เพราะเวลาเปิดเทอมในภาคเรียนใหม่จะได้ไม่ยุ่งวุ่นวาย จะได้เริ่มต้นเรียนกันใหม่ ในชั้นใหม่ มีความรู้ใหม่ๆ... เข้ามาในชีวิต สติปัญญา นะครับ

สุดท้าย พี่ป๊อง ขอฝากข้อคิดที่ว่า “การมีน้ำใจต่อผู้อื่นจะทำให้เกิดความกล้าหาญ มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีศักยภาพ และพร้อมที่จะทำอะไรดีๆ ทั้งต่อตนเองและสังคม”

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการ 2011

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม.. ยิ้ม..” เข้าร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมศึกษาได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2011 เข้าร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาคสุวรรณ
ถ.นนทรี ซ่งนนทรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งที่ E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

- ค.ญ.นลิน ทิพย์ ต้องใจหิรัญ
- ค.ช.ณรงค์เดช สุนทรเอกจิต
- ค.ญ.ศิลดา รุจิเรขรังสิมา
- ค.ช.รัตติ รุจิเรขรังสิมา
- ค.ญ.พัชฎาพร ศิริจันทร์

คุยกันฉันเพื่อน

เนื่องจากขณะนี้พี่น้องๆ ที่มีความสามารถในการวาดภาพระบายสีกันหลายคน จึงอยากจะทยอยแบ่งปันความสามารถ ความรู้สึก และแนวคิดต่างๆ กับกรวาดภาพระบายสี จึงขอแนะนำน้องอีกคนหนึ่งคือ **น้องผัด หมอกเมือง** หรือ **น้องนิน** ให้พวกเราได้รู้จัก ติดตามอ่านบทสัมภาษณ์ของน้องนินซึ่งพี่ก็เชื่อว่าเป็นประโยชน์แก่น้องๆ เพื่อนๆ บ้างไม่มากก็น้อยครับผม

ขอเชิญพบกับน้องผัด หมอกเมือง (น้องนิน) สาวน้อยจากโรงเรียนเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ จ.เชียงใหม่

ชื่อ : ด.ญ.ผัด หมอกเมือง

ชื่อเล่น : น้องนิน

เรียนที่ : โรงเรียนเจ้าฟ้าอุบลรัตน์ จ.เชียงใหม่

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรอุดม산ต์?

ตอบ : เพราะชอบการระบายสี และหนูอยากใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แก่ตัวหนูเองค่ะ

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพระบายสี?

ตอบ : คือ จากการได้เรียนศิลปะ ได้อ่านอุดม산ต์ และจากภาพที่น่าสนใจ รวมถึงอารมณ์ความรู้สึกด้วยค่ะ

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ได้รับการสนับสนุนจากเซอร์โรชา สุนันทา ตั้งธรรมกร จากคุณครู เพื่อนๆ และหนูต้องขอขอบคุณเซอร์โรชาที่ได้สนับสนุนซื้อหนังสืออุดม산ต์มา เพราะถ้าท่านไม่ซื้อหนูก็คงจะไม่ได้ร่วมระบายสีแล้วค่ะ

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ถ้าได้ระบายเต็มทีก็ประมาณ 1 วัน แต่หนูใช้เวลาว่าง เช่น เวลาพัก เวลาเล่นกีฬา หรือเวลาส่วนตัว ก็เลยทำในเวลาเล็กๆ น้อยๆ ประมาณ 2 วันค่ะ

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน” และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : ช่วงแรกๆ ที่รู้ว่าตัวเองได้รับรางวัล ก็รู้สึกดีใจ และภูมิใจในความสามารถตัวเองมากค่ะ และในขณะนั้นก็รู้สึกตื่นเต้น เพราะไม่คิดว่าจะได้เข้ารอบ ต้องขอขอบคุณพี่ป้องมากนะคะ ที่ช่วยสนับสนุนให้ได้รับการคัดเลือก

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรอุดม산ต์หน่อยนะครับ?

ตอบ : สำหรับเพื่อนที่ไม่ได้เข้ารอบก็อย่าเสียใจนะค่ะ เพราะคนเราก็ต้องมีการล้มเหลวบ้าง ไม่ใช่จะสำเร็จทุกอย่าง ชีวิตก็เหมือนกันเราควรทำปัจจุบันให้ดีที่สุดแล้วอนาคตจะมีความสุข สำหรับข้อคิดฝากให้เพื่อนนะค่ะว่า ถ้าเป็นคนดีแล้วจะเก่งได้เอง แต่การเป็นคนเก่งยากที่จะเป็นคนดี ฝากไว้เป็นข้อคิดสติเตือนใจ นะค่ะ ☺

ผลงานของน้องนิน

อ.เก่ง

รัก พระคัมภีร์

อ.เก่ง มาพบน้องๆ หนูๆ อีกครั้งในช่วงของ “รักพระคัมภีร์” ...จากวันนั้น ถึงวันนี้ ศาสนาที่มีผู้คนนับถือมากที่สุดในโลกยังคงเป็น “ศาสนาคริสต์” และในศาสนาคริสต์นี้เองยังมีพี่น้องคริสตชนที่มี “ข้อเชื่อ” ที่ต่างกัน มีพระคัมภีร์ที่ไม่เหมือนกัน...เราทราบดีว่าพระคัมภีร์ คือ การรวบรวมเอาข้อเขียนจากหนังสือต่างๆ ที่เชื่อว่าจะได้ถูกเขียนขึ้น เพราะได้รับการดลใจจากพระเจ้า ด้วยว่าจะจะเป็นประโยชน์สำหรับการสอน ว่ากล่าว ตักเตือนให้ปรับปรุง แก้ไข และอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมสรรพสำหรับกิจการดีทุกอย่าง (เทียบ 2ทธ 3:16-17)

ครั้งนี้ อ.เก่ง ขอแนะนำเฉพาะ “พระคัมภีร์ ของศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก” ก่อนนะครับ

พระคัมภีร์ของศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก

พันธสัญญาเดิม 46 เล่ม

พันธสัญญาใหม่

-ปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กัณดารวิถี เฉลยธรรมบัญญัติ ประวัติศาสตร์

-โยชูวา ผู้วินิจฉัย นางรูธ ซามูเอล1 และ2 เอสรา

พงศ์กษัตริย์ 1 และ2 เนหะมีย์ พงศาวดาร 1 และ2 เอสเธอร์ โทบิต ยูดิธ มัคคาบี1 และ2

ปรีชาญาณ

-โยบ เพลงสดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ เพลงซาโลมอน **ปรีชาญาณ บุตรสิรา**

ประกาศก

-อิสยาห์ เยเรมีย์ เพลงคร่ำครวญ โยเอล ดาเนียล โฮเซยา เอเสเคียล อาโมส โอบาดีห์ โยนาห์ มีคาห์ นาฮูม ฮะบากุก ฮักกัย เซฟันยาห์ เศคาริยาห์ มาลาคี **บารูก**

พันธสัญญาใหม่ 27 เล่ม

พระวรสาร

-มัทธิว มาระโก ลูกา ยอห์น

กิจการอัครสาวก

-กิจการอัครสาวก

จดหมาย

-โรม โครินธ์1 และ2 กาลาเทีย เอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี เซสะโลนิกา1 และ2 ทิโมธี1 และ2 ทิตัส ฟิเลโมน ฮีบรู ยากอบ เปโตร1 และ2 ยูดาห์ ยอห์น1 และ 3

วิวรณ์

-วิวรณ์

หนังสือที่ขีดเส้นใต้เป็นหนังสือที่ไม่มีอยู่ในพระคัมภีร์ฉบับภาษาฮีบรู มีจำนวน 7 เล่ม เรียกว่า “สารบบที่สอง หรือ Deuterocanonical Books”

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องชัญญานุช กีรีวิชิต (น้องนุช) *3134*

เกิด : 15 กุมภาพันธ์ 2537

การศึกษา : โรงเรียนพบพระวิทยาคม

วิชาที่ชอบ : เนาะแนว ศิลปะ เพราะเป็นวิชาสบายๆ
เรียนแล้วผ่อนคลาย

อนาคตอยากเป็น : สัตวแพทย์ เพราะจะได้ดูแลสัตว์ทุกตัวที่ป่วย
เป็นคนมีนิสัย : สนุกสนาน อารมณ์ดี

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : ปลา ทุกชนิด

ชอบใช้เวลาว่าง : ในการอ่านนิทาน ฟังเพลง ดูหนัง

กีฬาที่ชอบ : วอลเลย์บอล

อาหารที่ชอบ : คะน้าหมูกรอบ

ความสามารถพิเศษ : ยังไม่แน่ใจ! (หัวเราะ)

น้องธัญพร สรรเสริญพรสุท (น้องพร) *3135*

เกิด : 25 เมษายน 2538

การศึกษา : โรงเรียนพบพระวิทยาคม

วิชาที่ชอบ : คอมพิวเตอร์ เพราะได้รู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีต่างๆ

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะได้รักษาคนไข้ให้หายป่วยต่างๆ

เป็นคนมีนิสัย : ตลก ร่าเริง

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านนิยาย ต่างๆ นานา

กีฬาที่ชอบ : แบดมินตัน

อาหารที่ชอบ : ก๋วยเตี๋ยว ส้มตำ

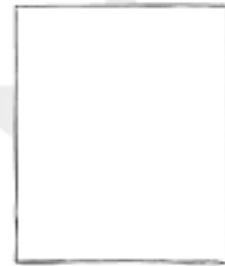
ความสามารถพิเศษ : วาดรูปเก่งนิดๆ

อื่นๆ : สมัครมาหลายรายการแล้ว แต่ไม่เคยตอบกลับมา

(หวังว่าจะได้เป็นสมาชิกนะค่ะ)

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมศึกษา

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:.....

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งคำเลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรอุดมศึกษา
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11
ช.นาคสุวรรณ ถ.นนทรี ซ่องนนทรี
ยานนาวา กทม.
10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรอุดมศึกษา
ครับ

คนเลี้ยงกับม้าน้อย

สวัสดิ์คะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ปิดเทอมกันแล้วใช่ไหมคะ? หมั่นทบทวนความรู้ที่เรียนมาและหา กิจกรรมยามว่างทำกันบ้างนะคะ อย่าเอาแต่เล่น ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากชื่อเรื่อง “คนเลี้ยงกับม้าน้อย”

ครั้งหนึ่งมีแม่ม้าตัวหนึ่งมันออกลูกมา เจ้าลูกม้าตัวน้อยนี้ต่างจากลูกม้าตัวๆ ไปตรงที่มันชนมาก ตั้งแต่ตื่นมาก็รีบๆ กินฟาง เพื่อจะได้มีเวลาไปวิ่งเล่น มันวิ่งไปวิ่งมาทั้งวัน รบกวณสัตว์อื่นๆ ที่อยู่ใน ฟาร์มด้วยกัน

คนเลี้ยงม้าต้องพยายามไปไล่ลูกม้าให้มาอยู่ร่วมกับลูกม้าตัวอื่นๆ และกันไม่ให้มันหลงไปอยู่กับ ลูกม้าของฟาร์มอื่นๆ คนเลี้ยงม้าไม่พอใจเจ้าลูกม้าตัวนี้มาก เพราะมันทำให้เขาเหนื่อยมากที่ต้องไปวิ่ง ไล่ต้อนไปต้อนมา นอกจากนั้นเจ้าลูกม้าตัวน้อยตัวนี้ยังมีอิทธิพลกับลูกม้าตัวอื่นๆ ในทางที่ไม่ดีอีกด้วย เพราะพอลูกม้าตัวอื่นๆ เห็นว่าเจ้าลูกม้าตัวน้อยซุกซนได้ ลูกม้าตัวอื่นๆ ก็เลยทำตาม ทำให้คนเลี้ยงม้ายิ่ง เหนื่อยเข้าไปอีกหลายเท่า

อยู่มาวันหนึ่งลูกม้าก็ออกไปชนอีก คนเลี้ยงม้าก็ต้องออกไปตามหา จนดึกคืน พอเกือบจะจับมัน ได้ แต่เจ้าลูกม้าก็วิ่งหนี ทำให้คนเลี้ยงม้าโกรธจนถึงจุดเดือด เขาคว่าท่อนไม้ท่อนหนึ่งแล้ววิ่งอย่างเต็ม แรงจนท่อนเจ้าลูกม้าแล้วก็ใช้ท่อนไม้ฟาดไปที่ขาหลังของลูกม้าอย่างเต็มแรงลูกม้าล้มลงและมันเจ็บขามาก มันไม่สามารถจะวิ่งหนีได้อีกแล้ว คนเลี้ยงม้าค่อยๆ จูงลูกม้าที่เดินขาจะเขลกลกลับมาที่คอกอย่างช้าๆ

ระหว่างที่เดินกลับคอกนั้น คนเลี้ยงม้าก็นึกได้ว่าเจ้าของคอกม้าคงไม่พอใจมากๆ เพราะม้าพวกนี้ ไม่ได้เลี้ยงไว้ใช้งาน แต่เป็นม้าพันธุ์ดีที่เลี้ยงเอาไว้เพื่อเป็นม้าแข่ง และเป็นม้าที่มีราคาสูง การที่เขาเอา ไม้ไปฟาดขาของมันนั้น อาจจะทำให้มันได้รับบาดเจ็บและไม่สามารถโตเป็นม้าแข่งได้เลยในอนาคต

คนเลี้ยงม้ากลัวมาก เขากลับมาจึงพยายามปกปิดความผิด และรีบทำแผลให้กับเจ้าลูกม้า เขาก็กระวนกระวายกลัวว่า เจ้าของคอกม้าจะรู้ความจริง เขาพยายามคิดเรื่องโกหกต่างๆ นานาไว้ เพื่อ กลบเกลื่อนความผิดของเขา เขาไม่สามารถจะโทษลูกม้าได้ว่าซุกซน เพราะลูกม้าเป็นเพียงสัตว์ และ คนเลี้ยงม้าก็ได้รับค่าจ้างให้มาดูแลลูกม้าพวกนี้อย่างดี

สุดท้ายความจริงก็คือความจริง เมื่อเจ้าของคอกม้ามาตรวจ เขาก็สังเกตเห็นว่าลูกม้ามีอาการหวาดกลัว คน และเดินกะเผลกๆ ไม่เหมือนปกติที่เคยเป็น คนเลี้ยงม้าก็พยายามโกหกว่าเป็นเพราะอย่างโน้นอย่างนี้ แต่ในที่สุดก็ต้องยอมรับความผิด เจ้าของคอกจึงลงโทษเขาด้วยการหักเงินเดือน หลังจากนั้น คนเลี้ยง ม้าก็ใจเย็นขึ้นและเรียนรู้จากความผิดพลาด เขาไม่เคยทำร้ายลูกม้าตัวไหนๆ อีกเลย และลูกม้าที่เขา ดูแลก็ได้ดีขึ้น กลายมาเป็นม้าแข่งอย่างดีอย่างที่มีมันควรจะเป็นทุกตัว

จบแล้วคะน้องๆ นิทานเรื่องนี้สอนเราให้รู้ว่า เราไม่ควรทำอะไรลงไปเพราะอารมณ์ชั่ววูบ แต่ ควรจะมีการไตร่ตรองก่อนที่จะตัดสินใจทำลงไป เพราะเมื่อทำผิดไปแล้ว จะแก้ไขก็ยาก นอกจากนี้ หากทำผิด เราก็ควรจะยอมรับผิด ไม่ควรจะไปปิดปิดด้วยการโกหก...แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าจะคะ บ้าย บาย 🍀

น้องๆ ส่งมา

พี่ป๋องเปิดเวทีช่วง “น้องๆ ส่งมา” ขึ้น เพื่อให้พี่น้องๆ เด็กๆ และสมาชิกทุกคนสามารถที่จะส่งผลงานของตนเอง เช่น วาดภาพ ระบายสี แต่งนิทาน แต่งคำประพันธ์ แต่งกลอน เขียนเรียงความ หรือจะเขียนบอกเล่าอะไรก็ได้ที่น้องๆ มีความสามารถพิเศษด้านนั้นๆ เพื่อแบ่งปันแก่เพื่อนๆ สมาชิก... จึงขอ

เชิญชวนให้น้องๆ ร่วมส่งผลงานเข้ามาร่วมสนุกในช่วง “น้องๆ ส่งมา” ได้เลย ...ครับผม

ครั้งนี้ พี่ป๋องขอ นำ ผลงานของ น้องมาลี แซ่ลี (2834) มาแบ่งปันให้กับเพื่อนๆ สมาชิกสโมสรอุดมสานต์ทุกคน ...น้องมาลี ไม่เคยลืมสโมสรฯ เลย ทุกคริสต์มาส และปีใหม่จะส่งการ์ด บัตรอวยพร ส่งความสุข ความปรารถนาดีมาให้เสมอๆ

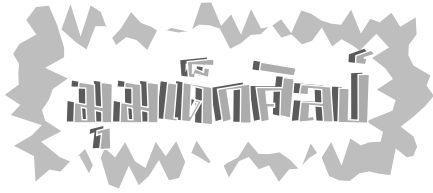
น้องมาลี ได้ประดิษฐ์บัตรอวยพรขึ้นเอง และแต่งคำประพันธ์ ดีๆ มาถึงเพื่อนๆ สมาชิกสโมสรอุดมสานต์ ทุกคนด้วย “เป็นเด็กดี และเก่งจริงๆ” ขอปรบมือให้ดังๆ ครับผม

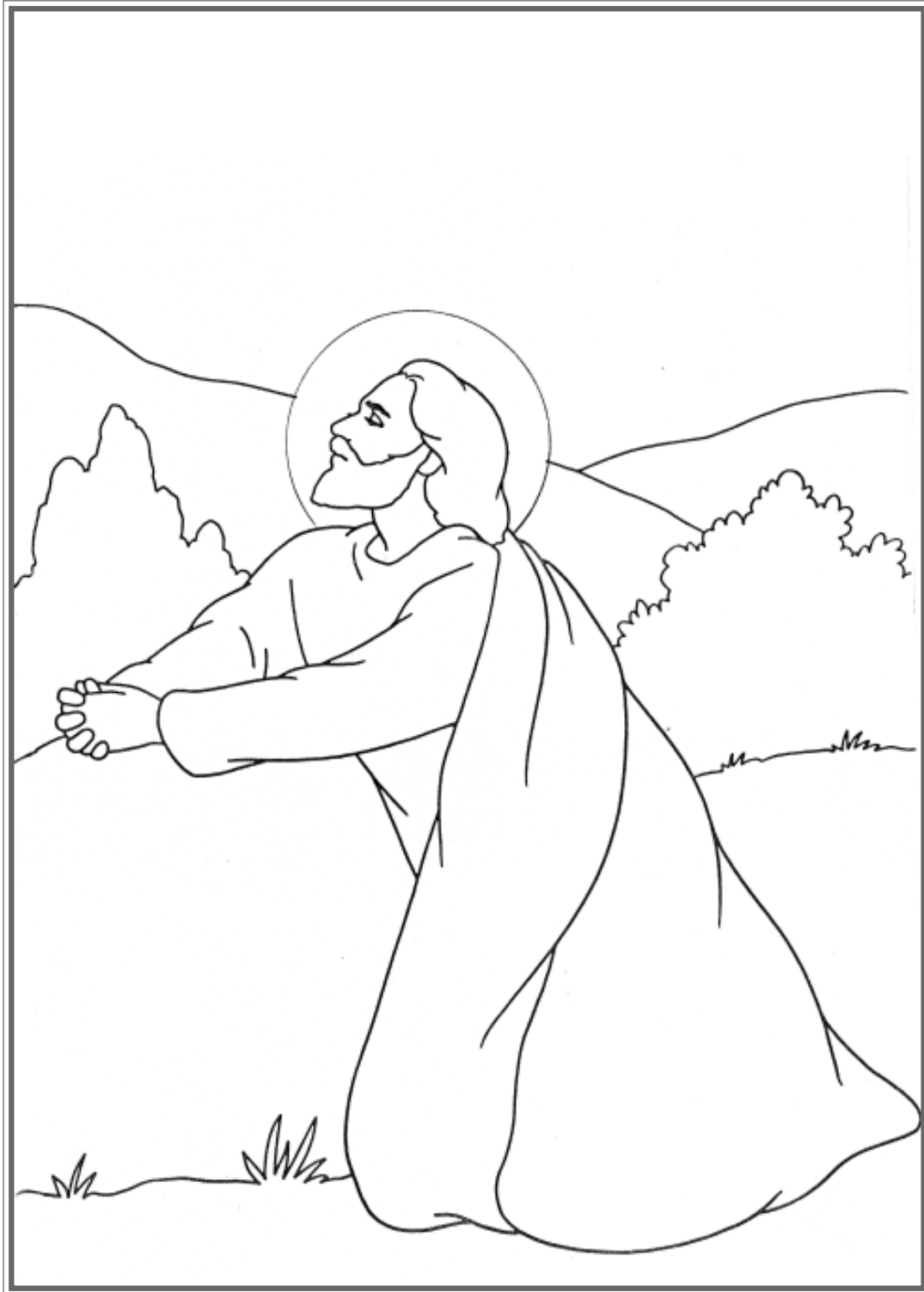
แต่...สโมสรอุดมสานต์ และทีมงาน
 ในวาระกุนารน้อยทรงบังเกิด
 ขอพรเลิศอันประเสริฐจากทรงศรี
 โปรดประทานพรแต่ท่านสรรค์สิ่งดี
 ให้ชีวิตเรารื่นชื่นนฤทัย
 ให้เต็มเปี่ยมด้วยรักกุนารเจ้า
 ผู้ไถ่เราให้รอดพ้นพาสูกไส
 ให้มีความสุขสมหวังคั่งตั้งใจ
 พรอันใดประเสริฐบังเกิดมี

น้องมาลี แซ่ลี *2834* จ.เชียงใหม่

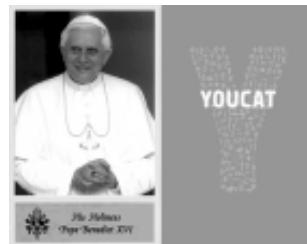
มุมนเด็กศิลป์ดราวนี่มีชื่อว่า "จิตบริสุทธิ์นภาวณา"
ระบางสึนแล้วส่งมาร่วมสนุกซึ่งรางวัลกันนะดริบ
(นมดเพตริบผลงานวันที่ 10 เมษางน 2011)

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน นับว่าเป็นโชคดีของเราคริสตชนในยุคปัจจุบัน ที่มีพระสันตะปาปาที่ทรงห่วงใยชีวิต และวิญญาณของลูกๆ คริสตชน คนของพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระองค์ทรงห่วงบรรดาเด็กๆ และเยาวชนเป็นพิเศษ พระองค์ท่านทรงห่วงถึงความเชื่อของเขาที่กำลังถูกทำลาย ทรงห่วงถึงความก้าวหน้าของสื่อต่างๆ และจะใช้สื่อเหล่านี้ในการสอนคำสอนได้อย่างรวดเร็วและมีความเข้มข้นได้อย่างไร?

เมื่อเดือนที่แล้วพระองค์ทรงแนะนำให้เยาวชนอ่านหนังสือพิเศษเล่มหนึ่งในเว็บไซต์ของงานเยาวชนโลก ชื่อ Youcat ซึ่งเป็นหนังสือเกี่ยวกับข้อความเชื่อ และคำสอนของพระศาสนจักร โดยรวบรวมคำถามต่างๆ ของคนในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็คำถามที่ว่า...

- * คนทั่วไปปรวมถึงคริสตชนด้วย ทราบหรือไม่ว่าคริสตชนเชื่ออะไร?
- * เราจะมีชีวิตอยู่ในพระคริสตเจ้าอย่างไร และในหนทางไหน?
- * ความเป็นคริสตชนไม่ล้าสมัยไปแล้วหรือ?
- * คนเราสามารถมีความเชื่ออย่างมีเหตุผลได้หรือไม่?
- * เราควรสวดภาวนาแบบไหน?
- * พระศาสนจักรเชื่ออะไร สอนอะไร และคำสอนนี้จะสามารถนำมาปรับใช้กับวัฒนธรรมใหม่ๆ ได้อย่างไร?

คำถามต่างๆ อีกมากมายยังคงถูกถามอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วทางสำนักวาติกัน จึงคิดจะตอบโจทย์ทางสังคม และเพื่อให้งานนี้เกิดผลมากที่สุด จึงมอบหมายให้พระสันตะปาปาทรงดูแลโดยตรง หนังสือเล่มนี้เป็นการตอบโจทย์ทางสังคม และผู้ที่ตอบโจทย์ก็คือ บรรดาพระสังฆราชจากทั่วโลก ตอบโจทย์ในฐานะที่เป็นตัวแทนพระศาสนจักรท้องถิ่นนั้นๆ ตอบโจทย์ในบริบท สังคม วัฒนธรรมที่มีความแตกต่าง คนทำงานก็แตกต่าง มีความนึกคิดจิตใจที่ต่างกััน เช่น คนในเมืองก็มีความคิดที่แตกต่างจากชาวชนบท นักฟิสิกส์ก็แตกต่างจากนักจิตวิทยา คนหนุ่มสาวก็แตกต่างจากผู้สูงอายุ นักธุรกิจก็แตกต่างจากชาวนา และตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือในงานชุมนุมเยาวชนโลก เยาวชนต่างเชื้อชาติต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม ทำไมเขาจึงเดินทางมาจากทั่วทุกมุมโลก เหตุผลเดียวคือ เพราะเขามีความเชื่อเดียวกัน เขาจึงทิ้งความเป็นตัวตนและให้พระคริสตเจ้าเป็นใหญ่ เพื่อเฉลิมฉลองความรอดผ่านทางเขา *“ผู้หว่านด้วยน้ำตา จะเก็บเกี่ยวด้วยความยินดี”*

พระสันตะปาปาตรัสอีกว่า *“คนบางคนบอกพ่อว่า การเรียนคำสอนไม่สามารถทำให้เยาวชนทุกวันนี้สนใจได้แล้ว แต่พ่อไม่เชื่อ และพ่อคิดว่าถูกด้วย”* เยาวชนทุกวันนี้ไม่ได้เป็นคนผิวเผินอย่างที่เขากล่าวหากัน เยาวชนทุกวันนี้ต้องการรู้ว่าชีวิตประกอบด้วยอะไรบ้าง เขาเป็นนักแสวงหา ทำไมนิยายด้านอาชญากรรมจึงดึงดูดความสนใจจากวัยรุ่น เพราะเป็นหนังสือที่ทำท่ายและเกี่ยวข้องกับชะตาชีวิตของคน และอาจจะเป็นชะตาชีวิตของเราเองด้วยก็ได้

ดังนั้นหนังสือ Youcat นี้ก็เช่นกัน เป็นหนังสือที่น่าสนใจและเหมาะสมกับวัยหนุ่มสาวเป็นอย่างมาก หนังสือนี้พูดถึงเกี่ยวกับโชคชะตาของเราคริสตชน และนี่คือเหตุผลที่พ่อแนะนำให้ลูกๆ ที่รักอ่านหนังสือเล่มนี้ เพราะเกี่ยวข้องกับเราแต่ละคนอย่างใกล้ชิด ☺

เกมสโมสรร

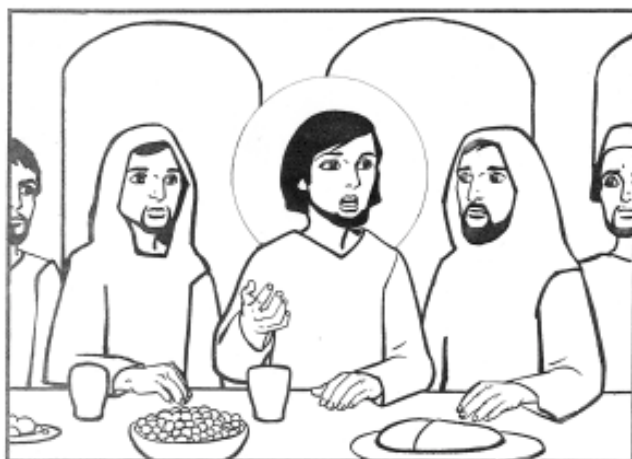
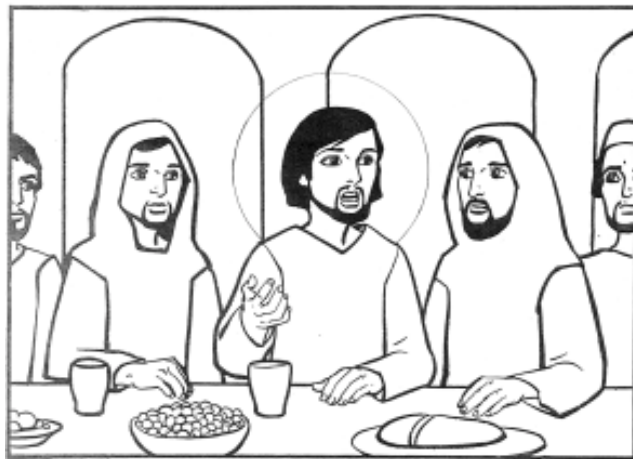
• ฝึกบอ • อุดมศานต์

เมื่อตรัสดังนี้แล้ว พระเยซูเจ้าทรงรู้สึกหวั่นไหวพระทัย จึงตรัสยืนยันว่า
“เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านคนหนึ่งจะทรยศเรา” (ยอห์น 13:21)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้
รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนทนาซึ่งรางวัลนะครับ

A

B

Chapter 17

Kind heart

Ted: “Tom, do you ever come across such persons who like to snub the poor?” They seem to have no charity towards the poor, do they?”

Tom: “Oh yes, I’ve come across many of them. For example: - Tina, a very nice looking lady, I saw her going somewhere with her friends a few days ago. When she saw a poor beggar with a child on her lap, she at once pretended not to see them. When she went further only a few yards, she said to her friends: - ‘you see that, she’s just shamming to be poor. In fact she’s richer than some of us.’ This is to answer your second question. Tina has no charity at all, this is because she doesn’t possess this type of virtue and how can you expect her to give what she doesn’t have as it said in Latin ‘NEMO DAT QUOD NON HABET’.

Please think deeply about it.”

Ted: “Well, is there a remedy for it?”

Tom: “There is a good remedy for it. Tell those uncharitable persons to say the prayer of St. Faustina everyday as often as they can.: - Help me, O Lord, that my heart may be merciful so that I myself may feel all the sufferings of my neighbour. I will refuse my heart to no one. I will be sincere even with those who, I know, will abuse my kindness.”

บทที่ 17

ความมีใจกว้าง

เท็ด “อย่าทอม คุณเคยเห็นคนที่ชอบดูถูกคนยากคนจนบ้างไหม คนพวกนี้เขาไม่มีความเมตตาต่อคนยากคนจนเลยบ้างหรือ?”

ทอม “โธ่ มีถมไป เห็นจนไม่อยากจะเห็นด้วยซ้ำไป ผมจะให้คูดูตัวอย่างเช่น คุณทีน่า หน้าตาดี ผมพบเธอกับเพื่อนขณะที่เธอกำลังเดินหาซื้อของเมื่อสองสามวันมานี้ เธอหนีบไปเห็นขอทานมีเด็กเล็กๆ นั่งตักอยู่เธอแกล้งทำมองไม่เห็นพอเดินคล้อยไปสักหน่อยเธอพูดกับเพื่อนว่าพวกเธอเห็นไหม ขอทานพวกนี้มันแกล้งจนไปอย่างนั้นแหละจริงๆ แล้วเขาอาจจะรวยกว่าเธอก็ได้ คุณทีน่าเป็นคนที่ไร้ความเมตตา แล้วคุณจะไปหวังให้เธอมีความเมตตาต่อคนอื่นได้อย่างไร ตรงกับภาษาละตินที่ว่า ‘NEMO DAT QUOD NON HABET’ คุณเก็บไปคิดให้ดีๆนะ”

เท็ด “อย่างนั้นเราจะมีวิธีแก้ไขอย่างไรล่ะ?”

ทอม “มีวิธีที่เยี่ยม ช่วยบอกพวกที่ไม่เห็นใจคนจนให้หมั่นสวดบทภาวนาของนักบุญซิสเตอร์โฟสตินา วันละหลายๆ ครั้งถ้าเป็นไปได้โปรดเสด็จมาช่วยเหลือลูก โอ้พระสวามีเจ้า เพื่อให้หัวใจของลูกเต็มไปด้วยความเมตตา ลูกจะรับรู้ถึงความทุกข์ยากของเพื่อนมนุษย์ โดยเฉพาะทางด้านจิตใจ ลูกจะไม่ปฏิเสธดวงใจของลูกต่อใครเลย ลูกจะจริงใจแม้แต่ผู้ที่ลูกรู้ว่าจะเป็นเฉยต่อความมีน้ำใจดีของลูก”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

UA
UNION
ASSOCIATES
THAI
CO.,LTD.
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั้วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึมนิคมโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั้วกันที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั้วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

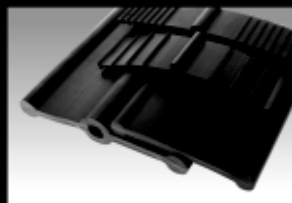
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยุดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรอยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั้วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกันรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนี่ยน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนราม 4 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

เรียน คุณ ป.ณ.สาธุ ที่นับถือ

ดิฉันอยากรู้ว่า

(1) คริสตังอายุเท่าใดอยู่ในเกณฑ์ต้องถือศีลอดอาหาร อายุเท่าใดอยู่เกณฑ์อดเนื้อ?

ตอบ คริสตชนที่มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ จนถึง 59 ปี ต้องอดอาหารในวันพุธรับเถ้า และวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ ส่วนคริสตชนที่มีอายุ 14 ปี บริบูรณ์ แล้วจะต้องอดเนื้อ ทุกวันศุกร์ และในวันพุธรับเถ้าด้วย

(2) ในพิธีกรรม ตรงไหนที่เขียนว่า “พระยาร์เวห์” ให้เปลี่ยนเป็น “องค์พระเจ้า” หรือ “พระเป็นเจ้า” กันแน่?

ตอบ ผมขอนำเอาประกาศจาก “คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย” มาตอบแทนก็แล้วกัน

3. การใช้พระนามพระเจ้าในพิธีกรรม

สมณกระทรวงเพื่อพิธีกรรมและศีลศักดิ์สิทธิ์ของสันตะสำนัก ประกาศเรื่อง “การใช้พระนามพระเจ้าในพิธีกรรม” โดยห้ามใช้พระนาม “พระยาร์เวห์” แต่ให้ใช้นามว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” แทน โดยให้เหตุผลว่าเพื่อรักษาธรรมเนียมของพระศาสนจักรที่มีมาตั้งแต่แรกเริ่มในการให้ความเคารพสูงสุดต่อพระนามของพระเป็นเจ้า (รายละเอียดอื่น ๆ อ่านได้จากอุดมสารฉบับที่ 38 ประจำวันที่ 19-25 ก.ย. 2010)

การแก้ไขเอกสารและหนังสือพิธีกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องใช้เวลาดำเนินการพอสมควร แต่คณะกรรมการฯ พิธีกรรม ก็จะพยายามบริการพระศาสนจักรเต็มความสามารถ ทั้งนี้ หนังสือพิธีกรรมต่างๆ ที่จัดพิมพ์ปลายปี 2010 ได้แก้ไขคำดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ส่วนหนังสือที่ยังไม่จำเป็นต้องจัดพิมพ์ใหม่ในช่วงนี้ ขอเสนอข้อปฏิบัติร่วมกันดังนี้

3.1 ในพิธีบูชาขอบพระคุณ พิธีกรรมทำวัตร และพิธีกรรมอื่นๆ

● พบคำว่า “พระยาร์เวห์” ขอให้เปลี่ยนและอ่านว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า”

● พบคำว่า “พระยาร์เวห์ องค์พระผู้เป็นเจ้า” ให้เปลี่ยนและอ่านว่า “พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า” โดยไม่ต้องรอให้มีการจัดพิมพ์เอกสารใหม่ (มักพบในบทเพลงสดุดีเป็นส่วนใหญ่)

3.2 ในบทเพลงบทสวดร้อยรับบทเพลงสดุดี ซึ่งมีคำว่า “พระยาร์เวห์” จะต้องปรับเปลี่ยนโดยใช้คำว่า “องค์พระเจ้า” แทน ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์กำลังดำเนินการแก้ไขคำเอื้อนเสียงโน้ตเพลงให้ถูกต้อง (สำหรับผู้ที่ประพันธ์บทเพลงขึ้นมาใหม่ ทางคณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์ มีข้อตกลงร่วมกันให้ใช้คำว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” ตามคำประกาศของฝ่ายพิธีกรรม ส่วนคำว่า “พระเจ้า” ก็ยังสามารถใช้ได้อยู่

(3) เด็กช่วยมิสซาเป็นผู้หญิงได้หรือไม่ หรือเป็นผู้ชายเท่านั้น

ตอบ ปัจจุบันถือปฏิบัติกันแล้วแต่แนวปฏิบัติของแต่ละสังฆมณฑล อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ อนุญาต ให้ผู้หญิง เป็นเด็กช่วยมิสซาได้ แต่ควรมีอายุต่ำกว่า ๖ ปี 6 ลงมา ที่จริงพระศาสนจักรมิได้เห็นความแตกต่าง หรือกีดกันผู้หญิง หรือผู้ชาย แต่คงจะเป็นเรื่องสมาธิ

ของผู้ร่วมมิสชาติเสียมากกว่า หากผู้หญิงโตแล้วไปอยู่บนพระแท่น

(4) “ศีลสง่า” เป็นศีลศักดิ์สิทธิ์หรือไม่?

ตอบ “ศีลสง่า” คำนี้เป็นภาษาชาวบ้าน ชื่อเต็มๆ คือ “ศีลมหาสนิทอย่างสง่า” ไม่ใช่ศีลศักดิ์สิทธิ์ 1 ใน 7 ประการ ของพระศาสนจักรคาทอลิกของเรา เรามีศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ คือ

1.ศีลล้างบาป (ได้รับเมื่อแรกเกิด พ่อแม่ก็อุ้มมารับศีลล้างบาป)

2.ศีลมหาสนิท (พอรู้ความอยู่ประมาณ 12 ปี ก็ได้รับศีลมหาสนิท)

3.ศีลภักดิ์บาป (พอรู้ความแยกแยะผิดชอบชั่วดีได้ก็ไปรับศีลภักดิ์บาป)

4.ศีลกำลัง (เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น อายุ 13 ปี ก็ต้องรับพระคุณของพระจิต 7 ประการ เพื่อจะเป็นคริสตังแบบมีสำนึกของผู้ที่โตแล้วทางความเชื่อ)

5.ศีลแต่งงาน (รับเมื่อจะเริ่มต้นครอบครัวอย่างมั่นคง)

6.ศีลอนุกรม (รับเมื่อคนหนุ่มจะรับใช้พระเป็นเจ้าในฐานะพระสงฆ์)

7.ศีลเจิมคนไข้ (รับเมื่อเราเจ็บป่วย เพื่อร่างกายและวิญญาณ จะได้รับการชุบชูให้แข็งแรง เพื่อพร้อมจะเดินทางออกจากโลกนี้ไปสู่โลกหน้าหากต้องสิ้นใจตายลง)

เราจะเห็นได้ว่าศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ ไม่มี “ศีลสง่า” อยู่ด้วยเลย ทั้งนี้ก็เพราะว่า “ศีลสง่า” ก็คือ การรื้อฟื้นศีลล้างบาป ศีลมหาสนิท ศีลกำลังอย่างสง่า ต่อหน้าพระแท่น เฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และต่อหน้าสัตบุรุษ พ่อแม่ ญาติพี่น้องทั้งวัดนั่นเอง

นักเรียนที่รับ “ศีลมหาสนิทอย่างสง่า” อยู่ชั้น ม.3 กำลังจะไปสอบเข้าเรียนชั้นมัธยมปลาย ในโรงเรียนอื่น จึงต้องมายืนยันความเชื่อต่อหน้าสัตบุรุษอย่างสง่าด้วยตัวของเขาเองว่าเขาดีใจ เขากุมใจ และเชื่อในศีลล้างบาปที่ได้รับเมื่อแรกเกิด ในศีลมหาสนิทที่เขาได้รับเมื่อรู้ความ อีกทั้งในศีลกำลัง ที่ได้รับพระคุณของพระจิตเจ้าทั้ง 7 ประการ เป็นคริสตชนแบบผู้ใหญ่ที่มีจิตสำนึกแท้จริง การยืนยันความเชื่อด้วยปากของตนเองอย่างสง่าในศีลศักดิ์สิทธิ์ทุกประการ ที่ได้รับมาในวัยเด็กนี้เอง เป็นที่มาของ “การรับศีลมหาสนิทอย่างสง่า”

แล้วทำไมไม่เรียก “ศีลล้างบาปอย่างสง่า” “ศีลกำลังอย่างสง่า” หรือ “รับศีลภักดิ์บาปอย่างสง่า” ละ? ก็เพราะว่า “ศีลมหาสนิท” เป็นศีลลำดับสุดท้ายที่บ่งว่าคนนั้นได้รับทุกศีลที่สำคัญในการเข้าเป็นคริสตชน ในสมัยโบราณผู้รับศีลล้างบาปมักเป็นผู้ใหญ่เสียส่วนใหญ่ เมื่อเขาเรียนคำสอนแล้ว เขาจะได้รับศีลล้างบาป และศีลกำลัง ต่อเนื่องกันไปเลย แล้วเข้าไปนั่งเป็นหนึ่งเดียวกับคริสตัง ร่วมมิสซากับทุกคนในวัด และพอถึงตอนรับศีลมหาสนิท เขาจึงเดินออกไปรับศีลมหาสนิทพร้อมกับพี่น้องทุกคนในวัด แสดงว่าเขาเป็นหนึ่งเดียวกับกลุ่มคริสตชนในวัดอย่างแท้จริง เพราะได้รับบัพติศมาเดียวกัน คือ องค์พระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท

มาภายหลังเมื่อมีเด็กทารกรับศีลล้างบาป จึงมีธรรมเนียมแยกศีลมหาสนิท ออกมารับเมื่อตอนเขารู้ความแล้ว เขาจึงเดินออกไปรับศีลมหาสนิทเป็นหนึ่งเดียวกับพี่น้องทุกคนในวัด และแยกศีลกำลังออกไปเมื่อโตเป็นวัยรุ่น ให้ตรงกับความหมายที่ว่า เป็นคริสตชนที่มีจิตสำนึกเป็นผู้ใหญ่ทางความเชื่อ ลงมือทำหน้าที่คริสตชนแบบผู้ใหญ่ มีความพร้อมเนื่องจากได้รับพระคุณ 7 ประการจากพระจิตเจ้าในศีลกำลังแล้วนั่นเอง ☺

กินดี

กินตีนป่าให้ป่าด้วยปลูกป่า
กินตีนฟ้าให้ฟ้าสวยด้วยฟ้าใส
กินตีนน้ำให้น้ำจืดด้วยน้ำใจ
ที่จะไม่ทำลายน้ำไม่ซ้ำเติม

กินสันติให้สังคมได้ห่มรัก
กินสำนึกตระหนักผิด-ชอบเพิ่ม
กินเวลาพาครอบครัวสู่รั้วเดิม
คือรั้วเสริมด้วยสายใยยังผูกพัน

กินความดีให้ชีวิตแม่ผิตปลั่ง
กินความตั้งใจใหม่ให้มุ่งมั่น
กินกลับสู่ธรรมดาสู่สามัญ
สี่สิบวันมหาพรตพบพระจริง.